

କୁଣ୍ଡଳେ COCONUT ଲାଯଟ୍‌ରିଂବାମାର୍ଗ

ကျွန်တော်တိရှာက ညောင်ပင်သာဆိုတဲ့အတိုင်း ရွှာထိပ်မှာ
ရောမ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်နှစ်ခါးယဲ။ တစ်ရွှာလုံး၊ တစ်နှစ်လုံးအတွက်
ဂုဏ်ယူစွာ၊ ကျက်သရေဆောင် ညောင်ပင်ကြီး။ ဘယ်အချိန်က စ
ရှုခဲ့တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်ဘူး။ အဘိုးလည်းမသိ။ အဘိုးတဲ့
အဘိုးလည်းမသိ။

ပင်မညောင်ပင်ကြီးခဲ့ လုံးပတ်ကို မဆိုတေးနဲ့ ညောင်ကိုင်းက
ကျတဲ့ ညောင်ထောက်မြှစ်ဟာ ယောက်ရှားကြီးတစ်ယောက်ခဲ့လက်တစ်
ကိုမကာဘူး၊ အဲဒီလို ညောင်ခြေထောက်မြှစ်အတွက်ချည့် နှစ်ဆယ်ကျိုး
သေးငယ်တဲ့ ညောင်ထောက်မြှစ်တွေကလည်း အများကြီး။

“ပင်ထိုးပညောင်မြှစ်တစ်ထောင်နှင့် များမြှောင်ခက်လက်၊
ရွှေက်လည်းစိပ်စိပ်၊ စေ့စွေ့သိပ်၍ ရိပ်လည်းမြိုင်မြိုင်” ဆိုသလို ညောင်
ပင်အောက်မှာ နေပြာက်မထိုးအောင် အရိပ်က သိပ်ကောင်းတယ်။

ညောင်ရိပ်အတွင်းမှာ မြေတလင်းကလည်း ညီညာပြန်ပြီးနေ
တယ်။ ရွှာသူရွှာသားများက တစ်ယောက်မဟုဟ်တစ်ယောက် အမှုက်
လှည်းနေကြလို့ အမြဲတ်း ပြောင်ရှင်းနေတယ်။

ကြေပါ

ရွှေဘုရားသာသာဝါး၊ ဂုဏ်ပျုတန်ဖို့တော်ကြော့ လျှောင်

မီးကြော့ ပြောင်ပို့အောက်က ပြောစင်းဟာ ရှိခဲ့
ကေလေဆွေထွက် သာသာကေလားကျင့်ဗြိုး ပြန်လုပ်တယ်။

လျှောင်ပြော်သောက်ပြစ်ကို ဘုတ်တိုင်းတွင်းကေလားကြော်တွင်း
လျှောင်ပို့ပို့ပင်စည်ကို လျှော်ပတ်ပြီး ပို့ပြီးတင်ကေလားကြော်တွင်း

လျှောင်ပို့သောအား ညီညာတဲ့ လျှောင်ပြော်ပြုံ့ပုံ့ ကေလား
သွေ ထပ်သီးတို့ကြော်တယ်။ ကြော်ဖွေ့ကြော်မှု လျှော်ပြီးပြော်တယ်။

တင်စန္တတော့ ပို့ယ် အပါအဝင် ပို့ကေလားပါးအောက်နှာ
ဘွဲ့နေတ် လျှော်ပြီးကေလားကြော်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ သယ်နှစ်ဘွဲ့မှာ
ပေါ့၊ ကျွန်တော်က လျှော်ပြီး လုပ်ခဲာတယ်။

“လျှောင်ပို့လွှောင်လေလေ နှင်္ဂယ်ကိုင်မှာမေ့ ...”
ပို့ယ်တို့က ပေါ်ကြော်တယ်။

“ဒါ လျှောင်ကိုင်းမှာမေ့ ...”

ကျွန်တော်က ပြန်ကြော်တယ်။

“နှင့် ဘာသီးစေး ...”

“ဒါ လျှောင်သီးစေး ...”

“နှင့်ဘာရောင်သာက် ...”

“ဒါ လျှောင်ရရှာသာက် ...”

အတိုင်းအဖောက် ဖော်ကြပါကြော်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ လျှောင်
ပို့ယ်သောက်မှာ လျှောင်ပို့လွှောင်ကေလားရင်းများမှာဖို့ကြော်တယ်။

သယ်တွေ့သောမော်

ဝန်ကိုယ် လျှောင်ပို့လွှောင် ပို့ယ်သောက်ကြော်တယ်။
သူတွေ့ကို တိုက်ပေါ်မော် ပို့ယ်ကိုပို့တယ်။ ကျွန်တော်က တယ် ပို့ယ်
ကို တိုက်ပေါ်တော် ...

ပို့ပြီးဟဲ့ ... ပို့ပြီး ...

ပို့ယ်သာက်ရှိချောင်ရာကတဲ့ လွှောင်သွားသွားတော်များ
လောက်ပါ ဆုံးကိုယ်တော်တယ်။

‘ဟဲ့ ကောင်လေး ... လွှော်လိုက်ဝမ်း .. ပါ့ညီးပြီးကို ..’

ပို့ယ်နဲ့အစ်ပဲ ပို့ကြော်ချုပ်တော်ကေလားရွာကတဲ့ ပြီး
လွှော် ကျွန်တော်တို့ လော်တော်ကို အော်ဟန်လုပ်တယ်။ ကျွန်တော်
ကြော်ကြော်လျှော်လျှော်နဲ့ ပို့ယ်လောက်တို့ လွှော်လိုက်ရွာဘ်။

“လာခဲ့စ်း ပို့ယ် ...” ဒီကောင်လေးနဲ့ အတူးကေလားနဲ့
လို့ ပြောဘာသူးယေး ...” ဟင်း ... ကောင်စုတ်ကေလားက
ရာရာစာ ပါ့ညီးပော်ရှိချော်မှာ ခွဲလို့ ...”

မြန်မာ ပို့ယ်နဲ့လောက်ရှိချော်အဲချော်သွားသွားတယ်။ လျှောင်ပို့
လွှောင်ကေလားပို့င်းလေးပျော်သွားတယ်။ ကျွန်တဲ့ ပို့ကေလားဆတဲ့လည်း
ပြန်သွားကြော်တယ်။ လျှောင်ပို့သောက်မှ အင်သား ကျွန်ခဲ့ရကာက
ကျွန်တော်တော်သောက်တော်။

* * *

ကျွန်တော်က လျှောင်ပို့သာရွှေ့မှာ မျက်နှာမျှဲ့ ဆင်းခဲ့သား
ကျွန်တော်အဖော် လော်ကျလို့ ပို့ကြော်တို့ ပို့ယ်တို့မှာလှုံးလွှော်

ကျော်စုံများရတဲ့အကျင်သဟာ ပိုမ်းထောက ဦးဆောင်သား၊ လေယဉ်က
။ အများကြီးပိုင်တဲ့အတွက် ဆောင်ပင်သာမှာ အချို့သာများ၊
လယ်ပိုင်ရှင်း၊ ဒါပေပဲ ဦးဆောင်သာက စိတ်သော့သားကောင်းပဲ
တယ်၊ သူအပုံသမာဓတ္ထကို သက်သက်လွှာလွှာနဲ့ ကုသိဇ္ဇာနှုန်း
ပါတယ်။

ဦးဆောင်သာရဲ့အဲ့ ဒေါ်သီန်ထိုကောင်း၊ အလုပ်သမား
အတွက် ဆောင်း၊ ပရိုဘုံ၊ မူက်ရှာသောကလည်း တင်ဆန်တယ်၊ အရာဝါဘ်၊
မြောက်ပိုင်း၊ သူသီးအပြီး မြို့ကြီးမှ သူနဲ့တွေား၊ သူထက်တောင်
ပိုခို့သမား၊ တစ်စက်မှ စိတ်ကောင်းပရှုဘုံး၊

ကျော်တို့ရဲ့ အတွက် အချို့ပြောရှင်းနေတာ၊ မျက်နှာ
သာကို ပပေးဘုံး၊ သူဝိုင်လယ်ကူလီ အလုပ်သမားရဲ့သားဆိုပြီး၊ အပြုံ
တမ်း၊ အနိုင်ကျို့တယ်၊ သူက ကျော်တို့ထက် အသက် (ပြန်
ကြော်) တယ်။

ပိုမ်းက ကျော်တို့အသက်ကဲ အချို့တဲ့ ကျော်များလည်း
အတန်တွေး

ပိုမ်းက ပြောယ်နှုန်းတွေား၊ စိတ်ရဲ့သိပ်းကောင်းတယ်၊
သူအပေါ်တွော်လို့ တစ်ဗျာလုံး၊ ပြောကြတယ်၊ ကျော်တို့ကိုလည်း
ဆင်တယ်၊ ကျော်တို့က အတန်ဆုံး၊ တအောက်ဖုန်းတော်လည်း
သောာကျော်၊ ပိုကျော်တယ်။

“ကော်ရေး... ငါကို ဒိုက်ထိနေတွေး ထွက်ပြစ်ပါ...”

သုချာမတွက်တတိရင် ကျောင်းမှာ ကျော်တို့ကိုခမားတယ်။

၁၁၁

ကျော်တို့အတွက်

“မျှန်တော် တွက်ပြုရတယ်၊

သုချာမတွက်ပြုရတော့ ...”

“ဒေါ် နှင့် ကြောက်ယူလာခဲ့တယ် ...”

မြို့ကြီးက လက်မျိုးလောက်နှုန်း ကြောက်ချုပ်လေး သူအဲတ်

ထဲက ဖုန်းပေးတယ်။

ကျော်တို့ ကြောက် သိပ်ကြိုက်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ...”

“ပယ့်ချိပ်ဘူးပေါ် နှင့်အစ်မသိရင် ဆုတေပို့မယ် ...”

ကျော်တော်များရဲ့ကြောက်မှုတယ်။

“ကျော်မှာ သူမှ မြှင့်တာ ...”

“ဟုတ်သာပဲ ...”

ကျော်တို့ ပြုပြီး ပိုမ်းထောက် ကြောက်ကို ယူလိုက်

တယ်။

ကျော်တို့ကိုကြည်နေတဲ့ ပိုမ်းများမျက်လုံးလောက်တွော ပြုလို
ကြည်လို့ ...”

□ □ □

ကျွန်တော်ယမ္မနိုင်တဲ့ အန္တစ်ချွဲ
ကျွန်တော်ဘဝဗျာ ကံလိုနှစ်မူးပျောင်ကျေတဲ့ အန္တ
"တိုတင် ပါးထဲလို့တဲ့ ..."
မြှာထဲမှာ သတင်းပြုနှုန်း သတင်းက ဆုံးရေးအထူး
ရောက်လာတယ်။

ကိုတင်ဆိုတာ ကျွန်တော်အသေး။ ကျွန်တော်ဝါဘွားမှာ ကိုတင်
ဝင်ယောက်ပဲရှိပါတယ်။ ဒီသတင်းကြေားတော့ ကျွန်တော်ရှာခိုင်လဲ့
အားတွေ့ကုန်ခဲ့းသွားသလို မဲတားရုတာတယ်။ မျက်လုံးက မျက်ရရာတွေ
အထိုလိုပါကျေလာတယ်။

ပါးထဲတယ်ဆိုတာ ဖြွေကိုက်တာကိုပြောတာပါ။ ဖြွေကို နား
နိုင်ပြီး ပါးကောင်လိုပြောတာ။ ကိုက်တာကို လျော့ပြောအောင် ထိုတယ်
လို ပြောတာ၊ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုပဲ နားနိုင်လျော့ပြောပေမယ့် ပါးထဲ
တယ်ဆိုရင် ဒေါင်းနုပ်ကြီးသွားကြတာပါပဲ။ ဒောတာများပါတယ်။
ရှင်တာက မရှိသလောက်ရှုံးပါတယ်။

ကျွန်တော် လွယ်အိတ်လွယ်ပြီ ယတ်တင်စုံမိုးကျော်သား ဖြစ်လေ
ပြီး အတန်းထဲက သူတယ်ချင်းတွေ ကျွန်တော်ကို မိတ်မကောင်းစွာ
ကြည့်နေကြပါတယ်။

"ကော် ... နင် အိပ်ပြန်တော်လူသား ..."

ကျွန်ုင်တော်လူဘင်္ဂကို ကြော်ကြော်နာရာ ဆုပ်ကိုပြီး သယ့်တော်လူမှုပေါ်

ကျွန်ုင်တော်လူမှုပေါ်ပြန်တော်လူမှုပေါ်

"ငါလည်း လိုက်ခဲ့မယ် ..."

မိန္ဒယ် ပျက်လှုံးမှာထား၍ ပျက်လည်စတွေ့ဗုံး ...

"နင်မလိုက်နဲ့ပါ့ဗုံး ..."

"ဟင့်အင်း ... နင်နဲ့ဘာဘူး ဝါလိုက်ခဲ့မယ် ..."

သူ့ပါးသို့မှာ ပျက်လည်စတွေ့က မိုးကျော်ပြီး၊ ကျွန်ုင်တော်ကို သနာလှုံး ဖြစ်မှာပါ့၊ အဲဒီအာရိန်မှာ သရာပါ ဇော်လာတယ်။

"မိန္ဒယ် ... သာစီမံလိုက်နဲ့ဗုံး ..." ဘေးကျော် ပြန့်သွားလိုက် ..."

မိန္ဒယ်ပြီး၊ ကျွန်ုင်တော်၊ ကျွန်ုင်တော်လည်းပြီး၊ ပြန့်လာခဲ့တယ်၊ အိမ်ရောက်တော် လုပ်တွေအများပြီး၊ ရောက်နေကြပြီး၊ အောက်ရှိလိုက် အစွမ်းကို စတင်ပေါက်ပြီး၊ ကျော်တယ်၊ အောက် အိမ်ရောက်ပါမှာ ပက်လာက်၊ ကျွန်ုင်တော်ကို လုပ်ကြည့်စုံလွှာတဲ့၊ ကရာယာသားကိုပျက်စုံစတွေ့ဗုံး

ကျွန်ုင်တော်အဖွဲ့သားမှာ ထို့ကိုလိုက်တယ်၊ အဖောက် ကျွန်ုင်တော်လူဘင်္ဂကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်တယ်၊ အဖွဲ့မှုကိုလို့မှာ ပျက်လည်စတွေ့ဗုံး

"လူဇော် ... တော်လူမှုပေါ် ..."

လောက်စွဲမှုပေါ်

၆

ကျွန်ုင်တော် ခေါင်ညီတိပြုတော် ပျက်လည်တစ်ပေါက် အဆုံး အကိုင်ပေါ်ကျော်တယ် ...

အပုံသားတစ်ယောက်မှာ လည်ပိုင်ရှင် ဦးအောင်သာ ထို့ကိုလုပ်မယ်

"တော် ... မင်္ဂလာမှုပြန်မိဘူး၊ ပျောက်အောင် ဝါက ပေးမယ် ..."

"ကျော်မှုပေါ်တယ် ... ဦးအောင်သာရယ် ..." ကျွန်ုင်တော်သားရင် ကျွန်ုင်တော်သားလောက် စောင့်ရွှေ့ကိုလောပါရာ ..."

"မင်္ဂလာမှုပေါ်တယ် ဘာမှ စိတ်သုပါနဲ့၊ အားလုံး ဝါတာဝန်ယူ ပေးမယ်၊ မင်္ဂလာလည်း မသေခံစေရပါဘူး ..."

အဖောက် သူအထွေကိုလှုံးကြည့်ပြီး၊ ခေါင်ညီတိပြုတယ်၊ ဒီတဲ့ အားထားရေးသားလိုပါပဲ၊ အအော်မှာထိုင်ငွေရင်း၊ အပြင်ဘာကိုက လုပ်တွေပြု့နေတဲ့စကားစတွေကို ကျွန်ုင်တော်ကြော်နေခဲ့ပေါ်တယ်၊

ဦးအောင်သာရဲ့လယ်မှာထိုပိုင်ရာရင်ပြု့တော်၊ မြွှေ့က မြွှေ့ပျော် အကောင်ကြိုတယ်၊ လယ်နို့တဲ့တွေ မြှေ့လျှော်ကြော် သော်လို့တယ် အောင်ပဲ့ပဲ့

မြွှေ့သရာ ဦးပျော် ကြိုးစားကျော်ပေါ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မရပါဘူး၊ ညာနေကျေတော် အဖော်သားပေါ်တယ်၊ ကျွန်ုင်တော်ကို သားအပါ မိုးကြတာ ပဲ့၊ အားကိုစေရာ အဖော်ရှိတဲ့တွေ မြှေ့လျှော်ကြော် သော်လို့တယ်၊

"လူဇော် မို့ပါနဲ့၊ မင်္ဂလာအဖောက် ဝါတာလျှပ်သေား၊ ဝါပေါ်ကို

တော့ဝါရီကိုပါမ်း။”

၌အောင်သာက ကျွန်ုတော်သိမ်းကို ပျတ်ပေါ်ရင်၊ ဘာမောင်
ကော်ပြန်ပါတယ်၊ အစွဲဗျာပနာကိုဖြေသာလုံးကို ၌အောင်သာကု
တာနိယု အောင်ဗျာကိုပေါ်ပါတယ်။

ဘဇ္ဇားနာရီပေါ်အကျိုတဲ့နှာထဲ ၌အောင်သာ
နှော်လာပေးသိ ၌အောင်သာလုံးကို ဒေါ်သိန့်ထိုးကို သိမ်းနှစ်ပေးကို
လုံးသယ်ပြန်ပါတယာ ပိုမိုမျှေး လာလေးလတဲ့ ကျွန်ုတ် ဇွဲတိုင်
ပျော်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ရှိုးလည်းနေသာကိုဝရာ ပိုမိုမျှေးနာကို
ပြုပြုပါတယူ။

ကျွန်ုတ် သိပါတယ်၊ ပိုမိုမျှေးသိပ်ဝေါ်မှာပါ၊ ဘူးအပဲနဲ့
အစိုက် မသွားခဲ့ဘူး တာလုံး ပေါ်ရတော်မှာပါ။

ရှာပန်ကိုဖြော်တဲ့နှာကိုမှာတော့ ၌အောင်သာက အမှုကို
သုတေသနများ ထောင်ဆုံး၊ အထောင်ဆုံးနှင့် ပြုပါတယ်၊ ကျွန်ုတ်
ကိုလည်း ကျောင်သာကိုနေပါ၊ သုက္ခားပါပ်လို့ ပျော်ပါတယ်။

ဘဲ့မှုက ပိုမိုမျှေး ကျွန်ုတ်ပါ လောက်ပေးသွား အောင်
ပါတယ်။

အသန့်အတင်းရှင်းစွဲကိုဖြော်ပြီ၊ နှစ်ရှုံးကို သုက္ခားကျောင်

* * *

လျှောင်းပို့သာရွှေခဲ့လောက လျှောင်းပြုပေးကို သုက္ခား
ပြောလောက မပေါ်နိုင်စရာ။

သုက္ခားရှုံးကိုမှ ပိုမိုမျှေး ဒေါ်သိန့်ထိုးတို့က ဖုန်းလုံး
ရေးပါ ကောင်မျှော်စွဲပါတယ်၊ လျှောင်းပို့သားကိုမှာပါ။

ကျွန်ုတ်တို့ ရွှေခဲ့လောက သုက္ခားရှုံးကိုဖွဲ့စွဲရင် လျှောင်းပို့
သားကို ဝတ္ထိသာဆောင်ရွက်ပေး ဝါယာကြော်ပါတယ်၊ တော်က ဖုန်း
လက်အောက်တို့ဟုတယ်၊ တော်က ပုံစံတက်ခေါ်တွေ့ကြော်ပါတယ်၊ တော်က
ရှုံးရှုံး သာကျော်ရှုံးတယ်၊ သုက္ခားထောင်းဝေးကြော်ပါတယ်။

ပိုမိုမျှေးတို့အောင် ဒေါ်သိန့်ထိုးကောင်းမှ ဖုန်းလုံးရေးပါတယ်
ရာမှာ ဘေးက ဒါးသူးပြီး၊ ပါးပိုးသားမှုထိုးပြီး၊ ဖုန်းလုံးရေးပါတယ်
ရုတ်ပါတယ်၊ ဆယ်ရာတယ်၊ ရွှေထဲက ပိုနာဂတ်ထွေး ဖုန်းလုံးစိုင်းလုံးကြော်
တော်ပါ။

အမှုရွှေက ပုံကျော်ရှုံးနဲ့ ငရေးနှေးသိပြီး၊ အောင်မျှေးကိုမှာပါ၊ အိုး
ပျော်ပြီး၊ ပုံစံလုံးရေးတွေ ဘွားကနဲ့ ဘွားကနဲ့ ပေါ်လောက် ပိုမိုမျှေး
ကျွန်ုတ် လက်ခုပ်တို့ပြီး ပျော်ကြတာ။

“ပေါ်လော်ပြီးဟု ... တော်လုံး ...”

“ဟိုမှာ နောက်တစ်လုံး ...”

အပောက ဖုန်းလုံးတွေကိုသယ်ပြီး၊ ငက်ပျော်ကိုခင်းထားတဲ့
ပုံးကြော်ထွေးတယ်၊ ပိုမို တော်လုံးကောက်တားတယ်။

“ဟယ် ကောင်းလို့ကိုယာ ...”

နောက်နှစ်လုံး ပိုမိုထံးစွဲတယ်။ ဘယ်သူမှ ဆိုလုပ်ပြာ
သွေးလွှာမရှိဘူး

“တော်ဝေး ...”

ပိဋက္ခန်းတိ ကျွန်ုတ်တစ်လုံး ကောက်ပျော်တိကဲ့သော်၊
“ဟဲ ... လူကြီးတွေတော် ပတောမြန်သားဘူး သုတေသန
အရင် ...”

ပိဋက္ခန်းပါဌာနက အာရုံးတယ်၊

“ဟဲ ... ကောင်စေး ... လွှာတိရာကျွန်းက သွားနေစော်”

သိပ်ပြောရှင် ဘဝိုင်မကျုန်သိလို့ အမေက ကျွန်ုတ်ကို
ဖို့တယ်၊

ကျွန်ုတ် အဆုံးပေါကျေန်း၊ ပုန်လုံးအနီးမားကြော်ပြီး
ညျှောင်ပစ်ပြီး၊ တစ်အက်က ညျှောင်ပြုစ်ပေါ်သွားလို့နေဂို့တယ်၊

“အော် ... လွှေတွေသားလုံးကို ပေါ်ပေးစွာတို့သာထဲမှာ
ငါမော် ပါထား ...”

စိတ်ပကောင်းဖြစ်စိတယ်၊ တော်တော်လေးကြော်က ပိဋက္ခ
ဇော်လာတယ်၊

“ဟယ် ... ရှာပိုကဲ့သာ ကော်မူမှု ... ဓမ္မ ...
အာ”

• ရှုက်ပျော်ကိုနဲ့ ယူလေတဲ့ ပုန်လုံးအတွေ့ ကျွန်ုတ်ကို ကျွေး
တယ်၊ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး ကျွန်ုတ် အသရပါးရ ဓမ္မတော်ကို ကြော်ပြီး
ပိဋက္ခ သောကျော်တယ်၊

ခဏအတွင်းမှာ အာလုံးကုန်သွားတယ်၊

“ဟယ်တော် ကုန်ပြီး ... လီသွားပျော်ပေးယ်”

ပိဋက္ခပြီးထွေကိုသွားတယ်၊ ခဏကြောတော် ပြန်ရောက်လာ

တယ်၊ ယခုတစ်ခါဗျာ ပိုပြီးယွေးယူလာတယ်၊ ပိုက်ကာလည်း
ဆောင်တာရှိ တောက်လောင်းနဲ့ စာတို့တော် အာလုံးကုန်ပြန်တယ်၊

“ဟယ် ကော် လွှှိန်လှုပြည်လား၊ ဒေါ်း နှင့်ကို ပိုက်ပေါက်
သောက် လီကျော်ပေးယ် ...”

ပိဋက္ခပြီးထွေကိုသွားပြန်တယ်၊

ယရာတဲ့ပြီး ပိဋက္ခပြန်စွာတို့တော်လာ ကျွန်ုတ်က ညျှောင်
ပေါ်ကြော် အပြုစိပ်းပြုး နှစ်ရှုကျားမှာ ဝင်ပုန်းစွာလိုက်တယ်၊

“ဟယ် ... ကော် အသမ်းချာက်သွားပါလို့ ...”

မုန်လုံးတွေကို စောက်လေးနဲ့ထုတ်ကိုရင်းရင်း ... ကျွန်ုတ်ကို
လိုက်ရှာတယ်၊ အနားရောက်လာတော် ကျွန်ုတ်က အသိယုတား
တဲ့ မရပုန်းစွာကောဇ်နဲ့ ပိဋက္ခကို လောင်းချုပ်လိုက်တယ်။

“အော်ဝေး ...”

ပိဋက္ခလုပ်သွားတယ် ... သွားတစ်ကိုယ်ဝါး ရောက်လုပ်လို့
ကျွန်ုတ်က ပိဋက္ခကိုပြောပြီး သောက်ကွန်လိုပ်စွာများပါတယ်၊

“ဟင် ... ကော် ကြည့်စ်း ... ကောင်စုတဲ့

ကဲားမှု ... ကဲားမှု ...”

ရော်ကုန်တဲ့ မုန်လုံးတွေနဲ့ ကျွန်ုတ်ကို ပေါက်တယ်၊
ခုစာကိုသီးဆုံးလေးနဲ့ ကျွန်ုတ်ရင်းဘတ်ကို ထုတော်။

“အော် ... ပျော်စရာကောင်းလိုက်တာ ပိဋက္ခရှုံး”

□ □ □

မြန်ယ်ဘယ်လိုပဲ ချုပ်ဆုံး ဟန့်တားပေမယ့် သူ့ပရီတာနဲ့
ဒီဇွန်က ညောင်ပင်ကြီးအောက်ကို အမြဲးအသွားဝရာက်လာပြီ။
ကျွန်တော်က ဆုံးပါတ်ရက်နဲ့ ညောင်ကျောင်းဆင်းချိန်တိုင်း
ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှာ ပိဋက္ထုကိုထိုင်စောင့်နေကျုံ

ကျွန်တော်တိုင်နေကျုံ ညောင်ပြုစ်နေရာကို ပိဋက္ထုသီပါတယ်။
ပိဋက္ထုပြုးအသွားဝရာက်လာတာနဲ့ ...

"လော့ ... ငော်ဗျား ... လေကတာမယ် ... "

ကျွန်တော်းလက်ကို ဆွဲပေါ်ပါတယ်။ သူ့သူငယ်ချင်း
ပိန့်ကောင်းတွေ့နဲ့ ကျွန်တော်းသွားယူလို့ သောက်ရှားထောင်းတွေ ဖျော်ပျော်
ပါးပါးကော်ကြောယ်။

တြေားသူငယ်ချင်းတွေနဲ့လဲ ကဓားပေမယ့် ပိဋက္ထုပါရင်
ကဓားရဟာပိုပျော်တယ်။ ပိဋက္ထုပျော်နာကလေးပြုးလို့ ကြည်လို့။
ပိန့်ကောင်းအားလုံးထဲမှာ ပိဋက္ထုအလှုပ်များ၊ ကျွန်တော်းပြောတာမဟုတ်ပါ
ဘူး၊ အားလုံးပြောဘာပါ။ စိတ်ရင်းကောင်းလို့ထင်ပါခဲ့ သူ့မျက်နှာထဲ့
က အောချုပ်းပြီး၊ ချုပ်စရာလဲကောင်းတယ်။ ကျွန်တော်းကိုလည်း
သူသိပ်ခင်တယ်။ ကျွန်တော်းကလဲ သူ့ကိုအမြဲ ကူညီတာကို။

လိပ်ချောက်ဘင်း ကယားတော့ -

‘လိပ်ချောက်တဲ့ လိပ်ချော သူ့အော ငါပဲ ငါပဲ ...’

ပီစ္စယ်လိပ်ချောမရလို ခုက္ခဏရာက်ငန်ရင် ပီစ္စယ်ကျွန်တော်ကို အကျော်ညီးတော်တဲ့ ပျက်ထဲ့ဆတွဲနဲ့ လုပ်ခြင်းတွဲ
ဘဲပါဝါဒေါဒိုင်း ကျွန်တော်ကျောရာအပ်မျက်ရှာကဲ့နဲ့ ပြတယ်၊

‘ဟန်ကောင် ... ကော် ... ပင်မျက်လုံးတွေ ပြီးမြို့
နဲ့ ...’

တော်လိပ်ချောမရှုပ်ချောက် ကျွန်တော်ကို ပို့ဆောင်ခြင်း
ဒါပေးယဲ ပီစ္စယ်သီသွားပါပြီ၊ လိပ်ချောရှာလို တွေ့သွားတယ်၊

‘တွေ့မှာပဲ ... ပို့ဆောင် ... ကော်မျက်လုံးတွေက
ပြန်တောက်ပဲ ...’

‘အထွန်ပျော်ချောက်တဲ့ ကယားဘဝတွေပါပဲ’

ဒီလိုနဲ့ပဲ ပီစ္စယ်နဲ့ ကျွန်တော်တဲ့ လျော်ပို့ဆောက်ပျော်
ပြုရင်းကျွန်ရင်း သောကားဘဝရင်း ပုံပြုရာရှာရှုတွေကို ပြတယ်နဲ့ခြင်း
တွဲတယ်၊

ကျွန်တော်(၄)တန်းဆောင်တော့ ဆရာ ဆရာမတွေက
တော်တဲ့ ကျောင်းသားနဲ့ ပြုကျောင်းကိုသော်လော့ပဲ၊ တိုက်တွန်း
ကြတယ်။ အမေကလဲတားချင်တယ်၊ ဒါပေးယဲ စက်ဘီးဝယ်
ပေးနိုင်တော် ဆုံးနှင့်တယ်၊ ပြုအတွင်းရင်း
(၃)နှင့် ဒါကောင်းပြုရင်းနှင့်တော်

လောက်အတွက်တော်

ပြုကျိုလ်အတိုင်း ပြတ်လသွားရင် (၄)နှင့်ပဲ ထောက်များ
ကျွန်တော်ပြုချောက်တဲ့ ဆန်တိုင်း ပြုကျိုးသွားပါတယ်၊ ပြုအောင်သား
သလော်တုန်းကောင်း လောက်ကျွန်ရေး ပါး (၅)ဘင်း ပေါ်ပါတယ်၊
ကျွန်တော် ကျောင်းကောင်းနှင့်တို့တို့တဲ့ အာဏာကိုအပ်ရတော်ပေါ်၊

အသကော် ကျွန်တော်သွားကို ကျောင်းဆိုရေး ပြည့်စုံသွေး
ကောက်နိုင်း၊ ကောက်နိုင်း ပေါ်တို့တွေလိုရင်း
ပြီးတောင်သားနဲ့ လမ်းပေးသွားမှုများ ပါမောင်း ပေါ်စွဲပဲနယ် ပေးဝေး
ပြုသည့် ဓကာက်လိုင်းသွေး ပါးမြို့နှင့် လုပ်ငန်းတွေ ကျွန်းလုပ်ပေး
ပါတယ်။

အသကော် ကျွန်တော်သွားကို ကျောင်းဆိုရေး ပြည့်စုံသွေး
ကောက်နိုင်း၊ ကောက်နိုင်း ပေါ်တို့တွေလိုရင်း
ပြီးတောင်သားနဲ့ လမ်းပေးသွားမှုများ ပါမောင်း ပေါ်စွဲပဲနယ် ပေးဝေး
ပြုသည့် ဓကာက်လိုင်းသွေး ပါးမြို့နှင့် လုပ်ငန်းတွေ ကျွန်းလုပ်ပေး
ပါတယ်။

အသက်ပိုင်ပန်ပန်ပန်လိုရင်း ကျောင်းထောက်တွဲ၊ ကျွန်တော်
တွဲကိုသားပေးသွား ကျောင်းသွား၊ အပြန်လမ်းမှာ အကျော်သာမျဲကို
တစ်လုံးတစ်လုံးအကျော်ရုပ်ပါတယ်၊ ကိုယ်ကျော်မှာလို ကျွန်းလုပ်စာတ်နှင့်
လို ဆရာ ဆရာမတွေသွေးရင်းလဲ အတန်ထဲမှာ သေချာဂရို့ကို
နှားတော်ရတယ်၊ ကျွန်တော်လုပ်စာတ်သော်လွှဲတိုင်း အောင်ပါတယ်။
အဆင့် (၅)အတွင်းဝင်ပါတယ်၊ သူ့များလို ကျွန်းလုပ်စာတ်နှင့်ရင်း
တစ်ဘတ်ရ နိုင်မှာပါ။

ပီစ္စယ်ကော် ပီဘစက်ဘီးဝယ်ပေးနိုင်ပေးယဲ ကျောင်း
သက်မတတ်ရပါဘူး။ သူ့အပေါ့အစ် ပေါ် ဖတားချင်တာပါ။
ပီစ္စကျော်ပေး လေးတန်းဆောင်ရင် ဇော်ပြုပေါ့တဲ့။

မိန္ဒ်နှုန်းတော် အောင်နည်းသွားပါတယ်၊ ဘန္ဂုံ
တွေက တြော်ပြည့်နဲ့ အပျော်ဘာဝင်၊ လျှပ်ပေါက်ဖြစ်ဆိုတော်
ညာင်ပြီးအောက်မှာ ကော်မဲ့သွေးယ ယဟိုဝတ္ထုဘူး

မိန္ဒ်နှုန်းတော် ညာင်ပြီး အောက်မှာ ကော်မဲ့ဘေး
အောင်ကို လွှမ်းမီတယ်၊ ခါးပေါ်လှို့ ကောင်ပို့ရောက်မှာ မိန္ဒ်နှု
ကလ်ယာလုပ်ငန်းတွေ ကုလာပို့တဲ့အခါမှာဝတ္ထု မိန္ဒ်ကို မြင်၊
ဘွဲ့ရုပ်တယ်။

ကျွန်တော်(ဂ) တန်း(စ)တန်း ရောက်တော် မိန္ဒ်က ဘုံ
ဦးနှင့်ရှုံးပြုတဲ့ ချောင့်ကိုတော်ဘာ၊ မိန္ဒ်ကိုမြင်တိုင်၊ ကျွန်တော်မြော်
တယ်၊ ရွှေအော်အလျှော့ရှိတိုင်း ကျွန်တော်ကိုရှုံးပါ၊ ယင်းတော်ဘာင်္ဂီရီမှာ
မှာရှုံးဆောင်ရွက်ပြန်ရောက်တော်ပါ။

ကျွန်တော်ကြည့်ရင် မိန္ဒ်က သို့ကြောင်းပြုပြင်လုပ်တယ်
သူတို့အောင်မှာ ကုလာပို့လုပ်ရတဲ့အခါတိုင်း မိန္ဒ်ကိုစာကာလုပြာ
ချို့တယ်၊ ခါးပေါ်ပြုတဲ့ အမြဲတော်၊ ပိုင်းတော် ပြုဗုံးမှုရော်
သူတယ်မှာ ပျက်စွဲပြုတဲ့ အောင်မြော်တယ်။

“မိန္ဒ်... အောင်တို့ကိုဘာပို့မှုမှု...”

“မိန္ဒ်...”

ခံပို့တို့အလေသံနဲ့ ခံပြန်ပြန်ခံပို့ရတယ်၊

“ဘာလဲ... ကော်...”

သူကလဲ ခံပို့တို့ပြန်ထုတေသန...”

“ဘာမှုမဟုတ်ဘူး...”

မြှော်... အနာဂတ်ပြီး ကျွန်တော်လုပ်လဲကို အလုပ်ကို
ဆိုလည်တည်လုပ်နေတို့ကိုတယ်၊ ရင်ထဲမျှမျှရှားနဲ့
ပျော်တို့ကိုတယ်။

ဘယ်ပြောတဲ့နည်းတော် သို့မယ်ဆတုနဲ့၊ ပြုံးပြုံး
အောင်ပြုံးပြုံးယောက် ရောက်တယ်မှာ၊ ပြုံးပြုံးလေ့လေ့တဲ့ ဘက်ထွေကိုသွား
တယ်၊ မိန္ဒ်က ကောက်ပြန်ပေါ်စာကိုတော်ပါး ကျွန်တော်လောက်ထဲကို
ကြောက်ထည့်ပေးတယ်။

‘ဒါ... ကျွန်မှုတော်လို့ကိုဘာပို့မှုမှု...’

ခိုင်းက တစ်ခုပြောတို့ရောက်ပါ ရှုံးက မြှော်ပြုံးကျိုးလို့၊
ခါးပေါ်မြှော်မှာ သံသယရှိနိုင်လေသံ ဝါးလေလှုံးတွေအီလျှော့၊ နေရာကို
နောက်လေည့်ကြည့်တယ်၊ မိန္ဒ်ကောက်ပြန်ပေါ်ကြပြန်ဆင်း တော်တွေ၊
ဘွဲ့အောင်း၊ ချောက်ပြန်လေည့်တယ်၊ သူမျှကိုနာဟင်းလို့၊

‘မိန္ဒ်... ကောက်ပြန်ပေါ်ဘာသွားလုပ်တော်...’

ယောက်လေသံကော်တယ်။

‘ဘာမှုမလုပ်ပါဘူး၊ တစ်ကြည့်တာပါ...’

‘မိန္ဒ်မြှော်ပြန်ပေါ်ရောက်ပါ’

‘ဟိုကောင်ခံ့တော်ဟုတ်တယ်...’

‘မဟုတ်ပါဘူး...’

ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးယောက်လုံး ဖြေတော်ပြုံးတဲ့

‘ကော်နှင့်ကို ပါသတိပေးတာသမ်းနှင့် .. ကိုပို့ဆောင်
ရှိမှတ်ပါ၊ မျက်နှာသာပေးအန္တရာယ်များ ပန်ကန်တက်မလုပ်နဲ့၊ တိုင်းတွေ
ဘိုယ်သီး တော့ ပို့နေမှု .. အဝရာတစ်စလုပ်နဲ့ ...’

ဦးမန်ဝယ်ကို ပပါတာထင်းထဲကန္ဂုံကျော်တည်၊
ကျွန်တော်ရင်ထဲမှာ ပကြောက်နာကျော်မှန်းတိုးပေါ်တယ်၊
‘ပို့နေမှုရုံး .. မဟာလိုက်တာ ...’

ကော်ပြုခဲ့ပါမှာ နှားဇလားကောင်နှင့်ပတ်ရှာလှုပဲ
ပပါန်ယိုရင်း ရရှုမောအတွက် ရင်လေးလျှောက် ...

□ □ □

ကျွန်တော်ကို တန်းအောင် သယ်တန်းထတ်တဲ့နစ်မှာပါ
အပေါက်နှင့်ယာဝရေး ချွော်ရာထားတယ်၊ တန်းသက်လုပ်းပင်ပင်ပန်းများ
ဖူရတဲ့အပေါ်၊ အာဘာရလည်း ချို့တော့ ပန်းနာရင်ကျော် ရရာပါက၊
မီးနှိုင်စက်လာဖြီ၊ အရောင်းဆိုလွှန်လုပ်၊ ညာတိုင်းအိမ်မရာ၊ ကြုံတမ်းမော်
တော်၊ အပေါ်ပန်းလျှော်များနှင့်အတွက်သူ့သူ့၊ အာပြုတဲ့နေပြည်လို့ အငါ့
ကောင်းကောင်းလုပ်နိုင်တဲ့ အပေါ်ကို ပို့နေမှုအသေးစွဲပြုကြော်က သူ့ရဲ့
ကြိုး၊ အသေးစွဲအလုပ်လုပ်နှင့်အလောင်းနှင့်အကျော်ကျော်၊

အပေါ်ကိုသနားလို့ကျွန်တော် ကျော်းထွက်လိုက်ပါတယ်၊
ကျော်းက အရာ၊ အရာပေးအပ်မောင်းပြုမြှုတယ်၊
ကျောင်းသက်တက်ရင် သေခြားပေါ်က သယ်တန်းအောင်ရာမြှုပြန်မြှုပြန်း
ပြုမြှုပြန်မြှုပြန်တယ်၊

မီးပေးပို့ ကျွန်တော်တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ချင်တော့ပါဘူး။
ပကျိုးမောတဲ့ အပေါ်ကို ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အနားရေအောင် တစ်ပြန်
တစ်လှောက် လုပ်ကျော်ချင်ပါတယ်၊ ပို့နေမှုတဲ့အိမ်များ ကျွန်တွေ ခွာတွေကို
အခေါ်အဲထိန်းကျောင်းသေခြားတယ်၊ ခွာတွေကော်မားတော့ ထိန်းရော်ငါး
၅ နှားစားရိတ်၅ နှားစားစုံ၅ နှားကျော်ရတာမလွှာယ်ပါဘူး၊ ဒီပြုရာတဲ့

လို ရှင်လို သလို ပျော်သည်။ ပျော်ချာ ပဲရိတ် ဆီတာဝတ္ထု၊
လုပ်လေရေသာပညာ။ ဦးအောင်သာကတော့ နှင့်သမ္မာ လုပ်သာအပေါ်
ပါတယ်။

‘သာဇာဝါယာမ်ပန်လိုက်တာ ...’

ကျွန်ုတော်ကိုကြည့်ပြီး အပောက်စံပောက်ဖြင့်တယ်။

‘စုံသာမျှမှု ... အသန့်ကောင်းစုံ ကျော်ပြန်တော်များ
ရှုံးလုပ်ရည်လေအနဲ့ ဆင်းဆင်းရှုံး လုပ်နေရတာ အမေမာကြည့်မှု
ဘူး ...’

ဒီပေမယ့် အပောက်များရောက် ပြန်ကောင်းလာပါဘူး
တစ်ခုကိုယ်တစ်ခုကို ပို့ဆိုတော်ပါတယ်။ အသေကောင်းပါးကောင်း
လည်း ဟက္ကနိုင်တော့ အမေကျော်လွန်ခဲ့ရပါတယ်။

အပေဆုံးတော့ အားပေါ်လိုက်တာ။ ကျွန်ုတော်သာများ
တွယ်တာဝရာ အပေလဲပရိတ္တာများ၊ အပေလဲပရိတ္တာများ လောက
အလယ်မှာ တစ်ယောက်တော်း၊ အထိုးကျိုးပါပဲ့၊ အောက်တည်း၊
မရှစ်အောင်းစားရင်း ကျွန်ုတော်ဝိုးနည်းပမ်းနည်း နိုင်ကျွေးပါတယ်။

“အားပေါ်ပါနဲ့ ဝေကျော်များ .. ငါတို့ရှိပါသောတယ် ...”

ပြန်ယ်က ကျွန်ုတော်ကို အားပေးတယ်။ သူမျှကိုလုံးမှ
ပျက်စွမ်းတွေ့နေတော်များ ...

ဒီတစ်ခါးတော်များကြုံမ်းပို့ကိုလေတို့ တော်မြှုပ်နှံပုံကိုလုံး
နိုင်ပါဘူး။ ပြန်ယ်က ဘီးကို ဇွဲထိုင်း ဘူးအပေနဲ့အတွက်လို့
အားပေးပါတယ်။ အမေရှားပန်ကိုလို့ အောက်တာ အားပေးပါတယ်။

ဦးအောင်သာက တာဝန်ယူအောင်ရွှေ့လေပါတယ်။

ဦးအောင်သာနဲ့ ပြန်ကျော်လေပါတယ်။

ဦးအောင်သာက ကျွန်ုတော်ကျော်ရှုံးပါပဲ့၊ ပြန်ယ်က ဘူး
ကျွန်ုတော်ကျော်ရှုံးပို့ကိုလို့ အားထောင်းလဲတော်များ သွင်းပေါ်ပါတယ်။

အပေပရိတ္တာရောက်မှုပါပဲ့၊ ပြန်ယ်တို့အိမ်မှာပဲ့၊ ကျွန်ုတော်
စာရင်းရှားဝင်လုပ်လိုအကုန်လုပ်ရတယ်။ အလုပ်ကောက် မသောက်သာ
ပါဘူး၊ ကွဲပွဲတွေ့ နှေ့ဆွဲကေလည်းများ၊ လယ်တွေ့ကေလည်း များ၊
တော်သွေ့ကြုံးဆိုင်တော့ အလုပ်ကေလည်းများပါတယ်။ နားပုဂ္ဂိုလ်၊
မရှိပါဘူး

ဆုံးမှာ ငါ့မျိုးဝါးနဲ့ ကျွန်ုတော်အလုပ်အတွက်လွှာပါရင်း၊ သင်္ကာ
ရေးနှီးကြုံရတယ်။ ဦးအောင်သာရဲ့ လယ်ကွဲလိုစာရင်းရှား၊ ကိုချော်လိုကို
တွဲအတိုင်း အသာပဲပဲ ရုပ်ဆိုးဆိုး၊ တုတ်တုတ်ပို့နိုင်နဲ့၊ ပင်းခဲ့ပဲပဲပဲပဲ့
အလုပ်ကြုံးဝေးကို လုပ်နိုင်တယ်။ အသက်က ကျွန်ုတော်ဘက် (ဘာ)နှစ်
ဆောက်ကြုံးတယ်။ ဒီတော်သာများအကောင်းတယ်၊ ကျွန်ုတော်ဘာကိုလည်း
ဆင်စင်ပင်နဲ့ ညှာတာပါတယ်။

“ဟောကောင် .. ကော်ရှုံး .. အဲဒီပျော်လွှာပို့ မသော်မဲ့၊ ဘူး
.. အလေးကြော်ပဲ .. ထားခဲ့ ငါထောင်းပယ် .. မင်းက ငယ်းပါနဲ့၊ ဘူး

မီညှတ်သွားလို့၊ အရင်ပတ္တကြပ်နေရိုးယယ်း တူရွင်းယူသွား
ပို့ဆောင်ယောက် စောင့်ဆောင်ရွေ့ပေး

ကိုချိန်ပေး ပေးပန်တော်သွား သုတေသနယောက်၊ ကျွန်ုပ်တော်၊
သက်သာတော်နှင့်တယ်။

'တော်မြန်... ကောက်လိုင်းသာည်ရင် အသေတော်မြန်
နော်... ကောက်လိုင်းသာကိုမှ ဖြေစင်းခွဲနေနတ်တယ်။...

လိုအပ်တော်ပေးကိုသတ်ပေးတယ်... မသိတော်တွေ့
ပြောပြေတယ်၊ မတော်တော်တွေ့ကို သင်ပေးတယ်...'

'ကုန်အောင်ထော်များ ကိုချိန်တိုး... လိုအားက မိမိကောင်
သိပ်ရှိတယ်....

ကျွန်ုပ်တော်မြန်မြန်တော် မေးခံတော်တိုး ကိုချိန်တော် တော်တွေ့
ပျို့ကုန်ည်း စော်ထုတ်လိုက်တယ်၊ သူတဲ့ စော်ထုတ်တော် မေးခံတော်တွေ့
မြန်ည်း သူအားကော်လည်းမေးခံချေဟတ်ပြီး မဲ့။

ကိုချိန်တို့ ကျွန်ုပ်တော် ဦးအောင်သာနဲ့ ဒေါသီနဲ့လိုက်တိုး
အကြောက်ရာရှား ပို့ဆောင်အစိုး ပြောမှုကိုပဲပြောကိုနေစုတယ်၊ သူက
(ခေါ်)နှစ်အား အပျို့ပြန်နေပြီး အသာဆုံးယယ်လို့ ရုံးကျော်လိုက်ဘူး
ဒေါသီနဲ့ အကိုယ်တိုး ဟန်ဟန်ပြောနေတယ်၊ မိတ်ကောင်းမွှားပြီး ပြောပြီး
လျှော့လျှော့ မြှော်မြှော်နှင့်လိုရင် ခုစွမ်းစွာ ပုဂ္ဂန်မြှော်နေမှာပါ။

အနုတော် ပြောမှုက သူ့အောင်သာကတဲ့ ဟန်တွေ့တော်
အောင်သာ သာမ်သူမှ သုန္တတုန်တယ်လို့ အောင်သာ

များလေမှန်းသာတော် ကိုရွှေနှင့်အသေးစိတ် သူ့ကိုရွှေ့မှုသာတော်
တယ် ... ကောက်လိုက်ပြောလိုက်ဆဲလိုက် လိုလိုက်တော် များလေ
ရုံးကျော်ပေး စာကော်တိုး အပျို့နဲ့ လျှော်ပါပဲ့၊ ကိုရွှေနှင့်အသေးစိတ်
မြှော်လေမှန်းရှိပါတယ်။ မြှော်လေမှု ပေါ်ပေါ်ပါဘူး။ ဒါပေးယူး သူတို့
ဆောက်တော် ပုဂ္ဂန်သာဘူးလို့။

"နှင့် ဒါနဲ့ တုသေသန၊ တန်သေတော် ... အကောင်က
ဂိတ်ကျော်လို့လို့... ဟင်း နှင့်လိုက်တော်စာမျိုး မိတ်တော်ပုဂ္ဂန်သာ
အောက်တစ်ခါလာပေးကြည့် မြော်ရှုံးသွားမယ် ... ။ လိုအား ဘယ်လို့
အတန်အသားပုတ်နေလဲ။ နှင့်လို့ ဟာမျိုး လိုပြောသောက်ကပ်တဲ့
ပုံအောက်တော် အဖို့မာတန်ဘူး ..."

ကိုရွှေနှင့်အသေးစိတ်မြှော်လေမှု မြှော်လေမှုနေတွေ့လိုက်တော်
လျှော်ကိုပဲပြောလို့လို့။ ကိုရွှေနှင့်ရှုက်တော်နဲ့ အိမ်ထဲကောင်တော်
ပုံစံကိုချေသွား ပြောမှုများကိုလုံးလွှောက် မိုးတော်ကိုတော်ပုံစံပါ့။ ပုဂ္ဂန်ရာ
ကောင်းမြော်သာရှုံး ပြောကိုဝရာပြန်နေတယ်။ အပျို့ဘွဲ့
တစ်ယောက်နဲ့ အလှေတွေအားလုံး ဟန်၊ ဒေါသီလိုတဲ့ ပုံစံလာပ်မှု
အောက်မှာ ပျောက်ကုန်ပြောပါ။

အောက်ဆုံးရင် သူ့ကိုဘယ်သူမှ မိတ်မကျော်ရေးတော်ဘူး ...
ဝေါဝောက်ရှုံးပြောတယ်။

ကိုချိန်တို့နဲ့ ကျွန်ုပ်တော်ကတော် ? ရရှေ့လို့မရဘူးလော့
သူ့အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ ဦးအောင်သာက သားပေါ်တော် သပ်းအကြော်
ပြောမှုကပဲ သာကောင်ယောက်လို့ လုမ်ယာလုပ်ငန်းတွေမှာ ဦးစီး

နှစ်တော်၊ နိုင်ငံရှိကဗျာကလဲ ထောင့်ကိုစွဲဝန်ထား၊ သူ့လက်ဖွဲ့
ဆောကာ ...

'အထိန်သားနဲ့တာ အနာမရအောင် နိုင်းနိုင်ပါ တော်က
ကျော်ပေါ် ...'

ကျွန်တော်က သူထက်ဝယ်တော့ ငင်္ခါက်ရှင်ဆုံးရှာမထဲ
လိုက်တော်သော်မှာ၊ ကိုချုပ်တို့က သူထက်အားကိုရှုစွဲပြီးတော်

တစ်ဝန်မန်ကိုပိုင်း ထယ်လိုပြီးထော့သုပ္ပန်းတော် တာနဲ့ လှုလည့်
ခဲ့၊ ချာမတွေ့တွေ့မှာ နေကောင်းလွှာနှုန်းလို့ လယ်တော်မှာ နာရီ
နှစ်ထောက်ဝုံအဲပေါ်သွားတယ်၊ ပြုံးရောက်ထော်း ...

'ဟင် .. မသေခတ္တ သေမန်ကြတာ .. တစ်း .. မိုးလို့က
ပါးတော့ အခိုင်ယူပြီးမောင်းနေလိုက်ကြတာ .. ကိုချုပ်တို့ကလည်း
အသက်ပြီးပြီး အချိန်ယိုးဘူး .. ဒီကောင်ထော့မွေးပေါ်မီးမှ ပျက်စီး
တော်သော်၊ ပြို့က .. ချာမတွေ့တွေ့မှာထွေးချုပ်ရှုသွားပြီး တာချိတ်
စေနေကြတာ .. ကိုချုပ်တို့ အခုံအပြန်သွားမ်း .. နားခတ္တ နေရိုက်ထဲ
ချဉ်ထားလိုက် ..

'အေား .. အေား ..

'ကိုချုပ်တိုး မပြန်မြန် ထွေးကြတာများတယ်'

'ပြို့ကောင် .. အော်ရှိ .. တွေ့မွှေ့ထွေးတော့ လယ်ထဲက
မြှုပ်ဖော်တွေ့ တစ်ပင်မှ မကျိန်အောင်ကောက်'

ရှားထားက အပြန်လွှာတော် အော်ရှိ အော်ထဲကြော်တော်
အပြန်ဆင်းလိုက်ရမိတယ်'.

□ □ □

တရာ့ပုဂ္ဂိုလ် လုပ်စာတာ ပို့ပန်အသေး တအဆောင်ကောင်း။
ငါ့စိုး ပြုံးပြုံး အရှင်သီးသော်း ခွင့်ပြုံးပြုံး သူတို့လားတဲ့ ဟင်း
ကော်များကောင်းမြတ်များ ...

ပြုံးပြုံးကော်း မိတ်ရှင်းကောင်းတယ်။ ပြုံးပြုံးလင်းရင်း
ဟင်းကောင်းလောင်တွေ့ လာထည့်ပေးတတ်ပါတယ်။

'ဇူး .. အော်ရှိ .. အစ်း မလာခင် ပြန်မြန်တားလိုက်'

ကြက်သားတဲ့ ထည့်ပေးတယ်။ ကျွန်တော်က တစ်ထောက်
ကျိုးမျိုးကျော်ရှိ .. ကိုချုပ်တို့ကို ခွဲပော်ရင်း -

ကိုယ့်ဘာသာဓာတ်ပါး ကိုချုပ်တို့ကိုလည်းဝပေးမှာပါ ..

'ပြုံးပြုံးက ပို့ကို လေ့လာ စေတာနဲ့လေ့လာ ..

ကိုချုပ်တိုးနော် .. ကိုချုပ်တို့ကိုလည်း စေတာနဲ့ ပေးတာ
ပါး ..'

'ဟုတ်ပါတယ် ...' လိုက်စေတာနဲ့ ပေးတာပါ။ အော်ရှိ
ကိုထော့ စေတာနဲ့တင်းပကော်း လေ့လာလည်းပါတယ်လို့ ပြောတာ
ပါ ..'

ကိုချစ်တီးဖျက်နာကြောက် ပြုပြီး။
‘ကိုချစ်တီးနော် ... တော်ပြီး အနာကိုဆို ဘယ်သူမှ ဟပ်
ဝေါးသူ ...’

မိန္ဒယ်နှစ်ခုမဲ့အလေးရွှေသူသုတေသန ချစ်ဝရာ၊
“အိုးလိုတော် ဟလုပ်ပါနဲ့ဘာ ...” ငါကိုပေးချစ်ဝန်ပါ၊
ကော်ကိုသော် ပေါ်ပါနဲ့ ...”

ကိုချစ်တီးက စေနသေးတယ်၊
‘မိန္ဒယ်ဝရ ... ဘယ်မှာလဲဟု ...’
မြှုကြုံအသံ၊ ကျွန်ုပ်တို့ဘုရားအယာကိုလုံး အထိုက်အလုံး
ပြစ်သွားတယ်။

‘ရှိတယ်အစ်ယောက် ... ဒီမှာပန်ကန်တွေ့ဆော်တော် ...’
‘မသေးနဲ့တော်ခဲ့ ... စင်ပြည့် ထော်လို့ပမ်း ...’
မြှုကြုံအသံကော်တယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်၊ မိန္ဒယ်နှစ်ယောက်၏
ဘုရားမြှုပ်နည်ပြန်ဖွေ့ကြုံသွားတယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ မိန္ဒယ်ကော်တွေ့
ကြက်သားတစ်တို့တီးကို အပြန်ဆုံး ထောင်းနဲ့ရှုပြုဖျက်နိုင်ရတယ်၊
ဘာအရာသာရှိမှန်းကောင် မသိလို့ကိုပါဘူး၊ လည်ပင်းဆဲမှာ
တစ်လို့ ...’

ကိုချစ်တီးကတော် ဘွဲ့ကိုယ်တွေ့ အသက်ပြုမြတ်ဆက်တော်
မိတယ်၊ လည်တော်ဘာ နေရတဲ့အပါ ပြုပို့နေရကိုရှိနေတယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့
ကိုလဲကျွေးပါတယ်၊ ပြုပို့နေရတယ်၏၎င်း ဘဲမြတ်ဆုံး ချို့ယို့တဲ့
အရာသုတေသန ကိုချစ်တီးကျွေးပါ သိရတယ်၊ ကုလား အသိလေးတွေ

ရှိတယ်နှင့် အပင်လိုက်နှုတ်ပြီး ပါးပြုကိုသာမူတယ် ပြီးစုံ မြာပါ
ပျော်အောင် ပျော်ဖျက်စုတေသန၊ မြှုကြုံတွေ့သွားလို့ကေတာ့
ရာရာပန်အောင် မသိဘေးပြားရမှာ

တစ်စုံမှာတော် ကိုချစ်တီးက ဂုဏ်ပျောတစ်စိုင်စုတ်ပြီး
ကော်ကိုနှစ်ယောက်မူတော် မျဉ်အစုစုတဲ့တော်မြို့ကိုစုံဆောက်တယ်၊
“ဘာ ... အော် ... ဂုဏ်ပျောသီးသားရေအာင် ...”

‘ဘာ ... မြှုကြုံတွေ့သွားလို့အပြောဆန်ပါဘုရားမြတ်များ ...’
“ပင်းကောင်ညီး မြှုကြုံတော်လို့ကိုတော် ... ပလာပါဘူး
ဘုရားမြတ်ပါ ...”

ကိုချစ်တီးက သူသည်မြတ်တော်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ရာသုတေသန၊
ကျွန်ုပ်တို့လည်း မြှုကြုံတော်မှာနဲ့ တာစ်လုံးမြှုပ်တော်တယ်၊ ပါးပြုပါး
ဂုဏ်ပျောသီးက ချို့ယို့တော် နှစ်ယောက်ဘား၊ စာလို့ဂုဏ်ပျောစီးတစ်
ဝါးလောက်ကိုတော် ... မြှုကြုံတော်ပါကိုလုံး ဘွဲ့ကုန်မြှုပ်စေရေးကိုတော်
တယ်။

“ဘင်း ... နှင့်တို့ ဂုဏ်ပျောသီးတွေ့ မြို့ခုတ်ပြီး အုပ်စားရေး
ကြက်မြှုပ်လေး ...” ပုံးပုံးပျောစ်း ...

ကျွန်ုပ်တို့တော်ကို ပျို့တော်မျိုးလိုင်ဘူး၊ မြို့ထုပ်ဖိုးထည်း
မြို့မြို့နေရလို့ ဘာပြန်ပြောရပါန်းလဲ မသိဘူး၊ ကိုချစ်တီးကတော်
ခံပါတယ်တယ်ပဲ့

“မဟုတ်ပါဘူးဘာ ... ပါဘာက်က ဦးဆယ်တို့ ဂုဏ်ပျောရာတို့
တန်းက ကုန်တ်ပေးလို့ စာလို့ဂုဏ်ပျောစီးပေးတော်ကို အုပ်စားတော်ပါး

“ပရဲဘူး... ငို့အင်ဆဲသွားကြည့်ယ်...” ဂုဏ်သွေ
နိုင်တွေ ဝါမစီစီထား...” တွေ့လိုကေတာ့ မလွယ်ဘူးမှတ်...”
ကြော်မက ဂုဏ်ပျားဆဲသွားကြည့်တယ်...”

“ဘယ်လိုပုံပလဲ...”

ကျွန်ုတ်နှိမ်စီတို့ ကိုချုပ်တို့ဟိုယောက်မှ

“သူမသိပါဘူးဘူး...” အတွင်းဘာက သွေ့မပြင်တဲ့
ဒုက္ခပုန်းသို့ ဝါခုပ်တော်မှ...” မပို့နိုင်ပါနဲ့...”

“အောက်ကြည့်ရင်း ရတ်ထားတဲ့ အနိုင်ဇာရာဘူးတွေ့မှ
လိုအဲ...”

“နိုင်ချုပ်ပါဘူး...” သူအောက်ကြည့်တိုင်းအပ်ပါကြည့်ရင်း
ကတေသနတို့ ပျောက်အုပ်ပြီးသာပါ...” အတိုင်း... စောင်း”

ကိုချုပ်တို့ ဟန်ဆူးက အက်စာနောက်ယောက် စာချွဲ
စိတ်ဖို့တော်မှ...”

အတောနတော့ မကြည် ပြန်ဇာရာကိုယောက်မှ ဘာမှာတွေ့ခဲ့ပဲ
ဟရပါဘူး

“နိုင်တို့ ဘယ်ဓမ္မက ဦးဆည်အင်း ကျွန်ုတ်ပေးတော်လဲ...”

ပြဿနာက ပြောဘူး သက်ပြီးဆင်သော်လုပ်အနေသာယ်

“လွန်ခဲ့တဲ့ လောက်ကပါဟာ...” ဝေါ်များပါဘူး ငါ
တစ်ယောက်တည်းပါ၊ ဉာဏ်ပိုင်း ဘုတ္တုံး သားအနေဖို့ယောက်ထဲ
လာခုတ်လို့ ဂုဏ်သွားနိုင်ကို ဖို့ပို့ပုံပြီးနေတော့ ကုန်းပေးတော်မှ”

“အဲဒေါက တကယ်ပဲ ကိုချုပ်တို့ သွားတွေ့ပါယ်။”

“ဟုတ်လား... ဝေါ်...”

ကြော်မက ကျွန်ုတ်နှိမ် လုပ်အမာတော်မှ

“ဟုတ်ပါယ်...”

“နိုင်ရေပါတော်...”

“မပါပဲဘူး တဲ့ထဲမှ အောင်ပျော်သွားလိုပါ...”

ကျွန်ုတ်က အပုန်းတိုင်း ပြောတို့ကတော်ပြီးပါယ်မှ

“ဟင်း... တမ်းကောင်းပါတော်။ တစ်ယောက်က သူများ

ဂုဏ်သွားနှင့် ရတ်ထားတို့ တစ်ယောက်က ထဲထဲမှ အိုင်ပျော်လို့
နိုင်တို့ကို ဝါတို့က အလောဘိုင်းတဲ့ မဟုတ်ဘူးဟဲ့ တန်ရာတန်ကြော်
ပေါ်နိုင်းတော့ ပေါ်တဲ့လူခဲ့အထိုင်တော့ မလွှဲပဲဘဲနဲ့ သူများအားလုပ်တော့
ဂုဏ်ပျော်တစ်ဦးနဲ့ ကျွန်ုတ်သွားခဲ့ယောက်မှ နိုင်ကယ်ညျှေး နိုင်တို့အိုင်ပျော်
အား ကြော်လွှဲပဲတော့ မဟုတ်ဘူးဟဲ့၊ လွှဲတွေ့ကြပြီး အုံပြောစာ၊
ဒါးကြော်လွှဲပဲတော့ ပြောတော့...” အလုပ်သမားကို အဖိုးအား
ပေါ်နိုင်းတော့ အနားမရင်အောင် ဒိုင်းနိုင်မှ တော်ဝါကျွန်ုတ်တဲ့ နိုင်တို့
နိုင်ယောက်လဲ့ ပုံတို့ထဲတော်ဝါ ဒါးကြော်လွှဲပဲအဲမှုနှင့်သာဖို့တော်လဲ့
ပေးထားတော့ ဇာရာကိုတစ်ခါ ဒါးကြော်လွှဲပဲတော်ဝါ နိုင်တို့အောင်တော်လဲ့ ပေါ်
ကြော်လွှဲပဲမှ ပေါ်နိုင်းကျွန်ုတ်တဲ့ ပျော်လွှဲပဲမှ အောင်တို့...”

ကြော်မက တစ်ဦးကျွန်ုတ်တဲ့ ဂုဏ်သွားနှင့် ဆွဲပျော်လို့ယောက်မှ

“ဒါ ဝါတို့အလုပ်ချိန်ထဲက သွားလွှဲပဲလို့ရတဲ့ ဂုဏ်ပျော်သို့
ဝါသို့တော်...”

“နိုင်တော်ချုပ်ရောင်လည်း စားအျော်တယ်ပြောပြီး ယူသွားပေါ့ဟာ
ဆုလိုက်ပြောလို့ကတော့ နားကိုမြော်”

လယ်ကျော်သာဝေဆူများ

ကိုချစ်တော်က ပြန်ပြောတယ်။

“ဟင်... ကိုချစ်တော် ဘာပြောဘာမှာ... ဟင်... အတော်
ကျွန်တဲ့ ငုက်ပျောသီး ဘယ်တော့ မစားဘူးမှတ်။ ပါးစပ်သနတယ်၊
အမောင်လေဆက်... ဂျေထွေက တန်ရာ တန်ရာ ပေါ်ပြောဘူး အသေး
ဖောက်ဘာဆဟု... ဒီများကြည့် ဖော်ရှင့်နဲ့ပေါ်ပေါ်လို့...”

မကြွယ်က ငုက်ပျောသီးတွေကို တဲ့ဓရချုပြုး အသင့်
ပေါ်ရှင့်နဲ့ ပေါ်ပေါ်ပေါ်လိုက်တယ်။

“ဟင်... နှစ်တို့တာတဲ့ ငုက်ပျောသီး ဖော်ရှင့်နဲ့ပေါ်ပေါ်
ကောင်တော် ပြောမှာ သနတယ်...”

မကြွယ် ဒေါသတော်း ပြောပြီး ပြန်သွားတယ်။

ဟို... အဝေးကြိုက် ဇောက်သွားပြီးဖြစ်တဲ့ မကြွယ်၊
ကျော်မြင်ကို လွမ်းကြည့်ပြီး ကျွန်တော် ဒီတ်ပျက်သွားမိတယ်။

“ဟင်... ဟန်ကြိုးစိုက်တဲ့ပိန်းမဲ့... ငွောက်လောက်
ပြီး အလုပ်သမားကိုလည်း နှစ်ချိုင်လိုက်တာ...”

ကိုချစ်တော် မကျော်များပဲပြီးကျွန်နဲ့ပေါ်တယ်။

တဲ့ဓရမှာတော့ ငုက်ပျောသီးတွေ ပိုက်ပေါ်ပေါ်တွေကို ဖော်
ပြင်ကွင်းက ပုံးပုံးပျက်။

□ □ □

ငါ့တော်ဝန္တပဲ့၊ ဘယ်တော့ ဖော်နှင့်တဲ့ဓရ

အဲဒီဇားက (၅)ရှုက်တစ်ပါ သစ်ဆောက်ဝဏျးများ။ မကြွယ်
ဆောက် ကျွန်လွှာက်ဝရ်ဆုတော်မှာ ဒီအလုပ်က ဆန္တးသွေး သူ့သွားမှုဖြစ်
တာ။ ပို့မှုပလုပ်တတ်ဘူး။

ဟန် (၆) နာမိုးလောက်သုပ္ပါး ဆောက် လွှာလွှာသွားရတယ်။
ကျွမ်းမြင်းဆတွေ တင်သွားရတော်ပဲ့၊ လွှာလွှာဆောင်းရှိ ဒါးပွှေ့နှင့်ဆိုတဲ့
အမိုးကြိုးကို ဒေါ်သွားတယ်။ ကိုချစ်တော်နဲ့ ကျွန်တော်ကို ပေါ်ဘူး
များစွာစောင်းထားလို့၊ ပြောက် (အရိုက်တော်အနေအထား အသိပြု)နေတော်
ထည်ခေါ်အားပျက်မခံဘူး။ ခွားနှစ်ယုဉ်ထည်ရုပ်။

သယ်မှန်နိုးလောက်မှာ ဘုန်းပြီးကျော်ကာ ဆွမ်းစားအကြောင်း
တို့ရင် ပို့စွုယူ ခင်ပြည့် ထောင်းစားပို့ကြမယ်၊ နေတိုင်းတော့
မကြွယ်ပဲလာတာပါး ပို့စွုမှုလာရရှိ။ သူ့မရှိမှ ပလွှာသွေးရရှိသာ
ပို့စွုမှုကိုလွှာတ်တာ။ ဒါတော် သူ့လူယုံ ခင်ပြည့်နဲ့မှ ထာရတာ။

ခင်ပြည့်က မကြွယ်အသေအချာများတော့ ပို့စွုမှုအနား
အပြောင်းနေတာ။ ပျက်ပြည့်အပြုတ်မခံဘူး။

သယ်လိုပြုပြုစွဲ ဒီရာကို ကျွန်တော်သိမ်းပျော်ရတာ၊ ပါး
မျက်နှာလေးကို အာမီတရာ ကြည့်ခွင့်ရတာနဲ့တော် ကျော်ထဲပျော်
သိမ်းချိန်ဆရာတော်တဲ့ ပျက်နှာနှစ်လျှောက်လေး၊ အခွင့်အလောက်
နဲ့ ဓာတ်ပြုခွင့်ပါရရင် ကြည့်နဲ့လို ပသိမ်းတော့ဘူး၊ သာဝဏာများ
ပြု ပို့ဆောင်ရေးက သိမ်းသာယာတာပဲ၊ ထိုးဆရာတို့လို လျှင်လျော်
လေး၊

သယ်နာနဲ့မှာ ဘုန်းပြုတော်သမဂ္ဂ ဆုံးကောက်စွဲလည် တော်
ကြားရတော် ကျွန်တော် ပျော်လိုက်တာ၊ ပို့ဆောင်ရေးမျက်နှာလေး
ပြုခွင့်တော်သမဂ္ဂ၊ ထောက်ကြည့်လေးများကို ကျွန်တော်
လုပ်ဆုံးမိတော်သမဂ္ဂ၊

“ဟောကောင်စော် ထည်ကြောင်းတွေ ကောက်ကိုနဲ့
ပယ်...” ရွှေတည်တည်ကြည်မောင်း...”

“ဟောက်ပါဘူးရာ ... ခင်များကဲ့ .. တိုး ပီး ...”
ကိုမျှစိတ်ဆက်စွဲလို ကျွန်တော်ရှုက်ဘုံးတော်သမဂ္ဂ၊

“ထည်ကြောင်း ကောက်တော်တော် ရွှေမြှေးတော်ထည်သွား
ထို့မီရင် ပါဘေးအားဖြူတော်ရှုက်ဘုံးရာ ...”

“မထိပါဘူးရာ ... သိပါတယ် ...”
ကိုချိစိုး သတိပေးကော်ကြောင်း မိန္ဒာကဲ့ ပျော်စွဲရရှု

နှောက်တော်တော်ပြုနေ့ကွားမောင်းလေတော် ဟိုဆရေးက သေး အလိုက်သော် ကျွေးပေါ်တော်သမဂ္ဂ၊ ပို့ဆောင်ရေးများလို ကိုသင်းများ၊ လေဆိပ်ကြောင်း ပို့ဆောင်ရေးများလို ပြုလျှောက်
ဘုံးရာ ... ပျော်လိုက်တာ၊ ရင်တွေကိုခုန်လို့

လသိကန်သမဂ္ဂ၊ ရှိုဝင်းကျင်းဝေးမှာ လျှောက်လုပ်ရတာတဲ့
ပို့ဆောင်ရေးရှုံးလောက် ကနဲ့ကလျှော်

သူမှာဝါင်းများ ဝင်ပန်းတစ်ချပ်နဲ့ ရေဇ်းကာရာအနီးကို
ဖြုတ်ယောက်သမဂ္ဂ၊ တော်သမဂ္ဂများ၊ လက်အကောင်ကိုင်ချော်လိုက်
ကိုယ်စုနောက်သားနဲ့ ထိန်းလောက်တော်သမဂ္ဂ၊ ပါကြည့်လိုက်တော်သမဂ္ဂပါး

‘လုပ်ရေးတော် ပို့ဆောင်ရေးလိုက်တာ ...’

ကျွန်တော်ရင်ထဲပောက် ပြုလိုက်မိတော်သမဂ္ဂ၊

အပါန်ရင် အကိုယ်လျော်နဲ့ အောက်လုပ်ချော်ကလဲ အကျိုး
နဲ့လိုက်လိုက်တဲ့ အဆုံးရင်၊ ဝတ်တတ်ဆင်တတ်လိုက်တာ၊ အရပ်က
ပို့ဆောင်မြှင့်ကွန်း၊ ကိုယ်လုပ်ဆရေးက ပါးနှုန်းမေတ္တာနဲ့ တော်သမဂ္ဂပါး
ကျိုးကျိုးစွဲ၊ အသာကေလည်း မဖြူလွှာနဲ့ မည်လွှာနဲ့ ဆံပင်တွေကလဲ
သိပ်ကောင်းတယ်၊ အပြင်မြောက်ပါးကင်းပြီး ကောင်းခြင်းပါးမြှာနဲ့
ပြည့်စုံတဲ့ပို့ဆောင်ရေးမှာ

တစ်မန္တက်လဲ့ ဟင်ပဲပန်းပန်း၊ လုပ်ထားရသာမျှ အနာဂတ်ကြီး
ကိုချိစိုး သတိပေးတာနဲ့ ပြုပါရသေား၊ နွားနှစ်ကောင်ကို

ကိုချိစိုး သတိပေးတာနဲ့ ပြုပါရသေား၊ နွားနှစ်ကောင်ကို
နှောက်ကျော်ခိုင်းများလို ပြုလျှောက်ဘုံးရာ ...”

လျှောင်းစွဲတွေအတွက်

၂၆

"ပေါက်ကာင်ဝကျိုး .. ဒီဇန်နဝါရီ အာဂုံးကော်
ဘုံး .. ပြန်မှုပို့ဆောင်ချုပ်ရတာ .. ရည်စာမောက်
ဘုံး .."

"ဟာ .. ကိုချုပ်ထိုးကလဲ င်ပြည့်ကာစ်ခို့နဲ့ သူဇား
ကင်များတာ ဘယ်လိုပြီးမပြောလို့ရမလဲၚ .."

"ပါတီးထဲမင်္ဂလာပြီးရင် .. သူတို့ ကျမ်းမြှုပ်ထွင်လို့
ပေါင်နှစ်ထောက်၊ ကျမ်းချွှုံးချွှုံးတော်း၊ လျှော်စိန်များ၊ ပါကြောင်း
င်ပြည့်ကိုမျှော်လာ ပါကြောင်း၊ အဲဒီအားဖို့မှာ င်ပြည့်ကိုလိုလေ
ခံစိတ်လမ်း၊ ပြန်မှုပို့ဆောင်ရေးတည်း၊ ကျန်စွန်း မင်္ဂလာပြီး
ပြောဆော့၊ ပေါ်ချွှုံးနေသလို ပြန်မှုကော်များ၊ ချုပ်ရတာ ပါဘီး
ပါဘင်္ဂဟုတ်ပါဘုံးကွာ .." ပါကြောင်းသိပါတယ်၊ သိလို့ သူတို့
ပျက်ခြုံပြုတဲ့အတာ၊ ပင်အုပ်စုအားလုံးနေသား၊ ဒီပါးရှုံးလျှော်
သူပွဲသူးရင် ပပြုစိတ် သူသွဲသား၊ လောဘကြောင့်၊
ကျမ်းချွှုံးချွှုံးတာက သူမြှုပ်တာ၊ ဇူးပြောရတာရောင်းပြီးထဲ
ဘရှုံးအကြော်သိမ်းရတာ၊ ဇူးကြော်မှု ငွေးသိမ်းရတာ၊ ထစ်နဲ့
လောက်ပါပြီးဘာ၊ နှစ်နာရီခဲ့လောက် အိမ်ပြန်ချွှုံးရောက်တာ၊
ပြန်မှုရောက်ခိုင် ပြန်မှုက အိမ်အရောက်ပြန်ချုပ်ရုံးရှုံး၊ ပင်အားဖို့
ဘူး ပြန်ပြန်သာပြား၊ ပင်အားဖို့သောက်က ပို့ခြင်းချုပ်နေပြု
စုတိရုံးမြှုပ်နည်းလောင်း၊ နောက်ဘက်ကို ပြန်ကျွေးပြီး၊ ပြန်မှုကို
ကောင်းကောင်းမြှင့်နေပြီး၊ လယ်ဘစ်ကျော်အေကျော်များရောက်နေပြီး၊

"ဟာ .. မင်္ဂလာပေးလည်း .. အဲဒီထိုးရတာ ပလုပ်ချင်ပါဘုံး
ကျွန်းတော်က ပြန်မှုပို့ဆောင်ရောက်နေရာဘန်တင် ကြည့်လျှော်
တာရဲ့ .."

"ဟာ .. ဒီကောင် ငင်အယာကိုရေးဟန်တွေလား ပါကြောင့်
ဆတိုင်းလုပ်ကွား ပလုပ်ရင်ပင်းကျန်ခဲ့ပါသိနား၊ ပို့ခေါက် စပါးပြေား
ခဲ့သိနား သူတို့အိမ်အပင်အတွက်များနေတယ်၊ ပါကြောင် ပါကြောင်
အဲဒီကောင်နဲ့ သတေသနတဲ့ ပျက်ချွှုံးသောပေးရန်တာ"

ကိုချုပ်ထိုးမောက်ပါကြောင့် ကျန်တော်ရင်ထဲတော်သွားတယ်၊
ဟုတ်တယ်၊ မြှောသာစံသိန့်စပါးပြေားတာကို ပါကြောင်များသာဆောင်
တယ်၊ ဒီကောင်ကိုကြည့်လို့ပါပါဘူး၊ အရှင်အေကြောင်ဟရဲ့ ပျက်ချွှုံး
ပြေားတယ်၊

"ဒါယူ ဒါးလာကြော်ပြီးကွား၊ ဆက်ပေးပြောနဲ့ရတာ၊ ဒီလျော်တာ မင်း
ပါပြောတဲ့အတိုင်းတယ် .." ယောတဲ့ရင်တော် ခဲ့သိနားလောက်ထဲ ပါသွား
လိမ့်ပါယ်၊

သရုပ္ပါး ကိုချုပ်ထိုးက/စကားပြုလိုကိုသိတယ်၊ ကျန်တော်
တို့ထည်ပြောင်းကောလည်း နောက်ဘက်ကို ပြန်ကျွေးပြီး၊ ပြန်မှုကို
ကောင်းကောင်းမြှင့်နေပြီး၊ လယ်ဘစ်ကျော်အေကျော်များရောက်နေပြီး၊

သန်ခါးကျော်ကလောင့် ပြန်မှုပို့ဆောင်ရောက်လွှာ လျှော်ထိုးရတာ

"ဒါ .. ပါရိုးထဲများ လျှော်ရှားလိုက်တာမိန္ဒယ်ရှုံး .."

"ဒီဇန် ကိုချုပ်ထိုးပြောသလို့ နင့်ကိုရည်းစားစကားပြာ

ရမှာသာ... ရင်နိုင်တော်ချုပ်သွေး ဖြစ်ကြရှုဟေး...
လသိန်ဆက်တော် အပါပဲနိုင်ဘူး ပြောပြစ်အောင် ပြောရတော်
“ရင်ယုံမှာအမာလိုက်တော်... မိန္ဒမိန္ဒ”

ကျွန်တော်တို့ထည်နေတဲ့ လယ်ကန်သင်းကို ပီစ္စဖို့
ရောက်တော်ပြီး

“ဒါ... နိုင်းကပ်ကပ်ပြုပြုရတော်... ပိုချိစရာဝက်စရာ
လာပို့မှုလားရယ်...”

ကိုချိစိုးသတိပေးသလို ချွားခြေထောက်ကို ထည်ဖွဲ့
မတို့မောင်လည်း သတိထားရသေား

မိန္ဒယ်တို့လယ်ထဲရောက်ပြီး ဓာတ်ရောဆွဲ ပြုပြုထဲ့အား
ကိုချိစိုးက ဆက်ထည်နေသောက်မှ

နေကလည်း ပြုပြုနေပြီ့နဲ့ ချွားစော်လဲပောင်ပြီး

“ကိုချိစိုးတို့ နားကြတော်လေ ... ထပ်းမားလူ့
၏...”

ခိုပြည့်အသံကြား ကိုချိစိုးက ထည်တော်ပြီး ခွားတွေ
ဖြေတဲ့ အနိုင်ကောင်းရာမှာ ပြောရတော်ပိုး နားနှစ်းအောင် ဂုတ်ရှိရှိ
လှန်ရတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော်ချွားစော်ကို အနိုင်ကောင်း
ပြုပြုစာနဲ့လယ်ကြားပြုပြုထဲ့အား ပြောဆောင်ရွက်နေဖို့နေသော်လည်း
ပို့ပြုလော်မှု...”

ကျွန်တော်တဲ့ရောက်တော်...”

“လာ... မိန္ဒယ်... ကျွန်ခြေထဲသွားရေအောင်... အစိမ်းကြေား

ပေါင်းမှတ်ကွန်အွေ့နှင့် အညွှန်ရမှတ်လို့ပြောသွားတယ်...”
င်ပြည့်ခေါ်တော် မိန္ဒယ်လိုက်သွားရတယ်၊ ပျော်ရာ
ဆောင်တော် အကိုယ်ကောင်းပြုပြည့်စုံနိုင်ရှား မော်... သောင်ဆတော်
ကျွန်တော် ပြောချေလိုက်ရဘူး...”

“တွေ့ဘယ်ပေါ်လော်... ဟင် အုပ်ခါးကြွော်မှာသွား
တော်... ပို့တဲ့စားပြုခဲ့တဲ့ သွေ့တို့အလုပ်ပြီးဟာနဲ့ပြန်ရမှား အဲဒီ
ကောင်မလော်ကို ပို့ရအောင်ခေါ်ထုတ်မယ်...” တစ်ယောက်တော်
ကျွန်တော် ကျွန်ခြေထဲဝင်ပြီး ပင်းပြောပေးတော်...”

“ခင်ဗျာက ဘယ်လိုခေါ်ထုတ်မှာပါ...”

“အဲဒီ... ဒေသသာကြည့်လုပ်ပါမယ်ကွာ... မင်းကေသာ
လိုပြောသလိုလုပ်... လက်နေ့ပင်ရနဲ့...”

ကျွန်တော်ရဲ့အား လှုပ်ရားဆန်ပါတယ်။

“ကိုချိစိုး နိုင်သလို လုပ်ရမှာသား ဘယ်ကေပြုလုပ်ရမှာလဲ
ဘာဝကာမှု ဝို့မာတဲ့ အဆောင်ပါသော်ဘူး...”

“ခက်တို့က်တော်နဲ့ မိန္ဒယ်ကိုဘယ်လို့ပြောရပါ...”

□ □ □

ထပင်းတားပြီး ပန်းကနိုဝ္မာ ဆေးခက္ခာသိမ်းဆည်းပြီးတာနဲ့
“ဟေးကောင်ငောက် ... ငါဘွားနှင့်ယော်၊ ပင်းဒီကောင့်
လျှပ်ကြည့်မော် ပို့ဆောင်ရွက်မယ်” ပင်းဒီကောင့်
ဝင်ပေါ်တော်၊ ဘာမှ ကြောက်မအောင့် ဟေးကောင် ပို့ဆောင် မင်းကို
ချစ်ပြီးသွား။ မင်းဘွဦ့ပြောတာနဲ့ ... ပင်းတို့တကေယာချုပ်သူဖြစ်သွားမှာ
ဒိုင်းမှ ဖွံ့ဖြိုးစင် မင်းသေသာက်သုံးမကျတဲ့ဆက် ... ”

ကိုချို့တို့က ပြောပြောဆိုဆို ကွွဲဗြို့ဆိုကိုထွက်သွားတယ်။
ကွွဲဗြို့တော်တဲ့ကင့် လုမ်းကြည့်ရင်း ရင်တွေခုနှင့်လိုက်တာ၊ ဒါပေမဲ့
ကိုချို့တို့ခေါ်ရာကို ခင်ပြည့်လိုက်သုတယ်ဘူး၊ ခင်ပြည့်က (၁၂)နှစ်
အျှမ်းကလေး၊ ပို့တွေဆင်ရဲရဲ့ မကြော်က အိမ်မှာအကုန်လီခေါ်ပြီး
ကျွေးမျှတော်တာ၊ မကြော်ကို အသေစကြောက်၊ မကြော်ပြောသူ့ဆက်
ဆိုရင် ဘယ်သူပြောလို့မှ ပြင်တာသာဟုတ်ဘူး

သူ့လိုက်သွားဘဲ ပို့ဆောင်ခဲ့နေလို့ ဘာမှ မပြောရရင်လဲ
တစ်မျိုးတော် ... အေးတာပဲ့

ပြောမှုမှာကြောက်တဲ့ဆိုတဲ့ ဘက်သောရာကို တွေ့လိုက်မိသေး။
“ဟေးရာ ... ပို့မှာ ... ”

ကျမ်းမြှုတော် ထွက်သွားတဲ့ ကိုချင်တီးစောက်ဖူး အပ်၍
ပါဘာတယ်။
ကိုချင်တဲ့ ဘယ်လိုပျော်ပြောဆိုသွားပါတယ် ...
အံနှုန်းမြှုပ်နည်တယ်။
သုတေသနပေါ်တယ် ကျမ်းမြှုတော်အောက် ကျမ်းများကျွောက်၍
လျှင်ဆကြောက်ဆိုကို သွားကြမယ်ထင်တယ်။
“ဒါ ... ငါဘယ်လိုပဲရမလဲ ...”
စိတ်ဓမ္မာ လုပ်ရှုံးလိုက်တာ ...
“အချိန်ပေါ်ဘူး ... ပြန်ပြန်သွားပဲ ...”
စိတ်ဓမ္မာကလည်း နိုင်ဆောင်ပြန်တယ်။
ကျွန်းတော်ကျိုးမြှုပ်နည်တယ်၊ ခြောက်ဆွောက်ဆွော
အာမလျှော်စွဲ ပြန်စေလို့ အားတင်ပြီးလျှောက်ရတယ်။
ကျမ်းမြှုနားနဲ့အလေ ရင်တွေ့ရန်လေး
ကျမ်းမြှုတော်ဝင်လိုက်တာနဲ့ တွေ့ပါပြီး တစ်ပက်ကိုလျှော်ပြီး
ကျွန်းများလည်းနေတဲ့ ပို့၍။
အသံပြုမယ်လုပ်တော့ ကျွန်းတော်ရင်ထဲ့ ခြောက်ကပ်လို့
ဆောင်လိုက်တာ။
“ပို့၍ ...”
ကျွန်းတော်အသံတွော တွန်လို့
“ဟင် ... အော်ရှုံး ...”
ပို့၍ ကျွန်းတော်ကို လည်းကြည့်တယ်။ ချိစ်စာ
ကောင်းတဲ့ ပျက်စွာလေး။

“ဒါ ... နှင့်ကို ပြောချင်လို့ ...”
ခြောက်သွားအက်ကျွော်စွဲတယ် ...
“ဘာပြောမယဲ့ ...”
ပို့၍သာသံစေလေကလည်းတွန်လို့ ...
“ဒါ ... ငါဘယ်လိုပြောရမှန်းပေါ်သွားဟော ...”
“နှင့်ဘက်လေး ... ဘယ်လိုပြောမှန်းပေါ်သွားလို့ မပြောနေား ...”
ပို့၍သာသံက နည်းနည်းခံစွဲတင်းတင်းပြုစွဲလောတယ်။
ကျွန်းတော်ပို့၍မျှော်နှာဆောင်းကြည့်ရှုံးရတယ်။ သူကလည်း
ကျွန်းများလည်းတော်ဘူး၊ ကျွန်းတော်ရှိကြည့်စွဲရတယ်။ ပျက်စွဲချို့ခြင်းဆုံး
ပို့ကြတယ်။ ဂုဏ်လိုက်တဲ့ရင်ကလည်း ဘုရားမွှောက် နှာလှည်းပြီးပွဲလို့
ချို့ခြင်းနေတယ်။
‘မဟုတ်ဘူးဟော ... ဒါ ... နှင့်ကိုချို့တယ်ပါ၌၍ ...’
ပြောမှုပြောဆောက်လည်း အိုးပြုစွဲသွားတယ်။ သို့ပေါ်ကာလို့ကာ
ပါ မပြောတတ်တာ ...
“အို့ဟာ ... နှင်ကလေး ...”
ပို့၍မျှော်ကြွာလေး ချုပြုး ခေါ်းဆေးင့်သွားတယ်။
“နှင်လည်း ... ရှုံးကိုချိုးဘယ်လို့လေး ... ဟင် ... ပို့၍ ...”
ကိုချင်တဲ့အားပေးမောက်နဲ့ အပိုင်းဆောင်လိုက်တာ မှာသွားတယ်။
“ဟင် ... နှင်ကလည်း ... လုပ်ရှုံး ...”
သွော်အထင်သေးသေးလို့ ပြစ်သွားတယ် ...
‘ဒါ .. မပြောတတ်လိုပါဟာ ... ငါနှင့်ကိုသိပ်ချိုးတော့

နှင့်အချစ်ကိုယ်များ ရခြင်ထို့ ...

မိန္ဒယောမှ ပြန်ပြောဘူး .. ခေါင်းစွဲလျက်ပဲ ..

"ငါတို့ သိမ်ဆုံးကာလုပ်က ကားမောင် သူဝယ်ချို့ဆွေး
ကဗျာ ..."

"အောင်ဝေ .. နှင့်က အခုံမှ သာသုံး ဆန်ချို့ရဟန်ပဲ .."

ကော်များပြန်ပြော သီလိုက်ပါသည်၊

'မသိဘူးဟာ .. နှင့်ကလဲ .. ငါကိုပြန်ချို့ပါဟာငါရဲ့ ..

ငါတို့ ချို့သုတေသနပြန်ရအောင် ..."

"နှင့်ပြောသာကာလည်း လွယ်ထိုက်တာ ..."

"ငါများအား ချို့ပြောလို့ သီလိုအောင်အမေးအတွက် အဖြူ
ပြောရတာနိုင်လို့ပါ၊ ငါများပြောလို့ နောက်ကျော်ရရင် နှင့်အဆိပ်မကြွယ်က
နှင့်ကို ပပါပွဲတာမေးသိနိုင် သုတေသနရတာဟာ ..."

"ဟင် .. ငါသူကိုကြည့်တို့ပေါ်ဘူး .."

နှင့်ကသာ ကြည့်လို့မရတာ နှင့်တို့အိမ်က ကြည့်လို့ရတာဟာ
ဒါမြောင့် သင်ပြည့်မရှုတွေ့မှု မြန်မြန်ခြော့နရတာဟာ .."

"ဟတ်ပါခဲ့ .. သင်ပြည့်မြန်လာလို့တွောရင် အောင်ဟကို ပြန်ပြော
မှ ဒုက္ခ .."

ပိဋက္ခက ကျွမ်းခြေတစ်စက်ကိုလျှပ်စီးကြည့်တယ်၊ သူမျက်နှာ
အေးက စိုးနိုးများသလိုပဲ .."

"မြန်မြန်ပြောလို့ပါဟာ .. ငါတို့ ချို့သုတေသနပြန်ရအောင်
ရော် .."

လယ်စွဲးသာသုံး

ကျွန်ုတော်က အတင်းတောင်းမှိုင်နိုင်တယ်၊

"တော်များပါဘူး .. အောင်အဲကြောင်လဲ သီသာမျှ အောင်က
ပြောင်းမှား .. အောင်တို့အပေါ်တို့ကလည်း သုတေသနရမှာသုတေသနပါ
ဘူးဟာ .."

"မိန္ဒယောပြုပုံငါးတော် ညာညွှေးသံဝေးနဲ့ .."

"ငါကလည်း ဒီအတိုင်းနေမှာပဟတ်ပါဘူးဟာ .."

အခြင့်အဝရှုပေါ်သော လို့ပါး အဆက်အသွယ်ရတာနဲ့ ပြောတ်ပြီး
ချမ်းသာကောင် လုပ်မှာပါဟာ၊ ရှင်နှင့်တိုက်ထန်တောင် ငါကြောအာပါ၊
နှင့်သီက အေပြုရတာ၊ ချုင်လို့ပါး အုံအောက်အေပြုရရင် ငါအာနိုင်း တစ်အား
ကြိုကြိုအာမှား၊ 'နှင့်တို့အဲ ငါ ... စံသိန့်ထောက်သာဝေရမယ် ..."

မိန္ဒယောတို့ကို တစ်ခုကိုပြန်ကြည့်တယ်၊ ချုပ်ဝန်ဆောင်။

"သင်ပြည့်ပတော်ငဲ့ .. ပြန်ပြန်ပြောလေဟာ .."

"နှင့်ကလဲဟာ .."

မိန္ဒယောရမှာ အက်ဇန်ပြန်ကြည့်တယ်၊

ကျွန်ုတော်သူနားကိုတို့ကပ်သွားပြီး ပစ္စာလေအနှစ်ပက်ကို
ဆုံးကိုလိုက်တယ်။

"ဟယ် ... ငောက် ..."

ဒါပေမဲ့ သူ ပရန်းအယ်တူး

"ပြောလေမိန္ဒယ် .."

"ဘာပြောရမှာလဲဟာ .."

"ငါကိုချုပ်တယ်လို့ .."

"ဟာ ... မကြောချင်ပါဘူး ..."
 "ဒါဖြင့် ... ဆိုင်ဆီတ်ပြု ..."
 ပိန္ပယ်က အသစ်းတာအနတယ်၊
 "ကဆုန်လပြည့်နေကျရင် .. နင့်ကိုပါ တညာင်ရော့သွန်းနှိ
 ပေအသုတေသနာ ..."

"ဟာ ... ထိုသာလိုက်တာ ပိန္ပယ်ရာ ..."

ကျွန်းတော်ပိန္ပယ် ဟခံအလေးနှစ်အကိုက် တင်းတင်းပါတယ်၊
 အုပ်ထားလိုက်ပါတယ်၊

ကျွန်းတော်တို့ရွှေအလောက ကဆုန်လပြည့်နေ့ကျရင် ရွှေ့
 အညာင်ဟင်းနားက ဆုတော်းပြည့်ဘုရားမှာ စွဲ့ဗော်ကြိုးကေပြီ
 တညာင်ရော့သွန်းလောင်းကြတယ်၊ အသို့တွေက တညာင်ရော့သွန်းနှို
 ရွှေ့လောကြတယ်၊ တညာင်ဟင်းမှာ တညာင်ရော့သွန်းဟင်း ကာလသာမေတ္တာ
 အသင့်အလေ့နေကြတယ်၊ ပိန့်ဗေလေးတွေအောက်လာရင် တညာင်ရေ့
 သွန်းအိုးကို လုပ်ဗျာရတယ်၊ ပိန့်ဗေလေးတွေက သုတေသနကျတဲ့
 ကာလသားကို တညာင်ရော့သွန်းအိုးလေး ပေါကြတယ်၊

ပိန္ပယ်ကောဇ်ကြင့် ကျွန်းတော်ရှင်ထဲမှာ ထိုသာလျှို့အားကြိုး
 ပြီး ပိန္ပယ်လဲနှုံးလောက် ပွဲ့ပစ်လိုက်ပါတယ်၊

"ဟယ် ... ဝေါက်ကြည့်စ်း ..."

ပိန္ပယ်အေားသင့်ပြီး ကျွန်းတော်ကို လောကြည့်နေတယ်၊
 ကျွန်းတော်ပို့စ်ကို ဘယ်လို့မှ ပတ်နှုန်းနိုင်တာ၏ ပိန္ပယ်၊ သနပ်းခါး
 ပါးကွက်နဲ့ ပါးပို့နဲ့ လောန်းစက်လုပ်ကို ပို့ပြန်ဖြစ်နိုင်ပို့က်တယ်၊

ဒါ ...

ပိန္ပယ် မျက်နှာအလာရှုက်တွေးဖျော်ပြီး ပန်းနေရာင် ဖြစ်သွား

တယ်

သွားတော့ပမ် ပိန္ပယ် ...

ပိန္ပယ်ဘာ့ ပြန်မပြောနိုင်၊ ကျွန်းတော် ကျပ်မြိုက်
 ပို့မြန်မြန် ထွက်လာခဲ့တယ်၊ ရင်ထဲများတော်မှ ကည်းနှိုင်တဲ့ မြှေးစွဲ
 ပျော်လို့၊ ချို့လိုက်တာပိန္ပယ်ရယ်

□ □ □

ကိုချစ်တီးနဲ့ ခင်ပြည့်ဝို့ ရပ်ဟောဂါ့၊ ကွမ်းခြားပြန်လာက
တယ်၊ ကိုချစ်တီးက ရမ်းမံကျမ်းများထဲ စကားသံကျမ်းကျယ် သောတာ
တယ်၊ ကျွန်တော် ကွပ်းခြားထဲမှာ ရှိနေသေးရင် ရောင်နိုင်အောင်ပဲ့။

ဘဲဒီအသိနှင့်မှာ ကျွန်တော်က တဲထဲ ပြန်ရောက်နေပါပြီ။

ခင်ပြည့်က ကွမ်းခြားထဲဝင်သွားတယ်၊ ကိုချစ်တီးက တဲဆို
ထွောက်လာတယ်၊ ကျွန်တော်ကိုစတွေ့တော့ -

“ဟောကောင် ... ဘယ်လိုပဲ ... လိုပေးတော်။”

ကျွန်တော်မျက်နှာက မျက်နှာပိုးမအသာဘူး၊ ပြုးဖြီးဖြီးနဲ့

“နောက်မှ ပြောမယ် ...”

“ဟင်း ဟင်း ... ပင်မျက်နှာပြုးပြောစားနဲ့ သီပါတယ် ...”

“ဘာသိတော် ...”

‘အဆင်ပြုတယ်လို့ပဲ ...’

“နေအုံး ခင်များ ခင်ပြည့်ကို ဘယ်လိုပေါ်ထဲတို့ဘူး
တော် ...”

‘ဟင်းဟင်း ... နောက်မှ ပြောပြောမယ် ...’

ကျွန်ုတ်ပို့စွဲမောက် ဖုန်းနှိုးရီကြတယ်

အကြောင်း ပီဇ္ဈာယ်နဲ့ခင်ပြည့် ကျိုးခြားထဲ ပြန်လည်သယ်၊ မကြုံယ်ဆရာတ်ခင် အကောက်ပြန်ကြရယ်၊ တော်ကိုတွေ့ဗျာတို့ ဘုတ္တုထဲပါတယ် ဒါးချော် ပန်ကေနတွေ သိပ်ကြတယ်

အလောက်နှင့်ကလိုပဲ ပီဇ္ဈာယ်က ထင်ပန်းချောက်လို့ ခင်ပြည့် အကောင်းချောက်လို့။ ကျွန်ုတ် ပီဇ္ဈာယ်ပုံပုံရှာပဲတယ်။ ပျောက်တဲ့ ကြည်နှစ်တယ်၊ ဘူး၊ ကျွန်ုတ်ဘို့ ပြန်ကြည့်ရှာ ရှာကဲတို့နှုန်း၊ ခင်ပြည့်က အကောင်းချောက်ပြီး ငရှုက စွဲကဲသွားပြီး

“ကိုရှစ်တိုးသွားတော့ယယ် ...”

ပီဇ္ဈာယ်က ချို့တိုးကို ရှုတ်ဆက်တယ်၊

“အေး .. အေး .. သွား .. သွား”

ပြောတော့ ပီဇ္ဈာယ် ကျွန်ုတ်ဘို့လုပ်ကြည့်တယ်၊ ရှာကဲရန်
မျက်နှာလေးနဲ့ ...”

“သွားတော့ယယ် ...”

ကျွန်ုတ်ဘို့ကိုနှိတ်ဆက်တဲ့အသံလောက် ပုံမှန်ပဟုတ်ခဲ့
တို့ညွင်းယယ်၊ ကျွန်ုတ်က မျက်လုပ်ချိုင်းဆုံးအောင်ကြည့်ပြီး ခေါ်
ပြုတို့ပြန်ရှိရတယ်၊ မျက်လွှာလေးချုပ်ပြီး ပီဇ္ဈာယ်ပြန်ရတယ်၊
မျက်လွှာလေးချုပ်ပြီး ပီဇ္ဈာယ်ပြန်ရတယ်၊ ရှာကဲရန်ဘို့အောင်

ရှုကြည့်လည်းယဉ်တယ်၊ မောက်ကြည့်လည်းယဉ်တယ်၊ ယဉ်တယ်
ဆိုတဲ့အတိုင်း ပီဇ္ဈာယ်၊ မောက်ပိုင်ဆုံးယဉ်အပုံးကို ကျွန်ုတ် အကြောင်း
ခဲ့ရတယ်၊

တော်မတ်လေးဝေသွားသည်အထိ ရှုပ်လုပ်လုပ်လီ သိကော်
အလှက အော်မဟန်လောက်စရာ၊

လမ်းတွေ့သောအောင်

“ဟောကောင် ... သတိထားခဲ့ဗျာများမယ် ...” ပတ်တာတို့ရပ်လျှို့
အသွားတို့မယ် ...”

ကျွန်ုတ်တဲ့ ကျော်ပြုသတ်ပေးမယ့် ကျွန်ုတ်ပြုခိုင်တယ်၊

“ကဲ .. ပြော .. ဘယ်လို့လဲ ...”

ကျွန်ုတ်တဲ့ လော်မထောင်ပြုလိုက်တယ်၊

“အသာဓိတ်ပြောစပ်ပါဘူး ...”

ကျွန်ုတ်တဲ့ ကျိုးမြှုထဲမှာ စေတွေ့ပုံကင့် ... ဘယ်လို့
ပြောတယ်ဆိုတာနဲ့ ပီဇ္ဈာယ် အောင်ရော့နှိုးပေးပြီး ဖြောယ်ဆိုတဲ့
အကြောင်းပြောပြုလိုက်တယ်၊ ပီဇ္ဈာယ် သိကွာကိုထိန်းသိပ်ပြီး သုံးခါ
အျော်တွေ့ပြောပို့ရပါရွာ၊

“ဒါဆိုသေချာသွားပြီးပေါ့ ...”

ကျွန်ုတ်တဲ့ ခေါင်းဆိုတို့ပြုတယ်၊

“ဝမ်းသာလိုက်တာ ကျော်ရာ ... ပီး .. ပီး ..

ပျော်ရာပြီး ...”

“နေအုံ .. ခင်ဗျာ .. ခင်ပြည့်ကို ဘယ်လို့ပြောပြီး သိသွား
တော် ပြောအုံ၊ ဒီကောင်းလေးကောက်လွှာတွေ၊ မကြုံမှုကဲတဲ့အတိုင်း
ပီဇ္ဈာယ် နားမှာက်ပေါ်တော် တော်ရဲ့နဲ့တော် ရှားမဟုတ်ဘူး ...”

“လွယ်ပါတယ်က .. သူအကြိုက်ပြောပြီးခေါ်ရင်ရတာ
ပေါ့ ..”

“ဘာလဲ သူအကြိုက်တဲ့ ...”

“များစည်လေကွာ ... သူသိပ်ကြိုက်တာ .. ဒီကောက်အဲ

မတ္ထာတယ်၊ ပျားဖွတ်တွေ့ပေါ်ပြီး အဲ သူတော် ...”

“တော်... ဒါကြောင့်ကို တကယ်ဖွတ်တွေ့ပေါ်ပြီး

“ကျေးလိုအချိန်အကြောင်းနေတာပါဘူး၊ ပျားဖွတ်တယ်ကို တကယ်တော်? ပါပလုပ်ချင်ဘူးဘူး။ မင်းမင်းတော် သူများရောင်းယောတဲ့ ပျားရည်ကို တာပြုတိုက်လုယ်ရတယ်။ အရင်ဘဝကုသိုလ်ပကောင်းလို့ သူများအိမ်မှာ လူနှားလုပ်နေရာ ကုသိုလ်ပကောင်းမျှလည်း လုပ်နိုင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းကြောင့် လုပ်ရတယ် ...” ပျားရည်အကုန်ပျော် ပျားဆံသာက်ထဲက ပျားရ လေးတွေပါ အစာတိပြီး သေတာကျား အပြုံးပြုံးတယ်၊ ဒါနဲ့ အကုန်မယ်ပါဘူး၊ ပျားပကောင်တွေကို သိကိုင်းနဲ့ ခြောက်ထဲကို ပမောပါဘူးဘူး ...” ပျားလေဘုံးကိုတစ်ပိုင်းလောက်မဲ့ယူ ကျော်ရတယ်၊ ပျားကောင်တဲ့ တူးလိုက်တာကျား ...” ပျားများလေးတွေကို စင်ပြည့် အများမှု နှစ်ပေးရတယ်။

“ကျော်တော်ပါတယ်ဘူး ...” ခင်ဗျားကျော်တော်မယ်တော် ပမောပါဘူး ...”

“မတိမီဘူးဘူး ...” ပင်းနဲ့ ပို့ဆုံးကို ပါကသောကျော်မယ်၊ မင်းတို့မျိုးပေါ်ယောက်ချုခိုသူတွေပြုံးသွားလေခဲ့တော်၊ ရတော် အနာခံရတဲ့ ပို့ဆုံးကို ပေါ်လောက်တော်မယ်၊ မင်းလည်း သိသာပဲ့၊ သိပ်အဆင့်အတန်းခွဲတာကျား၊ နှင့်ပါတယ်ဘူး၊ ပို့ဆုံးပလောက်တော်? ပျားရည်ကို ဘုရားမျိုးစွာရတဲ့ သူတို့အိမ်မှာ သူက ချမှတ်လုပ်နေတာဘာ၊ သူအပေါက်လည်း သူနဲ့ သဘောကျော်တော် ...” ထပ်ယူပေးပါဘုံးလို့ပြောလို့၊ တော် အတွက်ပဲကျား၊ သဘောတူမှာသုတေသန်တော်ဘူး၊ အပေါက်ဆိုတယ်၌ ပို့ဆုံးကို ...” ထပ်ယူရင် လိုက်ပါရားလွှာစိုင်အုပ်တော်၊ သေမှာဟာလို့ပြော သူအသေတာဘာ၊ အနိုင်ကိုးကော်တော်? သဘောဓာတ်ပါတယ်ဘူး၊ ပို့ဆုံး တယ်။

တကယ်လဲ နာတော် ... ဒါများကြည်း ...”

ကိုချို့တိုးက သူတော်နစ်ပက်ကို ပြသည်။

“ဒါ... ဟုတ်ပါဘူးဘူး ...”

ကိုချို့တိုးလောက်နစ်ပက်မှာ ပျားဆီပါတယ်၍ အမှာပီနဲ့များ ပြန်ပြီးယောင်စနသည်။

“တယ်လိုလုပ်ယလဲ ...”

“ကျိုတ်ပဲရွှေက်နဲ့မွှေတ်ထားပါတယ်ဘူး ...” ခဏာခန်းကောင်သွားမှာပါ။

“ခင်ဗျားဒီလိုအနာချုပြုံးကြည်းတော် ...” ကျွန်ုတ်တော်မယ်တော်မှာ ပမောပါဘူးဘူး ...”

“ဒါပေမဲ့ကျား ... ပါစုံတာဟုတ်မှ ဟုတ်ခဲ့လာလို့ ...”

“ဘာကိုလဲဘူး ...”

“မင်းတို့နစ်ပေါက် ချုပ်သူမြို့မာင်လုပ်ပေမဲ့တာ ...”

“ကိုချို့တိုးပြောပုံက တွေးတွေးဆဆ ...”

“ဘာပြုစို့လို့လဲဘူး ...”

“မင်းတို့ဇန်နဝါရီကိုတွော်ပြီး ရင်လေးလို့ပါကျား ...”

မင်းတို့ဇန်နဝါရီကိုတွော်ပြီး မင်းလည်း သိသာပဲ့၊ သိပ်အဆင့်အတန်းခွဲတာကျား၊

နှင့်ပါတယ်ဘူး၊ ပို့ဆုံးကို ပေါ်လောက်တော် သူတို့အိမ်မှာ သူက ချမှတ်လုပ်နေတာဘာ၊ သူအပေါက်လည်း သူနဲ့

သဘောကျော်တော် ...” ထပ်ယူပေးပါဘုံးလို့ပြောလို့၊ တော် အတွက်ပဲကျား၊ သဘောတူမှာသုတေသန်တော်ဘူး၊ အပေါက်ဆိုတယ်၌ ပို့ဆုံး

ကိုလည်း သိပ်ချို့တာဘာ၊ ပို့ဆုံးကို သူအဖော်တာဘာ။

“ကျွန်တော်သည်၊ ဒီအတိုင်းမနေပါဘူး။ ...” ခံသိန္တာ
သာမဏေ၊ ကြိုးစားမှာပါ ...”

ပြောသာမပြောရသည် ဘယ်လိုကြီးစားရှုဟယ်ဆိုတဲ့
ဘာလမ်းမပါ မပြောသေး

“အေး .. ခုတိုင်းသူတို့ဟိုပါမှာ အလုပ်ရုပ်နေလို့
ဘယ်လိုမှ သေဘာတူမှာ ပဟုတ်ဘူးကြေ ...”

ကျွန်တော်စိတ်အားပျက်စွာ ခေါင်းဆိုတဲ့ပြီးသည်။

“တစ်နှစ်ဘူးမျိုးတယ်ဘူး ..”

“ဘာလဲပါ ..”

“သူတို့သောပတ္တဝါ မင်း ပိဋက္ခကိန်းမပြုဘူး ...”

ကျွန်တော်စဉ်ဘာရပါပြီ၊ မိမိပြုပြီးရင် ဘယ်ဘွားလို့ ဘယ်
နေပလဲ .. ဘာလုပ်စားမလဲ ...”

အောက် ပျော်နှစ်သာ စိတ်ကောင်သူ့ လျှောက်ကျွန်ုပ်
ဆေဖြိုး

ပိဋက္ခကိန်းရောက် နည်းနည်းဆလောက် တွေ့လို့မရပါဘူး
ငြောင်း... ရင်ထဲမှာ မောလိုက်ဘာမိန္ဒယ်ရှယ် ...”

□ □ □

ကရာန်ပါပြည့်စွဲ

ရွှေထဲမှာ ဘိုးစည်းသဲ၊ ရိုးပတ်သဲ စည်းစည်းညံ့နတေသာ။
ယောက်ရှား ပိန့်မောက်းသူ၊ ထမ်းသူအောင်း ဝတ်ကကာင်းစားလှေတွေ့နဲ့
သွားကြ၊ လာကြ၊ ခေါ်ကြ အော်ကြ ပျော်နှစ်ကြတယ်၊ ဒိုင်တိုင်းများလဲ
အည်သည်တွေကို ကျွေးကြ၊ မွေးကြ စည်းကြ

ညောင်တော်တော့ ရွှေထဲမှာ ဆွမ်းတတ်ကြီး လှည့်ပြီးရွှေထိုး
ညောင်ပို့ကြီးနာကာ ဆုတောင်ပြည့်ဘုရားမှာ ဆွမ်းတတ်ကြီးကပ်က
မယ်၊ ရွှေထိုးညောင်ပို့ကြီးမှာ ညောင်ဓရသွားကြယယ်။

ကျွန်တော်တို့ရွှေခင်လဲ ပိန့်မောက်းပြုးဆွေက်
ရုတေသာ။ ပိန့်ကလေးသို့လော်တွေ့က ချောင်းစုံသွားနိုးခိုးရွေ့က်ရတေသာ။
အောက်ဆုံးမှာ အတိုးအမှတ် အကောဇ်နှစ်တွေလိုက်ပြီး ရွှေထဲကလေ့
တန်းစီးထွက်ရတေသာ။ ကြည့်တဲ့လုပ်တွေ အများကြီးပေါ့ ရွှေနဲ့ချုပ်တွေ
လဲလောက်တယ်။

ရွှေထိုးရောက်စားကြပြီး ဆွမ်းတတ်ကြီးပဲ့ခွေက်တဲ့လုပ်တွေက
ရုရှားဆိုးသွားကြတယ်၊ ညောင်ဓရသွားအိုးရွေ့က်တဲ့ ပိန့်ကလေးလော်တွေက
ညောင်ပို့ကြီးသဲ လာမောပြီး၊ ကျွန်တော်တို့ကာလသားတွေ ညောင်ရေး
သွားသိုး ယူစိုး ပျော်ပို့အောက်က စောင့်နှစ်ကြုံတယ်။

ပြုသာမျှစာ၊ စံသိန်းလည်း လျှောင်ပင်ကြီးအသာ
တရာ့သမဂ္ဂတယ်။

"ဟင်း... ဟင်း ကောင်တာပါး စံသိန်းရှုံးမှာ သလေးဖူး
သိသောင် ပစ္စမ်တိုင်တက်ပြုခဲ့တော့မယ်၊ ပြီးမှတ် ကျွန်ုတ်
လျှောင်ရော့နှင့်အရှိအပေးမယ်လို့၊ ကတိပြုပြီးသား ကျွန်ုတ် ပုံ
အိမ်ပါက လျှောင်ရော့နှင့်အရှိအပေးမယ့်လို့တော့နဲ့ စံသိန်း နှုန်း
သူ့အတွေ့အုပ်၊ ပြီးမှတ် ကျွန်ုတ်ချစ်သွေးတွေ့ပြုပြီးကြောင်း ပေါ်
ပြုသာမျှနှင့်သွားပြီး ပါမဲ့ ဒီကောင်လောက်လျှော့သွားမှာ၊ ပြီးမှတ်တို့ဒါနဲ့
ကျွန်ုတ်ပြု ပေးပေးတော့မှာ၊

ကျွန်ုတ်ရင်တဲ့များပျော်စေတယ်။

"ဝေါ်... ရှင်လျှောင်ပင်အောက်ကောင်တိုင်ဇန်နဝါရီ...
ဇန်နဝါရီ ပို့ဆောင် ကျွန်ုတ်ရင်တဲ့ မှတ်လိုက်သောတယ်။

ဟို့ လျှောင်ရော့နှင့်သို့သွားတဲ့ ပို့ဆောင်တွေ့ လျှောင်
ကြီးသီးသာမျှကြိုးပြီး သူတို့နဲ့အတွက် မှတ်လိုက်တယ်။ အားလုံး
ကျွန်ုတ်ရင်တဲ့ မှတ်လိုက်တယ်။

ကျွန်ုတ်ရင်ရန်သံတွေ့ အိုးစည်းသံတိုင်တွေ့ တို့မှ
ကျွန်ုတ်ရင်ရန်သံတွေ့ အိုးစည်းသံတိုင်တွေ့ တို့မှ

တွေ့ပြီး လှေနှင့်အလေယ်စောက်မှာ ဓေါက်ဓနတဲ့ပို့ဆောင်
အိုးစည်းသံတွေ့ ကျွန်ုတ်မှုံးတွေ့က ပို့ဆောင်လို့ပုံးပို့
တို့သံတိုင်တွေ့ပြုပေးပေးတယ်။ နှောက်ရှုံးအိုးစည်းသံတိုင်တွေ့အိုး
အညီရောင် လုပ်ချည်လေးနဲ့၊ လှုလိုက်တာမျိုးမျိုးရှား

လေသံများအောင်

ရှိနိုင်တာ၊ ပို့ဆောင်တော်တဲ့ လှုနှိမ်ရှုံးရှားလောက ချိန်း၊ အောင်း
ကျွန်ုတ်တဲ့ ရှားတို့ ရှားတို့မှာ၊ ပို့ဆောင်လော့သံ့တို့တော့
ကျွန်ုတ်သံ့တို့တော့ ထံ့ဆွာဝှုံလည်းသံ့ပါတယ်။

"မှတ်သား... လှုကြ ဒီရွာမှာ အသေးစိုး အလုပ်း
ပို့ဆောင်လောက ပါချမ်းသူ..."

ကျွန်ုတ်ရင်တဲ့မှာ ရှုံးရှုံးကြော်ဆန်တယ်။
ကျွန်ုတ် ကြည့်နေတွေ့မှုံးပဲ ပို့ဆောင်လော့တွေ့ လျှောင်ပင်
ကြီးအောက်ရောက်လာကြပြီး သူလုပ်းသူ အသေးစိုး လျှောင်ရော့နှင့်
အိုးစည်းသံ့တိုင်တွေ့ပြုပြီး လှုပို့ဆောင်လော်တယ်။

လေနှုံးပို့ဆောင်... ကျွန်ုတ်သံ့ကိုတန်းလို့၊ မျက်နှာ
အောက် နှီးနှီးကပ်ကပ်ပြင်ပြီး၊ ကျွန်ုတ်ရင်တဲ့ကိုကြည့်တဲ့ မျက်လုံး
အောင်တွေ့က အသေးစိုးရောက်လော်လာက်လို့၊ မျက်နှာအောင်ကောလည်း ပြောလို့။

"လှုလိုက်တာ ပို့ဆောင်ရာ"

ကျွန်ုတ်ရင်တဲ့မှာတင် ပြောလိုက်ပါတယာ။

ကျွန်ုတ်ပို့ဆောင်ရင်တဲ့ ပြုပြီးကြိုးလိုက်တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ပဲပဲပဲစားစံသိန်းက အပြန်လျှောက်လာတယ်။
ကျွန်ုတ်ရှုံးက ပြတ်ပြီး ပို့ဆောင်ရှုံးမှုံးပဲပို့ဆောင်ရှုံးတယ်။ ပို့ဆောင်ရှုံး
သာပေးထားလို့၊ အတင့်ပဲနေတာ့။

"ပို့ဆောင်ရော့နှင့်သံ့..."

ပြတ်လှုပြီးအတိုင်းတော်းတာ။

"အိုး... မပေးပါဘူး... ဖယ်ပါး..."

မိန္ဒယက တူစာခါမြဲပြောတယ်၊ ဒါပေါ့ သူရှေ့က ကျွန်ုင်း
မိန္ဒယက ကျွန်ုင်းတို့ဆောင့်ပရဘူး၊
ကျွန်ုင်တို့ရင်ထဲမှာ တင်ခဲ့ဖြစ်သွားတယ်၊
“လူပါးဝတ္ထုကောင် ...”
ကျွန်ုင်တို့ကျိုးပြီး မိန္ဒယက ကျွန်ုင်းတယ်၊ ဒါမူ
ကလည်း သူကိုစာရင်းပြီး ကျွန်ုင်တို့ဆောင်းတယ်၊
ကျွန်ုင်တို့အိမ်ယောက် လျှင်းဆုံး အကြည်းရင်းဆုံးတော်
မှုံးယောက်စလုံး ပြောတို့ကြတယ်၊
“ဇွဲ့ .. ဝော်ရှိ ..”
မိန္ဒယက သူခေါင်းပေါ်ရှိတဲ့ ပြောင်ရော့သွှေ့နှုန်းအိုးမှ
လက်ကလေးအိမ်ကိုနဲ့ ပင်ပြီး ကျွန်ုင်တို့ရှိပောတယ်၊ ကျွန်ုင်တို့
အိုးရှုတ်ခမ်းကိုလက်နဲ့ လုပ်ကိုင်လိုက်တယ်၊
အဲဒီအသိနှုန်း ပကြော်ရောက်လာပြီး
“ဟဲ့ .. မိန္ဒယ .. ဘာလုပ်နေတော် .. ပြောင်း
သွှေ့နှုန်းအိုး .. စံသိန်းပေးလိုက် ..”
ပကြော်ခဲ့ စုစုပေါင်းလောင်တဲ့ အသိန်းပေး၊
စံသိန်းက အားကိုစာဖွံ့ဖြိုး မိန္ဒယရှာက်လာပြီး ပြောင်း
သွှေ့နှုန်းကို လုပ်ကိုင်တယ်၊
“ဟဲ့ .. ဝော်ရှိ .. ဘာလုပ်နေတော် .. အိုးကိုရှုတ်လိုက်
ခုံးကိုဆုတ်စလုံး ..”
ကျွန်ုင်တို့ကိုပါ နောက်ထပ်ပေးတဲ့ အိုးမှာ

ကျွန်ုင်တို့ရင်ထဲက မဝကျိုးရှိတဲ့ ဒေါသပါးအပုံး
အထက်ကိုယ်လာပြီး ပျက်နှာတြုပြုပြုတဲ့ပျို့သွားတယ်၊
ကျွန်ုင်တို့ လက်ပလွတ်တော့သဲ့၊ အိုးကိုဆွဲယူလိုက်တယ်၊
စံသိန်းကလည်း ပလွတ်တွေး အိုးကိုဆွဲယောက်တယ်၊ လုပ်တွေ ပိုင်းကြည့်
ခဲ့ကြပါး
“ဟဲ့ .. ဝော်ရှိ .. နှင့် ပါးပြောတော်ကြားဘူးဝော်
ခုံးကိုချင်း လွတ်လိုက်စပ်း ..”
မကြော် ဒေါသတော်ကြား အော်ပြောတယ်၊

ကျွန်ုင်တို့ဘာကိုပဲ ဂရုပလိုက်စတော့ပါဘူး၊ သူပူးသာ
ဒေါသမာန် ရှုတေသနရှုတ်ဘူး၊ ကျွန်ုင်တို့မှာလည်း ဒေါသမာန့်ပဲ့၊
ကျွန်ုင်တို့ မလွတ်ဘဲနဲ့အိုးကို အားကိုနှေဆာင့်ဆွဲလိုက်တယ်၊ စံသိန်း
ကလည်းပလွတ်တော့ အိုးကဲ ကျွန်ုင်တို့ဘာက်ပါဝါးပြီးမဲ့ အောက်ဘူး
ကွဲသွားတယ်၊

ခွင့်း ...
ပြောင်ရော့သွှေ့နှုန်းအိုး အစိတ်စိတ်ဆူးမြှော်ဖြစ်သွားတယ်၊
“ဟင် .. နှင့်ကများ .. ကဲဟယ် ..”
ဖြန်း ... ဖြန်း ...
ကျွန်ုင်တို့ ပါးပြောနှစ်ဖက်စလုံး ပူးခဲ့ .. ပူးခဲ့ ပြစ်သွားပြီး
ပို့ပြုပြုပြုးဝော်နာကို ဆက်ခံစားရတယ်၊
ပေါ်ပြန်တာပဲ .. ပကြော်ကျွန်ုင်တို့ဆောက်လာပြီး
ပါးနှစ်ဖက်ကို ရှိက်တယ်၊

"အို ..."

သိမ်းကြော်ရွှေပြီ စိတ်ဆက်ပြုစွာတဲ့ ပြုပြန်
ပေါ် !

"ဟင်း.. အကောင်က ငါထောင်းမာပြီ ငါကိုယားဘာခံဖို့
လျှပ်စီးပြုပါတယ် ဆုံးမြတ်စွာ အားလုံးမှ အားလုံးမှ ဒို့
သော်တော့ မရတူမယတဲ့ ကိုယ်နဲ့ တန်ရာတန်ရာ ပုန်းရတယ်
အနေသားနဲ့ ငွေ့ချက်နှိမ်ချင်တဲ့ အကောင် ... နိုင်နဲ့ ငါညီမ တူလို့
တန်လို့တယ် ..."

ကျွန်တော်ရှုံးမှ ဒါနသာက်ရပ်ရင်း ဝေါသမီးတွေ ဝင်းစဲ
အောက်ငောင်တဲ့ ပြုပြမ်းမျက်လုံးတွေနဲ့ မျက်နှာ

မြှုပ်နှံတော်ရှုံးမှ ရှုံးရှုံးလွှာများတို့ မျက်နှာကို လက်ခိုးနဲ့ အပို့
ပို့ရင်း ရွာသိကို ပြန်ပြုရာတယ်၊

ကျွန်တော်ရှုံးမျက်လုံးတွေကို စက်ဆိုစွာပြန်ရွှေ
လိုက်တယ်၊ ကျွန်တော်ရှုံးမျက်လုံးတွေက သူတော်ရှုံးများ ဒါသမီးဝင်းစဲ
တောက်ငောင်ယောက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရှုံးမှ ပြောက်တဲ့ စိတ်
ဘာမှပန့်တယ်၊ သူ ပြောက်သွားပုံရပါတယ်၊ ကျွန်တော်ရှုံးမျက်လုံး
တော့ဘူး၊ နောက်ကို နှစ်လုပ်စလာက်ဆုတ်သွားတယ်။

ကျွန်တော်ရှုံးကို အုံဒါနာမှာတင် ဖို့မြှုပ်နှံလောက်ခြေပါပဲ၏
လောက်အောင် မှန်စောင်းပါတယ်။

"ခင်ဗျား ပြောတဲ့ အကောင်ဗျားမှတ်တယ်၊ ခင်ဗျားက
ဘယ်လောက်ချမ်းသောလို့လဲ တန်ရာတန်ရာအကိုယ်စိတ်ဝင်းယောက် ..."

လယ်ကျော်သာတယ်။

ခင်ဗျားကြည့်လိုက် ..."

ကျွန်တော်ရှုံးမျက်လုံးမှာ စိန်းကြည့်ပြု ပြုသစ်လိုက်တယ်၊
တော်တော်ပါသောင် ဆုံးတော်ရှုံးမျက်လုံးတွေက တန်လုံးတယ်၊
သူဘာမှပြန်မြော့တွေ ကျွန်တော်ရှုံးကို ဘာမှ မလုပ်စိတ်
စိတ်ကို ထိန်ချုပ်ပြီး စိန်းကြည့်နေတဲ့ လွှာတွေကြောင်းက တို့ထွက်ပေါ်တဲ့
တယ်။

ကျွန်တော်ရှုံးမျက်လုံးမှာ ပြုပြင်တွေ ပျော်သလို ရင်ထဲမှာတော်
ပါတယ်တွေ ပေါ်ပေါ်ရွှေပါတယ်။

□ □ □

မြှသေနာဖြစ်တဲ့ ကဆုန်လပြည့်နေသမှာပဲ ကျွန်တော်
ခြောက်ယင်သာရွှောက် ထွေကိုခဲ့ပါတယ်။ ရွှေမှာ ကြောက်သွှန်လာထင်တဲ့
ကားပြီးနဲ့ ရန်ကျေန်ကို လိုက်ခဲ့တာပါ။ ကားဟောင်းတဲ့ ကိုအွှန်မြှုပ်နှံ
ကျွန်တော်တို့အဖြစ်ကို ကြောသိပြီး သွာကားခဲ့ ထိုက်ခွင့်ပြုပါတယ်။

ကားထွေကိုခဲ့နိုးပဲ ကိုချမ်းတိုးရောက်လာတယ်။ ကျွန်တော်
အထူးကလေးတွေ ပစ္စည်းလေးတွေ စုံဆောင်းသိမ်းဆည်းပြီး ဘို့
တစ်လုံးခဲ့ ထည့်လေပေါ်တယ်။

ကားထွေကိုလို့ ကိုချမ်းတိုးကို နှုတ်ဆက်တော့ ကျွန်တော်
မျက်နှာပါတယ်။ ကိုချမ်းတိုးလည်း လျှော်စုံသိပြီး ကျွန်ရှစ်ခဲ့
ပါတယ်။

ပိဋက္ကာလည်း သိမ်းသိမ်းရတာပဲ။ နှုတ်ဆက်ရှုလေးတော်
လုပ်ခွင့်မရတဲ့ဘာဝေး ရင်ထဲမှာ ကြကွဲလွန်ရတဲ့ ညာပါပဲ။

လျအဓမ္မထဲမှာပဲ ရွှေကေနကြက်သွှန်တိုင်ကားကြိုးနဲ့ ထွေကိုခဲ့
ပါတယ်။ ကာဆပမယာက် ကျွန်တော်ပါလေလို့ ပေါ်တော်ကားခွဲခွန်း
မှာ ဒရိုင်ဘာနဲ့အတူ သွားစီးပါတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ ကာဆပမယာက ကုန်ထွေကို အပ်ထားတဲ့

နိဂုံသုရာ ဟန်လက်တော်ပြီး လျှို့ဝှက်ပါတယ်၊ ရွှေခာဏ္မာတွေ အဲ
နှစ်ပုံကို ဓမ္မပုန်းပြီး ကနိုတော့ ခဲ့ပါသောတယ်။

ကားပါဘူး ဟန်လက်တော်ပါ၏၊ ပိုးပေါ်ကိုလှုပ်းကြည့်၏
မြန်မာတဲ့ နောက်ဆဲပါမှာ ရွှေကြုမ်လေလတွေက လက်လေကိုတော်,
တော်လွှာရာယ်၊ နိုင်ရင်တန်ဖြူထဲမှာ ပြုမ်သာမေသနလေ
အရာရိုးအမြှတ်လိုက် တော်လုပ်အခါတော်က သူရက်လုပ်အခါတော်
ပြီးနေတော့လွှာပါတယ်။

အစာဆုံးပစ္စာ ကျမ်းပြောတဲ့ အကာင်းကြီးကို ကြည့်
ခင်ဗော်ပါတယ်။

ရွှေကြုမ်လေလတွေက အကျော်အနှစ်လိုက် အေကာသလဲ
ဆောက်တယ်၊ ကျွန်တော် ဘဝခို့ကာလည်း ဘယ်အထိ သက်လဲ
ပသိသေး၊ ဘယ်သောင်တင်လို့ ဘယ်ကပ်းဆိုက်ပယ်ဆိုတော်
ပပါန်းဆနိုင်း။

ဘယ်လိုပြုပြု တန်ရာတန်ရာ ပြုစ်သွေ့ ရွှေကိုပြု
လို့ ကျွန်တော်ဆုံးမြှုတ်လိုက်ပါတယ်။

မြတ် ... ပို့ဆုံးရယ် ...

ရွှေကို စဉ်းစားပါတာနဲ့ ပို့ဆုံးမျှက်နှာပေလောက် ပြင်ယော်
ပါတယ်။

လျောင်ပင်ကြီးအောက်မှာ အတွက်ဘဲအဲကြတဲ့ပို့ဆုံး။

လျောင်ပင်ကြီးအောက်မှာ ကျွန်တော်ကို မှန်စုံပေးကြော်
ပြင်းလှုပါမေတာ် ...

ပို့ဆုံး

လျောင်းသာမေတာ်

ကျွန်တော်ဆရာတော်လိုက်လို့ အထိပ်တော်နှဲမြှုပ်သွားတဲ့
ပို့ဆုံး

ကျွန်တော်ကို ထုတိုက်နေတဲ့ ပို့ဆုံး၊ နှစ်ယောက်အတူပျော်ခဲ့
ရတဲ့ ရာတော်တွေ

ချုပ်

လျောင်းရေသွေနှဲများဆရာတိုးကျွန်တော်။

ပြန် ... ပြန်

မကြည့်ပဲ မေးရိုက်သဲ ...

ကျွန်တော် နားထဲမှာ ကြားယောက်လာစိတယ်၊ ယောက်ယ်ပြီး
ပါးကို ပိုးလိုက်ပါတယ်။

ဒေါသေး တင်းဝင်းဆတော်နေတဲ့ မကြည့်ပဲမျှက်လုပ်ဆတွေ
“ဟင်း ...”

ကျွန်တော် သက်ပြင်းဆုံးလိုက်ပို့တယ်။

ပါးကာ မနားတော့ပေမယ့် ရင်ထဲမှာ နာဇားသောတယ်။
ပြောတွေကိုလိုက်တဲ့ အကာင်းကာ ဟင်းအိုးမှ အားပနား
တူသလား တန်သလား၊ အနှစ်လိုက်နဲ့ ခွောက်ဆိုက်ချင်တယ်။

လုတော်မက်သားကို ဖို့ပို့ပြီးချို့ချို့လောက်ကားတဲ့ စကားဆတွေ

“စိတ်ချ ဘယ်တော့မှ မရဘူးမှတ်တဲ့ ...”

ပို့ဆုံးကို စံသိနဲ့ အတင်းပေးစော့တော့မှားလား၊ ပို့ဆုံး
ပြင်းလှုပါမေတာ် ...

ပို့ဆုံးကို သနားပါတယ်၊ ပို့ဆုံးပြင်းဆိုင်ပါစေလို့ပဲ ဆုတော်း
ပါတယ်။

မြန်မာ့ပို့ဆောင်ရွက်မှုများလား၊ ရှင်ထဲမှာ ဖွံ့ဖြိုး
ဆွဲဆွဲမော်ရာတယ်။

“မြန်မာ့ပို့ဆောင်ရွက်မှု...”

ကန်တင်ကာကြီးက သုဇာမျာ်စုံတို့ မိုးလှုန်လုပ်ခဲ့တဲ့
အရောင်း ဖွင့်အောင်ပြုသွားနေပါတယ်။ ခုနှစ်ညွှန်ရက် အော်
ရောက်တော်စုံရှိနှုန်း ဝန်ကြီးစုံရောက်တယ်။ ကာကြီးလီက ကြိုက်နှုန်း
ချုံတယ်။

မေရာက်သွား ရန်ကုန်ပြုကြီးရောက်ရာတော် အံ့ဩလိုက်
တို့ကိုတော်တွေက အမျှအိုး အမြတ်ပြုကြီးဆွဲ၊ ကားတွေလွှာတွေကဲ့
ပါဝါကိုတော် ရွာကာဘုရားပွဲမော်ထွက် အများကြီးပါတယ်။ ပါး
ဆင်တော်တွေကဲ့လျှင် ကြည့်ထဲ့ကောင်းလိုက်တော် ဒါပေမဲ့ ပို့နှစ်
တွေကိုတော် တစ်ပေါ်ရောက်မှု မြန်မာ့ပို့ဆောင်ရွက်မှု ပထ်ပို့ရှုံး

ရောက်တော်မျှကျော်တော် ပွဲရုံတစ်ခုမှာ တောင်ကြီးပြု
ကန်တွေရတော်၊ ကျွန်တော်ကန်တော်ရာတယ်။ ပင်ပေါ်ပေမယ့် ကျွန်း
လုပ်နိုင်ပါတယ်။ မကြော်တို့လည့်ကို စော်ထဲမှာ တစ်မှန်က်လို့ စု
တော်တော် မပင်ပမ်းပါဘူး၊ အဆုံးပြောခံရမှာလည့် ကြော်
မဖော်စော်ဘူးဘူး၊ ထောင်းသာမျှတော်လည့် ထောင်းဆိုင်းမှာ ဟင်းကော်
တစ်ခုကို၊ အတို့အမြှုပ် ဟင်းချို့ဟင်းနဲ့တော်တယ်။ ကျွန်တော်အဲ
တော် သို့မော်ပါ ဟင်းချို့ဟင်းနဲ့တော်တယ်။ ကျွန်တော်အဲ
တော် သို့မော်ပါ ဟင်းဆောင်းပါပဲ့၊ ဓမ္မလို့ကောင်းလိုက်
ကိုချို့တို့ကိုသတိရမိတယ်။

ရန်ကုန်မှာအနေထိုင်ပါ့၊ အဆက်အစိုင်ကဲ့လည့်မရဘူး

ကိုယ့်ပြုတို့ကဲလည့် လိုက်ခဲ့ပါ့စောင်းကို သက်လိုက်
သွားတယ်။ ရှုံးအတောင်တန်းကြီးအတွက်၊ လျှို့ဝှက် ပြောင်းတွေ
ရောက်ကဲ့ပါကြုံအတွက် လုပ်တဲ့ပါနဲ့မျှော်တွေပြုပါတယ်။ မြန်မာ့ကို သတိပါ
ပါပြန်တယ်။

မြန်မာ့ ရွာက သောင်ပင်ကြီးကို တစ်နွဲတစ်ရက်ပါ ပေါ်လို့
ပရပါဘူး၊ တောင်ကြီးကိုလရာက်လုပ်နဲ့ပဲ ကုန်ရွှေ၊ ငနာက်ဘင်းလွှာများပဲ
ပွဲလေးကုန်ရတော်နဲ့ ကန်သက်စားရာတယ်။ ကိုယ့်ပြုတို့၊ ကာမယ်ရာ
ကိုစုံပေါ်တော် ကာမယ်၊ ကျွန်တော်ရှိနိုင်တော်နဲ့၊ ငွေတ်ငွေတ်ဝင်လပ်
သွားချုပ်ရာသွားကြတယ်။ ကျွန်တော်က ကုန်တင်းကဲ့ အလုပ်လုပ်ရာတယ်။
လုပ်ရတော်အသွေး ပိုက်ဆံလည့် ပါပါတယ်။ ရွာသွေး ပိုက်ဆံ ကျွန်တော်
ကျွန်ကျိုပါအောင် ပါပါတယ်။ ရှုံး ပိုက်ဆံကို ထိုက်ထိုက်တန်းတန်း
ကိုင်းရွှေတယ်ပါ၊ ကျွန်တော်ပေါ်ရောက်ဘူး၊ ရွှေတော်တယ်။ ပွဲရုံက ကျွော်
တာမယ်တယ်။ ကိုယ့်ပြုတို့၊ ကျွော်တာမယ်။ ကိုယ့်ပြုတို့က
ငွေဗြိုင်လည့် ပေးပါတယ်။

“ငါ ... ငွေအများကြီးရအောင် စုပ် ...”

တောင်ကြီးက ကုန်တင်ပြီးတော် မန္တာလောက်ကို သွားရာတယ်။
ပွဲလေးကုန်မရလို့၊ ပါးရောက်ကြဘာသွားတယ်။ ကိုယ့်ပြုတို့က ထောင်း
ကျွော်တယ်။ ထောင်းသာမျှတော်လည့် ထောင်းဆိုင်းမှာ ဟင်းကော်
ရည်မသောက်တတ်လို့ မှန့်ကျွော်ပါတယ်။ ပြောက်ရက်မှာ ကုန်ရလို့၊
ရန်ကုန်ဆင်းရာတယ်။ လမ်းမှာရှိခဲ့ရက်ပြုး၊ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တယ်။

ပါတဲ့ကုန်တွေအားလုံး ချုပ်တော်၊ ကိုယ့်ပြုတို့က သူ့ကာကြီး

အင်ကျင်ချို့ဝင်ရှေ့တစ်ရွာ၊ အင်တယ်။ ထံးခွဲသတို့၊ ဘုရား
ဝါယဉ်မှာဆန်စုံရတယ်၊ ထမင်းဖို့၊ ပုန်ခိုးငွေ အပြည့်အ
ခုံပါတယ်။ သူတို့ကတော့ သူ့အောင်ရာသွားကြတာပါ။ ဘုရား၊
ကားနဲ့ မက်ဆက္းဆန်တယ်။

ထမင်းဝယ်မားရပါဘူး။ ဝိုင်ရှေ့သမရာက သမဘာက
ပါတယ်။ သူအလုပ်သမားတွေနဲ့ အတွက်ကျေပါတယ်။ လက်မျက်
လည်းတို့ဟဲပါတယ်။ ခုနီစိုင် ကျွန်းတော်လာက်အောင်ဗို့ တမြှောင်း
သောက်တစ်လေးပါပြီ။

ကားပြိုင်ရတာက တစ်ပတ်လောက်ကြာပါတယ်။ ဒါ
ကလွှာတွေနဲ့ တစ်ရှုက်ထက်တစ်ရှုက် ပိုမြို့သင်ယင်ရင်းနှီးလာပါ။
ကားပြိုင်တော်ကို ကျွန်းတော် ဝါသနာပါလို့၊ တစ်ချို့နဲ့လုံး အောင်း
ကျည်းတယ်။ နိုင်းရတာ ဇ်လျှော်တယ်လို့ပြောပြီ။ ဝိုင်ရှေ့က ကျွန်းတော်ကို သမဘာကျေတယ်။

ကျွန်းတော်ကလည်း ကားပြိုင်တဲ့ အလုပ်ကို စီတိုး
သမဘာကျေပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ကားပြိုင်လို့ ကိုယ့်မြှောင်းတဲ့ ပြန်
ကျွန်းတော်ဝါပေးရှေ့မှာ ကျွန်းနဲ့တယ်။

ထမင်းကျွား ပညာသင်အပြို အောက်ခြော့သိပ်းနှင့်
လုပ်သမားများ စွဲအနေကြော်ဆွဲနဲ့ တည်ရှုတယ်။ လက်မျက်လည်းလည်း
ပေးရတယ်၏။ တစ်ပြားမှ မရပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်း
ကျွန်းတယ်။ ထမင်းကျွားတယ်။ လက်မျက်လည်းလဲတို့ကိုတော်
သိပ်စရာ နေရာလည်း ပေးတယ်။ ပညာလည်းသင်္ကာတယ်။

ရှိုက်နို့မှာ အကြောက်ရှိုရာတော့ မိန္ဒယ်ကို ပိုသတိရတယ်။
“မိန္ဒယ် ... ရေ ... ရေ ... ရှိုက်တော့ မေပါဟာ၊ ဒါအချို့ကျိုး
ကြေားများများ၊ ထံရှေ့ပေးလာကို ကျွန်းတော်ကိုးကြေားမာသင်ပါတယ်။

□ □ □

ကာစိန္တရေးရှင်းနှင့် (၁) များအားလုံးတွင်
တော်လှိုင်တယ်၊ အတွက်အလုပ်သင့် ထားညွှန်ခြင်တဲ့
ရှိခဲ့တော်လှိုင်တယ်၊ ဘုရား အင်မှတ် (၂) များများ
များ အတွက်အလုပ်တွင် အမြန်လှိုင်တယ်၏နှင့် အသာက်ဆောင်း
လှိုင်တော်လှိုင် (၂) များများတယ်

ဒုတိန္တရေးရှင်း များရှင်း သုတေသနတော်လှိုင်တယ်၊
အိပ်များအတွက်အလုပ်တယ် သီပိတယ်၊ ကျိုးတော်လှိုင် (၃) များ
အတွက်အလုပ်တဲ့ သော်လှိုင်လုပ်တော်လှိုင် အမြန်လှိုင်တယ်၊
အိပ်များအတွက် အပိုးများရင် ကနိုဝင်ကူး ကျော်လိုက်၊ နာဂုံး
မြတ်လိုက် မြစ်လိုက်တယ်

ကျိုးတော်လှိုင်လိုပေါ်။ အောင်ချိန်သင်္ကာနှင့်တော်လှိုင်
လှိုင်၊ ပစ်ချင်ဖြော်ပိတယ်၊ ဝင်ပြောပြန်ရင်လည်း ကျိုးတော်လှိုင်
ရှိပြုနေတယ်၊ ကျိုးတော်လှိုင်အနေအထား လုပ်လိုပ်လိုပ်ရှား
အနေအထား ရှိတယ်၊ ထောင်လည်း ကျော်တယ်၊ ပညာလည်း သင်ရ

(၇) ဂက်မြောက်ညာတော့ ကာသပ်ရှုံးထဲမှ ၁၇၃၅
မဂ္ဂဇင်းအောင်းတစ်ခုပုံ၊ ကျွန်ုတော်မတ်ဆန်းနှင့်
မီလိတ်ပစ်တယ်၊ ကျွန်ုတော်တို့အနေဖြော ပဲ့ရှုံးထဲက သထံရှိခဲ့
မှာပါ၊ မီးတစ်ငုံပဲ ဖို့ပါတယ်။

“ကိုယ်အောင်နဲ့ ဘာလို့မီးပါတဲ့တော်လဲ။”

ကျွန်ုတော်လှုံးမေးလိုက်တယ်။

“ဒီတော်တယ်မဟုတ်ဘူး ... ဟန့်ကြီး ပန့်ကြုံလျှော့
စာသပ်မရနဲ့၊ ကာပြင်တဲ့ကောင် စာစတ်နဲ့ မလိုဘူး၊ အိမ်မဲ့
လို့မပြုတယ်။”

ဆရာတွန်းလည်း ဧရာဝဏ်ကာပြင်စရာလိုရင် စာစတ်လျှော့
တွေ့ဘာပဲ၊ အခို့နှင့်ကာလည်း ခုခုရှုံးနာရီ၊ အော်အသေးတို့အတိတော်

ဆရာတွန်းမှိုတာ ဝက်ပြင်ဆရာ၊ သိပ်တော်တယ်၊ ဝို့
ပိုင်ရင် ဦးဟောင်လေးမျက်နှာခွဲ့ရတယ်၊ အောင်မြို့ကို သိပ်ရွှေ့
အလုပ်သင်္သပြစ်နဲ့ သို့လာတဲ့လဲ ...

“ဘာဘူး ... ပေါ်ကောင်မင်္ဂလာ ပြီးပြုကျမ်းကျမ်း သဲ
ထွန်းခဲ့ယူ၊ ယုဉ်ချင်လို့ ဆရာတွန်းကဆရာဘူး ... ကာပြင်က
ကျွမ်းကျွမ်းတွေ့ဆရာဘူး၊ မင်္ဂလာ ကာသပ်စာတော် ဘယ်လို့ပြုတို့မှာနဲ့
တဲ့ကောင်ကများ၊

ကျွန်ုတော်တာမှ မပြောဘော်ပါဘူး၊ မအိမ်ချင်သောပေမယ မိတ်ယော်လေး
အိမ်ရာပေါ်လှုံးနေပိုက်ပါတယ်၊ ကိုယ်အောင်နဲ့က မပြီးသေးဘူး။

“ပန်ကိုမြန်ကာ မန်က် မင်္ဂလာ(၉) နာရီထဲ ထဲချော်တစ်ဝင်းလှ့ ယောင်လာမိတ်။ တန်ရာ တန်ရာ ဖြစ်စေရမှာပေါ့ မိန္ဒုယ်ရမ်း ..

အပိုက်လဲ၊ ရေရှိနဲ့ ပြုခဲ့သောင်လုပ်၊ ဟိုဘာက်ကဝင်ရွှေ့လိုင်ရင်
နေထဲဘာက်လုပ်နဲ့ ရှိဘာသာလုပ်မယ်၊ ချေစိက ဝင်ရှုံးထဲများရင်း၊
ဒီကောင်က တစ်နှစ်အလာက်ရှိပြုခိုင်တော့ ကာသပွဲည်းတွေ့သိတယ်၊
သိတဲ့ကောင်လုပ်ရင် ပစ္စည်းမတွေ့နေရမှာပဲလို့၊ ဆရာတွန်းအဆွဲပဲ
ပေါ် ...”

ကိုယ်အောင်နဲ့က သရာကြီးလုပ်ပြီး အသိနှင့်ပေးနာပါတယ်။
ကျွန်ုတော်လုပ်ရာယ်းနေရာက ဘက္ကာမြို့၊ ကိုစွာရရှိပါဘူး၊ ကျွန်ုတော်
လုပ်နိုင်ပါတယ်၊ ရွာများတွေ့က ပြုသောနိုင်ကျွန်ုတာ ခံရတယ်၊ အာရုံ
ရန်ကုန်မေရာက်တော့ ကိုယ်အောင်နဲ့ အနိုင်ကျွန်ုတာအံရတယ်။ ပြုသော
ကိုယ်အောင်နဲ့ ပေးစောလိုက်ရင် ကောင်းသယ်လို့ စိုးမားပြီး ပြုးချင်ပါ
ရတယ်။

ရွာတွေ ဘာကြောင့်မျှေး အနိုင်ကျွန်ုတ်ကြောင်း နိုင်ကောင်း
မရှိနိုင်ကြောင်းလဲလို့တွေ့ပြီး နိုင်မောင်းပြုစ်ပိတယ်။

နိုင်သားပောက်းတဲ့လွှဲတွေ့အကြောင်း စိုးမားရာကနေ
နိုင်သားကောင်းတဲ့ မိန္ဒုယ်ရုံမျှက်နှာလေးကို ပြုသောင်းလာတယ်။

“ဒါ ... လွှမ်းလိုက်တာ မိန္ဒုယ်ရမ်း ...”

မိန္ဒုယ်ကို တစ်ခွဲမှုပေများ။ အခို့နှင့်တိုင်း သတိရနေတယ်။
အော်ချုပ်ပြီး ချိစ်စရာမောင်းတဲ့ဘူး၊ မျက်နှာလေးကို အာပြုပြုသောင်နဲ့
မိတ်ယော်လေး သတိရနေရမှာပဲ၊ မိန္ဒုယ်နဲ့ နီးချင်တယ်။

“တန်ရာ တန်ရာ ... ဓာတဲ့ ပြုသောင်းလေးကို ကြား
ပန်ကိုမြန်ကာ မန်က် မင်္ဂလာ(၉) နာရီထဲ ထဲချော်တစ်ဝင်းလှ့ ယောင်လာမိတ်။ တန်ရာ တန်ရာ ဖြစ်စေရမှာပေါ့ မိန္ဒုယ်ရမ်း ..

ဒါ သဖမ်းကုန် ပြုရသပါယ်မှ နိုင်သူတဲ့ ဘိမ်းပေါ်နော် အိမ်များ
မှာ ဘယ်လိုအနိုင်ကျိုးတော်တွေ့ဆုံးပြီး၊ ဘယ်လိုအကွဲတွေ့ဆုံး ပြုခဲ့
မိသည်မှုမယ်၊ ဒါဝေးရှေ့သွေးကို တတ်အောင်သင်ယ် ...”

ဝဲးရှေ့ပိုင်ရှင် ဦးမောင်လေးခဲ့ဘတဲ့ ကြောသီရဲ့ အား
ပိတ်ယူ ဦးမောင်လေးက ဆင်းခဲ့တယ်၊ ကာမျော်ယေား၊ အနား
ဘာသုံးဆင် ပြုတဲ့ပြီး ဝဲးရှေ့ပိုင်ရှင်ပြုစောတော့၊ ခုခံ့ရင် ကို
ပိုင်ဝေ့ရှေ့ခဲ့ တိုက်နဲ့ကော့များ

“ငဲတော့ အဲဒီဘဝါးအရာက်အောင် ပြုတော်ယ်၊
အဲဒီတော့မှ မိန္ဒယ်နဲ့အော့ ...”

ကျွန်တော်ရင်ယဲ့ ကြည်နှစ်တွေ့ပြုစောတယ်၊

အရာက်အရွေ့နောက်ကျွန်တော့၊ ကျွန်တော် (၄)နာရီထပါတော့
ရွာမှာလည်း တုံးမောင်းဆောင်ရွက် ထောက် (၄)နာရီပါပဲ၊ ကျွန်တော်
တစ်ဝါးလှုံး အကြောက်ပြုသကျွန် ပြုခဲ့ရင်းနောင် အပိုက်အဲ
လွှဲရင်းပစ်လိုက်တယ်၊ ပြုတော့ ဇော်ပိုင်းရှိကိုတော်ပြီး တစ်ဝါးလှုံး
အရွှေ့နှင့် ရွှေ့နှင့်တော်ပဲ၊ တစ်နာရီအောင်လှုံးကြာပါတော့
ပြုခဲ့မှတ်တော်ကို အဲဒီတော်ယ်မှာ အောင်လှုံးပြုတော်၊
အောင်လှုံးလည်း ကျွန်တော်လှုံးတော်လို့ ပေါ်ပြာခဲ့တော့ ဘာများပြု
ဘဲ နောက်တော်ယ်မှာ အောင်လှုံးပြုတော်ယ်၊

အောင်နှီးက ဝဲးရှေ့သရားဦးမောင်လေးအိမ်ဘက်ဝင်းထဲ့
ရှင်ပါယ်မှာ ကျွန်တော်လေးပါ၊ အိမ်ပိုင်နှုန်းပဲ့ ရှင်းရတော့ ဝဲးရှေ့
ဆရာအိမ်က ဝဲးရှေ့ မြိုင်းနှုံးတစ်ဘက်တွေ့ပဲ့ ပြုမှာကျွန်းသီး၊
တန်းပြုခဲ့တော်ယ်၊ ဦးမောင်လေးက ကပ်လွှာကိုခြောင်းကို ဇော်မှုလဲ
ပြီး တိုက်အောက်ဆန်တော်ပါ၊

ဟောချမ်းကေတာ့ ကာပြိုင်နှစ်များ ထွေဗျားလှုံးပြီး၊ ပစ္စား
တွေ့နေရတော်မြိုင်အောင် ထားခေါ်တော်၊ သော်ချမ်းကေတာ့
သက်သာစေချင်တော်ဟုလိမ့်ပါဘူး၊ ကိုအောင်နှီးက ကျွန်တော်လို့
ဟောချမ်းကေတာ်အောင်တွေ့ကေတာ့ အဆင့်ပို့ဘွဲ့တွေ့ချင်တော်ပါ၊ ဒါပေမဲ့
ဟောချမ်းသက်သာတဲ့အောင်တွေ့ကေတာ့ ဝဲးသာများတော်ယ်၊

များက (၈)နာရီချွေးလောက်ကျွန်တော့ ဝဲးရှေ့ပိုင်ရှင် ဦးမောင်လေး
ကာပြိုင်နှစ်များ ဇော်ကေတာ်တယ်၊ မြှောက်မှုပဲ စက်ပြိုင်သရာ ကိုထွေ့
ဇော်လောက်တယ်၊

“ဘ .. ဝဲးရှေ့တစ်ဝါးလှုံး ရှင်းသန့်နေတော်၊ ဇော်ကျွန်တော်ပဲ၊ ဘာတွေ့
ဘာတွေ့များလို့ ဇော်ကောင်ရွက်တော် .. ဘယ်သူလုပ်တော် ...”

ဆရာထွေ့နှင့်သာကို အောင်နှီးကြာတော်၊ ဘာများပြုဘူး
ကျွန်တော်ကေလည်း ကျွန်တော်လှုံးတော်လို့ ပေါ်ပြာခဲ့တော့ ဘာများပြု
ဘဲ နောက်တော်ယ်၊

ဟောချမ်းက မူနှစ်ပါဘူး

“ကိုကော် လုပ်တော်” လို့ ကျွန်တော်လို့ လက်ညွှေးလို့ပြုတော်၊

“ဟုတ်တယ် ...” ဟောချမ်းက တစ်ဝါးလှုံး အပိုက်လှုံး
ခေါ်မှုအောင်တော် ပြီးတွေ့တယ် ...”

ဝဲးရှေ့သရာ ဦးမောင်လေးကပါ ဝဲးပြုတော်ယ်၊

“အောင်နှီးနဲ့ ချောင်းက ဘာများလုပ်ဘူးလား”

ဆရာထွေ့နှီးက ထဲ့မော်တော်၊

“ကျွန်တော်က အိမ်ဘက်ပြုံးတိုင်းရှင်းတယ်၊ ချောင်းက ဝဲးရှေ့လဲ
ရှင်းတယ် ...”

ကိုအောင်ဖော်ပြီ၊

"ဟ... မင်္ဂလာက ဘယ်တရာ့ပလဲကျေး မင်္ဂလာရှင်မှာ
နည်းနည်းလေး လွှာသိခဲ့ပြီ အဲခိုလုပလုပ်ကြန့်လေ ..."

ဆရာတွဲနဲ့က မိတ်ကောင်နှစ်တွဲလွှာပြုပါတယ်၊

"သို့က ဒွဲလွှာ ကွဲပဲလွှာ ကာသပျော်လွှာ ဘာမှ အာများ
လသေတွေ ဝါပွဲရှာသပဲရင်စောင့် ပွဲသွဲလွှာ နေရာမှာကျို့ပျော်
သရာ ..."

ကိုအောင်နဲ့က ဖြေတယ်၊

"မြင့် ဟိုဘို့မြှင့်ကမရာ ..."

"သို့က ရုပ်ရာရှိတဲ့ လွှာစိမ့် ဆရာကြိုင်ဘူး သိပ်ဘူး
ပနိုင်ဆုံးလိုပါ ..."

ဆရာတွဲနဲ့ပြုတာကို ကွဲနေတော်လွှာလိုက်ချုပါတယ်၊

"ရပါတယ် ဆရာ ... မနာကိုဇူလိုင်း ရအတိုင်
ကွဲနေတော်လွှာပါယ် ..."

ဆရာတွဲနဲ့က ဘာမှပြောတော်များ၊ ဦးမောင်လေား
ကွဲနေတော်လွှာပါယ်ကြည့်ပြီး ပြုတယ်၊

ကိုအောင်နဲ့ထုတ်တော်များ၊ ကျိုးမောင်လေား
အမှတ်ရှိနဲ့ ပြန်သွားတယ်၊ အကြောင်တော် ကိုအောင်နဲ့ ကွဲနေတော်လွှာ
လွှာပါယ်တယ်၊ မကျော်တုံးကိုပဲတွေ့နဲ့ ကွဲနေတော် မသိချုပ်သော်
အောင်နေရိုက်ပါတယ်၊

ဆရာတွဲနဲ့ကပြုပိုင်စောင့် ကွဲနေတော်လွှာပါယ်၊ ကြည့်ရတယ်

လသိတော်များအောင်

ကွဲနေတော် တတ်ရင်တော် အသေအဆုံးကြည့်ပြီး မှတ်ပါ
တယ်၊ ဆရာတွဲနဲ့က သုနိုင်စောင် အတိုင်ကျေလိုပဲ ကျွန်ုပ်တယ်၊
များရှင်တော် တတ်ပြန်တယ် ဒွဲတဲ့ ဝါဆုံးလွှာပါယ်တော် မှတ်ပါတယ်၊
အတိုင်လွှာပါယ်တော် ကွဲနေတော်များတင် ကိုအောင်နဲ့ နှစ်ပါအတိုင်
ခံရတယ်၊ ဟောင်ချုပ်တော်ပါ အဆိုကိုခံရတယ်၊ ကွဲနေတော်ကိုတော်
လွှာသိနဲ့ ထင်ပါတယ်၊ ဘာမှပဲလွှာသော်ဘူး၊

ဟောင်ချုပ်တော်အဲပိုင်လွှာ ပြုတ်ထောင်လွှာ
ပြီ၊ ကိုအောင်နဲ့ကမတော် ကာဘို့ကိုတော်အတိုင် ပြုတ်တယ်၊ ပြန်တော်
တတ်ရှင်ပြီ သုပြောတဲ့အတိုင် တတ်တဲ့အတိုင် ကွဲနေတော်ကျေလွှာပါယ်တော်
အောင်အပါမှာ သို့က ဆရာကြိုင်လွှာပြီး ကွဲနေတော်များရင် ဆုတေဟာသွဲတယ်
တော်၊ သွဲလောက်တဲ့ ဒွဲနဲ့ ထက်ကိုတော်ပါ လွှာပါခဲတ်မှာတယ်၊ အောက်
နာပါတယ်၊ ထက်နဲ့ဆရာတော်သွဲအတိုင်ပါပဲး၊

ပြုယ်နှစ်းချုပ်နဲ့တဲ့အတိုင်ပါနဲ့ ပြုယ်မျက်နှာနဲ့ အထောက်ရှိ ပြင်ပေါင်း
ပြီး ကွဲနေတော်ခံလိုက်ပါတယ်၊ ကိုအောင်နဲ့ကို ဘာမှပြန်မပြုပါဘူး၊

တစ်နောက်တော် ဆရာတွဲနဲ့က သွဲသွဲလွှာပါယ်၊ ကာဘို့ကိုတ်
ပြန်ပါရိုအောင်နဲ့နဲ့ ဟောင်ချုပ်ကို ပြန်အတော်နှင့်တယ်၊ ကွဲနေတော်ကို
တော် ကာများမောင်စောင်ရဲ့ ကာဘို့ကိုတော်ကို ပြုတ်နှစ်ပြုပြီး သွဲသွဲလွှာ
ချင်နဲ့အတွေ့ လက်စက်ရည်နှင့်သွားကြတယ်၊

"ငါလာရင် ပြုအောင်ပြုတ်တော် ... ဟောကောင် ..."
လိုပြောတော် "ဟုတ်ကဲအော်" လို ကွဲနေတော် ပြုအဲလိုက်ပါတယ်၊

ဆရာတွဲနဲ့တို့ ထွက်သွားအပြီးမှာ ဆရာတွဲနဲ့သွဲသွဲလွှာပါယ်၊

မာနဲ့ပေါ် တင်သာနဲ့တဲ့ ဂျာနယ်လေစွဲ့ပြုတ်ကျလို့ ကျွန်ုံး
အကောက်များဖို့ပါတယ်၊ တော့ပေါ် တင်သာလုပ်မှာ သောက်တော်
သောဆင်ရိုင်းများဆိုတဲ့ ဒေါင်းလုပ်နဲ့ဆင်းကြေးတွေပါကိုပါ ထွေ့ချေ
ပါတ်ဝင်စာတော့ ထဲ့ကြည့်ပါတယ်။

"ဟောကောင် ... သရေဖွေနဲ့ပို့တဲ့ မလျှပ်သော
ဘာတဲ့ ဂျာနယ်ပုံတွေရတော်လဲ ..."

ကိုယ်အောင်နိုက် လျှမ်းအောင်တယ်။

"သရေဖွေနဲ့သတေသန ပြီးအောင်လုပ်မှာပါ ..."

အတ်ကောင်အမျိုး ဂျာနယ်ကိုချုပ်သောနဲ့ သက်စာတော်
ပို့တယ်။

"ဟောကောင် ပါမြဲပြာသယ်နော် ... သရာလာလို့ မျှော်
မျိုးတော့ နားပြီး ..."

ကိုယ်အောင်ပြုသောရာတော်များပါလို့ ကျွန်ုံးတော် ဂျာနယ်
မျှော်း ကော်မြို့သွားမယ်အဝါယူ ထိုးပြောရိုင်ရှင်းခြော့မောင်းလော်က သွေး
အတွက် စောင့်ဆောင်တော်များပါရေး အထောက်အထား လျှပ်စစ်ပွဲ
ဆိုင် နည်းနည်းတော်တော် ဆယ့်ဝါးနှစ်လောက်ကြော် ပြန်လောက်တော်

ပြန်လောက်တော်နဲ့ ကားဆိုးရာများကိုဖုန်းဖွဲ့ပြီး ကာတာရိုက်နဲ့
ဖြုတ်ပယ်လုပ်နေတော်နဲ့ သရေဖွေနဲ့ ပြန်လောက်တော်တယ်။

"ဟောကောင် ... ပါမြဲပြုတဲ့ ရုပ်းမြှုပ်သောရာလား ..
သရေဖွေနဲ့ဆောင်တဲ့ လေသံက ဟတာမျှော်

"ဘယ်ပြီးမလဲ ဂျာနယ် ဖတ်နေတာ ..."

ကိုယ်အောင်နဲ့ အောက်ချုပ်လောက်ပြုပါတယ်။

စွဲ့တဲ့

ပြန်လောင်တော် ကျွန်ုံးတော်တော် ပြုသံနှစ်ရုပ်လောက်တော်၊
နှာရှင်းချုပ်လောက်တော် သရေဖွေနဲ့ဆောင်တော်၊ ပြုမှတွေ့ချုပ်သေား
တယ်ဆိုတဲ့ စကားကို အသေးအချာနာင်လည်တိုက်ပါတယ်။

□ □ □

ငန်းကိုတစ်ပွဲမှာကြုံလည်း ကျွန်ုတ်၊ လေးရှားရှိယပြီ၊
ထိချို့ထင်းထဲ သိန့်ရှင်းရေးလုပ်တော်၊ ရေပျို့တော်၊ မန္တာကေလာက်
တော် ဖောင်ပန်းတော်၊ အစောင့်ပြီတော်၊ ဂိုဇားအင်္ဂါန္ဒာ
ဆောင်ချစ်က (၉)ရားရှိယပြီ၊ ပစ္စာကအတိုင်းပဲ သိန့်ရှင်းရေးလုပ်ကြ
တော်

ဂိုဇားအင်္ဂါန္ဒာ ဦးမောင်လေးတို့အိမ်ဘက်ဆြိမ်းကို ဘာမြေကြား
သိန့်ရှင်းရေးလုပ်ချို့တော်မီတိတာ ဒီဇွဲမှ အသာအချာသီရာတော်တော်၊
သူ သိန့်ရှင်းရေးလုပ်ပွဲတုန်းယူ ...

“ဂိုဇားအင်္ဂါန္ဒာ ... လက်ဖက်ရည်လေးခွဲက်နဲ့ ဖေဖေရယ်
လေမေရယ်အတွက် ပဲပလာတာနှစ်ခု ပြီးအတွက် အီကြာကျွေး
ဝယ်ပေါင် ...”

ဦးမောင်လေးခဲ့သပိုးလေးက အဝယ်နှင့်တော်၊ ရှစ်တန်း
ကျောင်းသူခဲ့တော့ အပျို့ပေါက်လေး ပြစ်နေပါပြီး

“အေး ... အေး ... ဝယ်ပေါမယ် ...”

ဂိုဇားအင်္ဂါန္ဒာ ထိပေးတော်နဲ့ ပြောပြုသလဲ ပြောထုတ်ပေးတော်၊

ဝင်ကိုပေါက်စဉ်၏ ဖုန်းထိပ်ပြီးလို ဝပ်ခရာ? သာကိုပြန်လည်
သူမျက်နှာက ပြေဆုံး ကျွန်တော်ကိုပြင်တော့ သူမျက်နှာက ဘုံ
တယ်

“ဟောကာင်... မင်္ဂလာ ဒါ ကြိုကြိုတင်တင် လျှော့
နိတယ်...”

“ဆရာသမီးကိုများ ဇော်မှာ လိုအပ်တောင် ဒီတော်၊
ဝင်စားရင် ငါတင်သိသဲ့ တွေ့လို ပင်မျှက်နှာရတ်ပြတ်သွားမှု

အသာဆွဲတဲ့ ကြိုးဆောင်သနတဲ့အတွက် ကျွန်တော် ပြ
နိတယ်

“ဟောကာင်... မင်္ဂလာ ဘာပြစ်လို ပြုးတော်...”

“ဒီတို့တောင်မကူးဘူးလို” ကျွန်တော်ပြန်ပြောလိုက်
ရင်ထွက်တော်...”

“ငါမှာချစ်သူရှိတယ်ဘူး ငါချစ်သူမျိုးယောက်လွှဲရင် မိန့်ကောလေးမှ ဒီတော်ဝင်စားဘူး” လို ပြောနေပါတယ်

“အေး ဒီတို့တောင်မကူးရင် ပြုးရေား ဒီတို့ကူးလို မင်္ဂလာသုတေသန...”

ကြိုအောင်နိုက် ပြောပြီးတော့ အထပ်နှိုးလေးပေါ်တက်
တယ်

ဟောချမ်းက ကျွန်တော်နာက်လျှော့...”

“သူ ဒီတို့ကူးနေတာကို?” လို တို့တို့ပြောပါတယ်
ရှင်တန်းအရွယ်ကျောင်သူလေးကို ဒီတို့ကူးတော်

လမ်းတွေ့သေးမောင်

ကြိုအောင်နိုက် ကျွန်တော် အထပ်သေးမြတ်တယ်”

ရှင်နားခြားပြုးတော် ဆရာတွေ့နေရာကိုလာတယ်”

“ဟောကာင်... မင်္ဂလာကို လာပါပြောကွာ”

ဆရာတွေ့နေရာကိုလာပြန်ပြီးလဲလို ဒါးမိမိပါတယ်”

ဆရာတရှုံးများရှုံးတော်...”

“မင်း ပဇ္ဈာက ဆရာတိုးမောင်လေး မီးအရွယ်ဝယ်ခိုင်းလို ဆိုတာ ဘာလို မေပြုးတော်လဲကွာ...” လို ပေးပါတယ်”

ကျွန်တော် ဘာမျှမျှပြောတဲ့ ဒေါ်ငါးငါးနေလိုက်ပါတယ်” ရှင်ထဲ
ကေတော် “ဆရာကရော ပြောချိန်ပေးလိုတော် လို ပေးနေပါပါတယ်”

“မဇ္ဈာက ညောင် ဆရာတိုးမောင်လေးပြောမှ ပါသိတယ်..”
ဆရာက သူများသွားတဲ့အတွက် ဒိတ်မောက်ပါးပြန်ဟန်တွဲပါ
တယ်”

“ကိစ္စပနိပါဘူး ဆရာ ... ကျွန်တော် ကျော်ပါတယ်
နောက်ဆိုရင် ဆရာနိုင်းတာပြီးအောင် လျှော်ပါယ် ...”

အယ်နာတိုင်းရင်ထဲလိုတာကို ပြောလိုက်တာ ပြုံးပါတယ်”

တော်လေးလျှော် နောက် ဆရာနိုင်းတာတွေကို ဆရာ ကျော်
အောင်လျှော်ပေါ်ပါတယ်”

တော်လေးလျှော် နောက်ထဲ ပြသောအာကြိုးကြိုးတော်ရဲ
ပြုံပြန်တယ်” ကျွန်တော် အနိုက်လွှဲပြီး ရေတိုင်းပိုက်ခေါင်းများ ပိုက်
တယ် ရေယျားနေတွေ့နဲ့ ပိုက်ခေါင်းပြုံတွေကိုသွားတယ်” ရေတွေ

ပနိုတွေကဲတရှိတယ်။ အဖိုက်မြှတ်ပြီး ပိုက်ခေါင်း ပြန်တတ်
ပက်ကျရစ်အောင်လို့ တော်တော်နဲ့တော်မရတူး၊ ကျွန်တော်တော်ကို
လည်း ရောင်တွဲနဲ့ကျွန်တယ်။ ပြန်တော်လည်း မြှုပ်ဘုံး ရောင်
လှုတယ်။ အနှာက်ဆုံးသလ်ထော်ပဲ့ပြီးတတ်မှ ရသွားတယ်။

ကျွန်တော်လည်း ရော်တာ ကြောသွားတော့ မျှော်
ပေါ်ပြန်ချို့ပြီး၊ ကာမြင်ရဲ (ဝပ်ဇွော)ထဲက အထပ်မီးလေယော
ဘဝတ်ဘေးလဲနေတဲ့နဲ့ -

“သူ ရော်တာ ဘယ်လွှဲပုံထောက်လဲကဲ ရောင်တွဲနဲ့
လှုတယ်။ ဒီမှာ ဌာနပါက်ကုန်ပြီး ...”

ဆရာတွေနဲ့အသံ ... ဆရာတွေနဲ့ရောက်လာဟန်တဲ့ပဲ့

“ဟင် ... ဘယ်လို့ဖြစ်တာပါလိမ့် ...”

ကျွန်တော် ထိုးလို့သွားတယ်။ ဘဝဲမှာ ကိုအောင်
လမားချို့လည်းပြောတယ်။ သူဝို့က ကျွန်တော်ဘရင် ရောက်နဲ့ ဘူး ...
တား ကျွန်တော် အဝတ်ဘေးလဲပြီး အမြန်ဆင်းပြောတယ်။

ဟုတ်တော့ပဲ့ ... ရောင်တွဲပန်းဖွံ့ဖြိုးနေတယ်။ ကြည့်
တော့ ပိုက်ခေါင်း ဖို့တော့ဘူး

“ပိုက်ခေါင်း ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့် ...”

ကျွန်တော် အသေအခြားတို့ကိုလှုံးတယ်။ ပိုက်ခေါင်း မ
ရတူး၊ ကျွန်တော် ပိုက်ခေါင်းကို ပတ်ဝန်းပဲ့ပြီး ကျိုးငွေး
ပြန်တပ်ထားခဲ့တား ပြီးမှ ရရှိတ်ထားခဲ့တား

ပိုက်ခေါင်းက ဆောင့်ကုန်ပြီး လွှဲလွှဲကုန်သွားတားလ

လယ်တွဲးဘေးစော်ပွဲ

ကျွန်တော်အနီးဝန်းကျင်ကို လိုက်ကြော်တယ် မင်္ဂလားဘူး အရှင်-လုံး
ငျေပါတ်နဲ့ အမြန်ဆုံးလှုပ်ရတယ်။

သစ်သာော်ရောင်းတစ်ခုကို အဝတ်လွှဲခြင်းပတ်ပဲ့ပြီး ပိုက်ခေါင်း
ကျွန်တော်တော်ကိုလုပ်တဲ့ အဖို့ပဲ့ပြီး ပို့ပို့ရွှေ့လွှားတယ်။ ဝါးအရှေ့လိုင်း
ရှိုးယောင်တော့ ရောက်ဝောတယ်။

“ရော်တို့ကို ဘယ်သူ အနှာက်ဆုံးလှုပ်တယ် ...”

ဆရာတွေနဲ့က ပေးတယ်။

“ကျွန်တော်ပါ ...”

ကျွန်တော်က ဖြစ်တယ်။

“ပိုက်ခေါင်း ဘယ်သူ အနှာက်သွားတယ် ...”

“ကျွန်တော် ငရော်နဲ့တော်ပါ၊ ပိုက်ခေါင်းပဲ့ပြီးပြုတွေ့သွားလျှော့ပဲ့
ပလ်ဝတ်တော်ပဲ့ပြီး ပြန်ကျပ်ခဲ့တာပါ၊ ပိုက်ခေါင်းလည်း မင်္ဂလားဘူး
ဘူး ...”

ကျွန်တော်က အမှန်အတိုင်း ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ဟင်းကအလုပ်လုပ်တာ သောသေချာချာ လုပ်မှုပဲ့ပြု
ပင်းငရော်နဲ့တော်နဲ့ ပိုက်ခေါင်းပါနဲ့ပေးပို့ပေးဘုရားဘူးဆိုတော့ မင်းတော်ဝန်းပဲ့ပြီး”

ကျွန်တော်လည်း ဘာမှ မစဉ်အေးတာတိုးအောင် ပြစ်သွားပါ
တယ်။ ကိုအောင်စိုး ပျော်ပြီလို့ ထင်ရှုအောင်ကော်လည်း ကျွန်တော်
ပိုက်ခေါင်းတော်ပဲ့ရော်ပဲ့ပြီး ထပ်မံ့ပေါ်တော်လောက်တော် သူနဲ့ယောင်ချို့ အပဲ့
မှာ ရှိနေတယ်။

ဆရာတွေနဲ့အပြစ်ပြောတာကို ကျွန်တော် ခေါင်းလွှဲခဲ့ရတယ်။

မန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် အပြန်ပြန်သွားတယ်။

“က... က... ရွှေ ပိုက်ဆဲပါးအသစ်သွားတယ်။ အရာတွေ့ သင်ဆဲ ဆရာတွေ့ ဘုရင်သုပေသာ ဆုတိဆဲပေးသာ ထိန္ဒုပို့ရှင် ဦးခေါင်ဂျေဘာ ငွေထုတ်ပေါ်တယ်။ ကျွန်တော် ဖို့ချို့ပို့ပေးသာ သည်များတယ်၊ အကောင်းဆုံးတော်ဘာ၏ သင်ယ်လို ဒေါ်အသစ်သွားမယ်တယ်။ ပိုက်ဆဲပါးအပေါ် ဟတ္တုရာတာ အာမ့်ဖြတ်ပိုက်ပါတယ်။ ပေါ်များတော် ပို့ချို့ပို့ရာ အားပေါ်သာရီ ကိုယ်ပို့ရာ ပေါ်များများတော် မြင်ယောက်လျှော်...”

ပိုက်ဆဲပါးအသစ်ကို ရရှိပို့ရာ ဝက်ဖျော်ပျော်က မျှော် ကိုယ်တိုင် ဟန်သွားမောင်တယ်။ ဘယ်လောက်ထောင်တယ်။ ဖျော်လောက်ထောင်တယ်။ ဖျော်လောက်ထောင်တယ်။ အာမ့်လဲ သိချို့လို့ စိုးတာပါ၊ အဝေးကြီးဆရာတ်ပါဘူး။ မျှော်လဲ လွှာပျော်တယ်။ ပိုက်ဆဲပါးအပေါ် ကြော်လွှာတော် အဝေးကြီး တန်ယောက်ထောက်လုပ်တာဖြစ်ရပါ။ ပိုက်ဆဲပါးအား...”
ယနေ့လွှာတော် ဒါများဟာ ပြုတို့ လွှာပို့တာ ဖြစ်ရပါယ်လို့ ကျွန်း အသေအချာ နားလည်ပိုက်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူလဲဆိုတာတော် ဆသို့၊ မဇြာနိုင်ဘူး

“လုပ်လောက်ရိုင်ဘာရိုက်လွှာကလည်း မယုံချုပ်လော်...”

ကျွန်တော် စိတ်မောင်းပြုပါတယ်၊ ရွှာ့က ဘတ္တလုပ်မဲ့ က ရှိသာပြီး ချို့ချို့ဆောင်ရွက် ကျော်တတဲ့ အမျိုးရှားကြီး ကိုယ် ကို သတိရလွှ်အွာတ်ပို့တယ်။

ကိုယ်တို့ကို သတိရတောက်စု ဆက်ပြီး ဒီဇိုယ်ကို သော တယ်။ ဒီဇိုယ်များအလောက် မြင်ယောက်များတယ်။

ဘယ်လို့ ခုကွဲတွေ့ကြော် အနိုင်ကွဲတွေ့ ညွစ်တော် ဘယ်လောက်ပဲ ခံရခဲ့ရ ဒီဇိုယ်နဲ့ အပြန်ဆုံးဖို့ ဝါရော့ပညာကို

သုတလမ်းကျော်တဲ့ တိန္ဒရွှေမှ နေသာကျော်တယ်။ ရန်ကုန်
ပုံးလည်း နေတတ်စားတတ် ဘတ်စိကားခီးတတ်ဖြစ်လာတယ်။
ဟောင်ချမ်းခဲ့ ညီအမ်ကိုလို ပို့ပြီးရင်းနီးလာတယ်။ ကိုအအောင်စိုးကတော့
ဟောက်လိုက် ဝေါက်လိုက် ကြိုးဆိုလိုက် အောင်လိုက်ပဲ့ သရာထွန်းတော်
သူ့လောက် မဆုမင်းကိုဘူး။ သူက အသက်လည်းကြံး
သဘာလည်းရှုံးစော့ သည်များပါတယ်။ သူ့နိုင်တော်တွေလျှော်စွဲး နွဲလည်း
အတတ်စေး ဖြုတ်တတ်၊ ပြင်တတ် ဖြစ်လာပါတယ်။ ဆရာ ထွန်း
ကားပြင်ရင်လည်း အသေအချာ ကြည့်ပြီး ဟည်သူမှတ်သား ပါတယ်။

ဒါပေပဲ့ တစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း စိတ်အားယျက်ပိတယ်။
ကိုယ်က မျှော်လင့်ချက်ထား ကြံးစားနေပေပဲ့ မိန္ဒယ်ကို စံသိန်းခဲ့
အတင်းအကျုပ် ပေါ်စားလိုက်ပြီးလား။ မိန္ဒယ် ပလွှဲသာမရောင်သာ
လက်ထပ်လိုက်ပြီးလား။ ဘာမှမသိရား ပကြွယ်ခွဲသူ့အဖော် ပတာရား
အနိုင်ကျင့်ရင်တော့ သူ့ခများ သနားစရား၊ တွေးရင်းနဲ့ မိန္ဒယ်ကို
သရားမိတယ်။

ဆရာထွန်းကတော့ စိတ်ကောင်းပါတယ်။ ပညာလိုချုပ်တဲ့
ကျွန်ုတ်ကို စေတနာထားပြီး အသေအချာ သင်ပေးတယ်။
ခင်ခင်မင်္ဂလာလည်း ဆက်ဆံပါတယ်။

စောဆောက်နှင့်ကြားမှာ မဖျော်စုတိဘဲ ရှိခို့ဖို့
ကာစိုင်ရှုရှုရှု ရရှိကိုတောက်၊ ဝါယာလိုက်တာ၊ ရင်နှစ်သံလွှာ
လည်း မြန်လွှာ၊ သက်ကောက်နှင့်အပါဝေးရာ ရှင်ထဲ့က မှတ်က
နှစ်တယ်။

ဒါးနိုင်မိတ်၊ ကြားကိုချို့ပို့တွေဖဲ့ မြန်ယို့ပို့သိမှတ်၍
ကိုယ့်မြှိုင်ကို စောကြည့်ပို့တယ်။

“အေး... ဒီအတိုင်းပါးကွဲ မူလေဆာင်တာကတွေ ဘာ
ဘာမှ ထူးထွေးမြှားမြှား မကြားရပါဘူး။ ကောင်မဆောက လက်မှု
လဲ ပြောကြတယ်...”

ဒါး... ဝါယာလိုက်တာ၊ မင်္ဂလာသတင်းပါး၊ အော်
တင်လိုက်တာ မြန်ယုံမှုမှု။

ကျွန်တော်ရင်ထဲ့ ပျော်ပြီး မြှောကြုံနေတယ်၊ သတင်းပောက်
ယူလာတဲ့ ကိုယ့်မြှိုင်ကိုလည်း ကျော်မှတ်ပို့တယ်။ အဲဒီဇုံ
ကျွန်တော်တစ်ကိုယ်လုံး တော်ကြုံနေတယ်၊ ကိုယ့်မြှိုင်ကောက်
ဘန်တို့ကိုလည်း ဆရာတွေနှင့်အတွေ့ ရိုင်းဝန်ကျည်ပြီး ပိတ်ပါလော့
ပြင်ပေးနေပို့တယ်။

ကာပြင်ပြီးလဲ ကိုယ့်မြှိုင်နဲ့အတွေ့ လက်စက်လည်ဆိုင်သူ
တော့လည်း ပျော်လိုက်တာ၊ ရွှေပြန်ဝောက်နေသလိုပါး

လက်စက်လည်သောက်ရင်းနဲ့ ရွှေအောက်တွင်းဝေးတွေလွှာ
ပေးရပြောရတယ်။ မြန်ယို့ပို့ကြာ်းကေတာ့ လက်မထပ်သော့ဘူး
ဒီအတိုင်းပဲဆိုတာထက် ပို့သိရပါဘူး အမောင်းပြု သိချို့သာကလည်း

လမ်းနှင့်သာမောက်ပဲ

၅၁

ပါပါပဲ့၊ လက်မထပ်သောက်နဲ့တာနဲ့တင် ဝါယာဘားရဲ့ ပြစ်စနေပါပြီး
သွားရလော့ ရှုပ်ရှုချုပ်တာ၊ ဘာလုံးတော်တက်ကြပဲ့ ပြစ်စနေပါတယ်။
“ပင်းက ဘာမဟုကြသောက်နဲ့ ကာပြုတဲ့ တင်တာ
ဘောက်လုံးတော်နဲ့ပါး ကြိုးမာပေါ်ကျွဲ့...”

ကိုယ့်မြှိုင်က အာမပေးဝက်းပြောတယ်။

ရွှေက်လည်း ကိုယ့်မြှိုင်တဲ့ ရန်ကုန်ရောက်ရင် ဝါယာ
ဝင်ခဲ့ပါဘူး၊ မော်တော်ကားလည်း လိုတာဝေးလေးတွေ ပြင်ပေးရတာပဲ့ပါး
ကျွန်တော်လည်း ရွှေသတ်စေလာစတွေ သိရှင်လိုပါး။

ရွှေနဲ့ ဆောင်သွေးမှုအတွက် ကိုယ့်မြှိုင်ကို အာကိုဇာသေား
ပြောပို့တယ်။

“အေး... ဝင်ခဲ့မှာပေါ်ကွဲ ဒါပေမဲ့ မော်တော်ကားက ကုန်
ရတဲ့သက်သွားရတာကွဲ၊ တစ်ခါတေသလကျော်တာ၊ ရန်ကုန်ဘက်ကို
ပော်ရောက်ဘူး၊ ရောက်ရင်လည်း ချုက်ချင်း ကုန်ရရင် ချုက်ချင်းပြန်
တက်ရတာကွဲ၊ ပြောသာပြောရတာ ပျော်ပေးသာရို့လည်း ပင်း
လိုက်လာပြီးကတော်လှုံးက ရွှေက်ထပ် ပြန်မရောက်သောပါဘူးကွဲ့”

ကျွန်တော်က သော်ပေါ်ရကှင်း၊ ခေါင်းညီတဲ့ပြုလိုက်ပါး
တယ်။

“ဒါပေမဲ့ မင်းကောင်မဆော်၊ လပ်မထပ်သောကောက်တာ
သောကောက်တာ၊ လက်ထပ်ရင် ဒီသတ်းက ပြုသောအထိ ရောက်လာမှာ
ပြုပေါ်မှာ စဲသိန်းရှိတယ်လေကွဲ့...”

ကျွန်တော် ထပ်ပြီး ခေါင်းညီတဲ့လိုက်ပါတယ်။

ကိုယ့်ပြီး ပြန်ခင် အထောက်အထား အပြောကြား
ပြီး ပိဋက္ခတေသာ့ ဓာတ်တောင်ရေးဘဏ်။

ပိဋက္ခရေ....

ရန်ကုန်ပြီးက ကာစ်စွောစွဲရှာ အလုပ်သင်သူ၏
နဲ့ ဝါဝံရွှေ့သွေးသင်နေတယ်၊ နှင့်ကို တစ်ငွေ့
ပစ္စပါဘူးဘာ ဒါပေမဲ့ မကြုံယို့ သာဆောင်း
လျှော့စွဲနှင့်လို့ နင် စံသိနဲ့ လော်ထပ်လိုက်ပြီး
လားအတွက်ပြီး စိတ်အားဖြင့်တယ်။

အာ ကိုယ့်ပြီး ရောက်ဘာမှ လက်စည်သော
ဘာ၊ ဒီအတိုင်းပဲ့ပွဲ သိရောက္ခ ထိသာပိုက်တော်
“ကာစ်မစေအောက် လော်ခံဘဲပဲ့ ပြုဘက္ကယ်” နဲ့
ကိုယ့်ပြီးက ပြောပြုတယ်။ ကျွန်ုတ်လိုက်တော်
ပိဋက္ခရယ်။ ပညာသင်ရတာ၊ အလုပ်လုပ်ရတာ
အားဖြင့်ရတာ။

သားပြီးစောင့်ပိုးဟာ၊ (၁)နှစ်ဆိုရင် ထိရော့
ပညာကောင်းကောင်းထားမယ်၊ (၃)နှစ်ဆိုရင် ငါ
ကာပြုပြီး ဇွဲစွာယ်၊ လော်နှစ်ဆိုရင် ကိုယ်ပိုင်ရော့
နဲ့ကိုယ်ပိုင်ကာရှိတော် ကြိုးမော်။

အထူးချွေး (၄)နှစ်ပဲ့ကြော်မယ်၊ အာ နဲ့အသက်
(၁၇)နှစ်၊ ပိဋက္ခ အသက်က (၁၆)နှစ်၊

ပိဋက္ခအသက် (၂၀)မှာ ဝါကိုယ်ပိုင်ဘားနဲ့ ချာ

လော်တွေ့စွမ်းကြား

၀၃

ပြန်လေပြီး ပိဋက္ခကို တောင်းယူယော်၊ အဲဒါလိုရင်
ပြုပို့ပြုသူ တန်စာတန်စာ ပြန်ပြီးပါဟာ၊ နှင့်
အသက် (၂၀)အထိတော့ လှိုင်ပါဟာ၊
မေးလိုပို့ဆောင် လျှော်ပါကြောက်များ
ကော်မှတ်တွေ တစ်ငွေ့မှာ မူလိုပစ္စဘုံး၊ သို့ပြုး
တာပဲ ပိဋက္ခရယ်။

အယ်လိုအက်ဘဲပေတွေ့လျော့၊ ဘယ်လိုခုက္ခာ
ပြန်ပြု၊ နှင့်ကိုယ်တွဲပို့တို့ ပါသည်းခြေး၊ အစွမ်းကျင့်
ကြိုးမော်။

နင် လှိုင်ပေါ်စွဲနော် ...

ကျော်

စာကလေးကို တစ်ချက်လွှာပြီး၊ စာအီတီးလေးထံထည့်ပါတ်
လိုက်တယ်၊ ကိုယ့်ပြီးလေကို သွားမော်တယ်။

“ပိဋက္ခတို့ဆိုပါတ်က စာရင်းလှားကိုချုပ်ပါစေကိုယ် ပေလိုက်
ပါရာ၊ ပိဋက္ခလေက်ထဲရောက်အောင် သွားမော်လိုပုံမှု ...”

“အား ... မိတ်ချု ပါပဲ့စွာပြန်ပောက်တာကြာပြီး စွာပြန်
ရင်းနဲ့ ကိုချုပ်တီးလေက်ထဲရောက်အောင် ထည့်ပေးမယ် ...”

ကိုယ့်ပြီးလဲကတိုကာအကြား ဝါးသာရာတယ်၊ ကျွန်ုတ်ကို
စောင်းပိဋက္ခလေက်ထဲရောက်ပြီး ပိဋက္ခပဲ့ရွောတူးမယ်၊ ပိဋက္ခ ပဲ့ကို
စောင့်နေလိုပုံမှု၊ ငါ အစွမ်းကျင့်ကြိုးမော်။

လယ်စွဲ၊ သဘေးတွေများ

ကြုံနှစ်ကဲ ပြန်ခို့ရှာ ပုဂ္ဂိုလ်စတော်ဝယ်အောင်
ကြုံနှစ် ပြန်သွာဆော့ ကျွန်ုတ်စီတိယှဉ် လျှို့ဝှက်
အလုပ်လုပ်ရတာ ဝင်းရှုံးညွှန်သင်ရတာလည်း အရှင်ကထု၊
စိတ်ဝင်စားတယ်။

ပြောခိုးသလောက်ကြောဆော့ ပါဟယောကာ ကာအစွဲ၊
ခဲ့ ကာသနိုက်တော်တော်သာဖြတ် အျော်သားပြုပြု၊
တည်တာ ကောင်သွားလို့ သရာတွေနဲ့ အုပ်စုနောသည်။ သူရှိသူ
ကြည့်ပြီး ပြန်လုပ်တာပါ။

“ဟန်ကော် ပေါ်တော်တော်ကလည်း ပြန်လုပ်သည်။
မကြာခင် မောင်ချုပ်တို့ အောင်နိုးစိုးထက် သာသွားထော်မယ့်၊

သရာတွေနဲ့က ဝံ့သာအားချုပ်ပြုတယ်။ ကျွန်ုတ်
ဝင်းမသာနိုင်ပါဘူး သရာတွေနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်စီတော်များလို့ အောင်
ပို့တယ်။ သရာတွေနဲ့ ဘဲဒီလိုနိုးမြှော်ပြီးတိုင်း ကိုအောင်နိုး ကျွန်ုတ်
ရန်ဖြူးထားပြီး ပြဿနာရှာတတ်လို့ပါ။

ကိုအောင်နိုးရှာသက်ကဲ လူညွှန်ပြည့်ပေးယူ သိပါတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်စုနောက်လုပ်မယ်။

ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ၊ ဇန်တော် မကျော်၊ ညားရာက်လ
အထောင်နှီးလေးပါ သိုံးရာဝင်ကြတာနဲ့ ကိုအောင်နိုး ပြဿနာရှာတဲ့
တယ်။

“သူ့အကောင်... မောက် သရာတွေနဲ့ နှိမ်တော့ လုပ်ကြ
ပြောက်ကြ လုပ်မနေနဲ့၊ လိုလက်သီးသာများပေးယူမယ်...”

“မလုပ်ပေးဘူး... ကာသနိုက်တော်ပြုတော်တော်
ကိုအောင်နိုးပေးယောက်ဆွဲပါ...”

“အေး... အေး မင်းသီတိုင်ပြုပေးရော...”
“ပုဂ္ဂိုလ်ကျွန်ုတ် တို့အောင်နိုးနဲ့ မဟန်ချုပ်ကို သက်စက်ရည်
တို့ကြီး ကျွန်ုတ် အဲကြောက်ကျွန်ုတ်ပါ...”

ကျွန်ုတ်က ကိုအောင်နိုးနဲ့ ပြောလျှို့အောင် ပြုသောတယ်။
“မင်းက ဘယ်က ပိုက်ဆုတ်ထားလို့ဝဲ...”

ကိုအောင်နိုး ပေးပို့က မလိုတယာ။
“ပတိပါဘူး ကိုညွှန်ပြုပို့မှန်နိုးပေးသွားတော်ပါ...”

“ကားပြင်ခေါ်တဲ့ရွေ မဟုတ်လော်...”
“ပေါ်ပါဘူး ကာပြင်ခေါ်တဲ့ သရာတွေနဲ့ကဲ ပြန်ခို့မှ မူနိုင်ပေးဘာပါ...”

ကျွန်ုတ် ပြောလျှို့အောင် စာမျိုးပျိုးကြိုးတားပေးယ်
ကိုအောင်နိုးထင်သော ပြောပို့သွားဘူး

ကျွန်ုတ် သွေ့ရှုံး ဘာမှသက်ပြုအတော်ပါဘူး၊ သိုံးရာထဲမှာ
လွှဲပြီး ပုဂ္ဂိုလ်စိုးတို့ထားလိုက်ပါတယ်။

ပို့ယ်ပုဂ္ဂိုလ်ရာထဲကဲ ပြုရနေရတယ်။
ကိုအောင်နိုး ပို့ပို့သိကြောလိုက်ရတယ်။ မဟာင်သွားပြီး
“သိုံးရွှေ့ပါတယ် ပို့ယ်ရမ်း...”

အမောင်တဲ့မှာ ကျွန်ုတ် လွှဲတွဲတ်လပ်လပ် ပြုလိုက်ပါ
ပါတယ်။

ကိုညွှန်ပြု၏ ပြန်သွားတာ တစ်လျှောက်ကြာသွားပြီ။
ဒါအဖို့လောက်စို့ ကျွန်ုတ်ဟာ မိန္ဒယ်လက်ထဲခရာက်လောက်ပြီ။ မိန္ဒယ်
တစ်တိပြုးလောက်ပြီ။

ပြန်တရေးပြီး ကိုချစ်တီးကတစ်ဆင့် ကိုညွှန်ပြု၏ကို
ပြန်ပေးထားရင်

စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ကိုညွှန်ပြု၏နောက်တစ်ခေါက် ပြန်လာမှာကို
မျှော်နေမြို့သေးတယ်။

အဲဒီနောက် ကျွန်ုတ်ပန်က် အစောကြုံ သန့်ရှင်းရေးလုပ်၊
ရေအောင်း ရေချိုးပြီး ပန်က်စာကို ဦးဟောင်လေးတို့ အိမ်ဘက်သွားပြီး
ပဲပြေတို့ထဲပင်းကြော်စားတယ်။ ကိုအောင်စိုးက နောက်မှ ထပြီးလုပ်
တာဖို့ လျှပြီးသား အမူးကိုတွေကိုကျော်းနေတယ်။

“ကိုကျော် ... ထဲပင်းကြော် စားပြီးရင် ဌိုင်းကို စက်ဘီး နဲ့
ကျောင်းဝါးကိုပို့ပါအောင် ... နည်းနည်းနောက်ကျေသွားလို့ ပုံးမှာဖို့ လျှပါ
....”

ထိုရှေ့ပို့ရှင် ဦးဟောင်လေးရဲ့သမီး ဌိုင်းအောက် ကျွန်ုတ်ဘို့
စက်ဘီးနဲ့ ကျောင်းပို့ဆိုင်းပါတယ်။

ပြဿနာများကိစ္စတဲ့၊ ကျွန်ုတော်နားလည်တို့ဟာ
တစ်ခါမယ ဖို့ဘူးပါဘူး၊ ရှိအသင်းဖို့တော်တော် တစ်ခါမယ
ဘူးပါတယ်။

“ရှိအသင်းဖို့တို့မျိုးလိုအပ်တယ်၊ ရှိအသင်းဖို့တို့တို့
ဤပါးပြီးအသေးကိုပြောစိုး၊ မလုပ်ပေါက်ပါဘူးမှာ ပြန်ပြောပါ။”
ကိုအသင်းကိုပါ လုပ်ပြောဖို့ပါတယ်။

“ဒါ... သူကရေးမရှိရအသေးနဲ့၊ မခြေဆတွဲနဲ့၊ အဘုံးဘက်ဆင်း၊ ရောင်ပေးရတယ်။
ကယ် ပေတို့ ... ကိုကျိုပဲလိုက်ပါပါ...”
ကိုအသင်း၊ ကြားပါတယ်။ သိမ်ထဲမှာရှိနေတဲ့ ဂျွဲဝွဲရရှိနေပါ။ ပြောတော်မျိုး၊ ပြောတော်မျိုး၊ အကိုယ်ပြောတော်မျိုး၊ တစ်ခါမြှုပ်နည်း။
အပေါ်အေးမြှုပ်လည်း၊ ကြားပါတယ်။ အကိုယ်ပြောတော်မျိုး၊ နေထိုင်ပါပဲနေပါပဲ။ လျှော့အတွက်ပြန်ပြောစိုး၊ ရှိယုံဆန္ဒတွေ့တော်မျိုးသလို ပြန်မှန်ပါတယ်။

“အေးဝေ ... အဲဒါနိရင်လည်း ... တိုက်ပို့ပါပဲ။
ကျွန်ုတော်ထပ်းကြိုလားပြီးတော့ ဤပါးပြီးအေးကိုပါ
ဝက်တိုးမှာ နောက်ကတင်ပြီး ကျောင်းလိုက်ပို့ပါတယ်။
“ကိုကျိုက ဆယ်တိုးအတိုး ော်ရင်းနေသူးတယ်နဲ့
ဟပ်လား”

လမ်းကျင်တော့ ဤပါးပြီးအေးကျင်တော်ကို ပေးတဲ့ ပြောသောပြီးလို့တော့ ပြန်တော်ပေါ့တဲ့၊ ကိုကျိုကို ဆရာတွဲနဲ့
“ပြီးပြီးကို ဘယ်သူပြောလဲ”
“ပေးပြောဘယ်၊ ဦးလွှာနှင့်ကျော်ပြောတယ်ဗဲ...”
“ဟုတ်ပါတယ်။ ဆယ်တိုးရောက်တဲ့ နှစ်ကျွမ်း အ
အနေကောင်းလို့ ကျောင်းစွဲကိုလိုက်တာ”

လမ်းကျင်းမာရေးနေဂြား

“ဘူး အဲဒို့အလေ အနေကောင်းသွားပြီးလား ...”
“မဲ့ဘူးပါပဲ ...”
“ဒါ... ပို့ပေးကြောင်းရေးရဲ့ ... ကိုကျိုဆရာတို့
လမ်းမာရေး၊ ပြန်ပြောပါပဲ ...”

လျှော့ကောတဲ့ ကာအတ်စင်းကြောင့် အကိုယ်ပို့ လမ်းမာရေး
“ပြောတော်မျိုး၊ ပြောတော်မျိုး၊ အင်ဇရာလျှော့ကောင်းကောင်း တစ်ခါမြှုပ်နည်း။”
လျှော့အတွက်ပြန်ပြောစိုး ရှိယုံဆန္ဒတွေ့တော်မျိုးသလို ပြန်မှန်ပါတယ်။
“ဒါပေမဲ့ ... ပြုတော်မျိုး၊ ပြုတော်မျိုး၊ အင်ဇရာလျှော့ကောင်း ဘယ်လောက်
ကောအင် သင်ရမယ်ဆိုတာ ဟယ်သေးပါဘူး ... ပျော်တော်မြှုပ်နည်းလဲ
ထရာတို့ကျော်လိုက် ဆပ်အုံမှာပါ ...”

“ကျွန်ုတော်ကော်ကို ပြင်ပြောဖို့ပါတယ်။
“ပေးပြောဘယ် ... မောင်ကျိုက စိုးပိုးဝင်းမာတော်
သင်ရတော်တို့ကျော်တယ်တဲ့၊ ဆရာတွဲနဲ့ ချိုးကျွေးတယ်တဲ့။
“ပြုပြုပါတယ်” သင်ရတော်တို့ကျော်တော်တို့ကျော်တော်၊ ပြုပြုပါတယ်။
“ဟုတ်ပါတယ်။ ဆယ်တိုးရောက်တဲ့ နှစ်ကျွမ်း အ
အနေကောင်းလို့ ကျောင်းစွဲကိုလိုက်တာ”

လသုတေသနအကျင်း

"ကိုယ်ရှိ ကိုယ်ရှိပဲ သိမ်ဆိုကျင့်တော် အသေ
လုပ်ရတာလဲ သူက နည်းနည်းလောင်မြင့်ပဲ ထောင်တယ်၊ စု
ကိုတော် အတော်ကြီးထိနိုင်ပြီ၊ အများမြှုံးနိုင်တယ် ..."

"အော် .. အုပ်က ကိုယ်တာသာလုပ်တာပါ၊ မျှော်
တုန်းတော်ကိုရှိပဲ ထောင်မြှုံးနိုင်ပါပဲ ..."

ကျွန်တော် ဘာမျှပြန်ပဲပြောပါဘူး၊ ဘဒ္ဒရာမ်များတော်
လို့ဝှုံးတော်မြှုံးပါတယ်၊

မြှောပါဘူး၊ လေတဲ့ ဘဒ္ဒရာမ်က ပြန်ပါတယ်၊ မျှော်
ကာပြင်တာလျော် ပျော်ပါတယ်၊ ငွေ့ပဲ အများကြီးရတာမ်ကာ
လဲအများကြီးထိနိုင်တော် ထွက်ငွေ့လည်းများတယ်၊ ကိုယ်အောင်ပေါ်
မောင်ချစ်ရော၊ ကျွန်တော်ပါ ငွေ့သိမ်းချွော်က စွဲဖျော်ပါးက၊

ညာဆုံးရွှေ့ ထွက်ငွေ့ တာရင်းသွေ့တော် ငွေ့ရန်း၊
ပျောက်စော်တယ်၊ ဘယ်သူမျှယူလဲ မောင်တော်၊ ဘယ်သူမျှမှ မဖြစ်စော်ပြီး၊

"ကျွန်တော်တဲ့ အားလုံးချွော်လည်းတွေ့ စိုးတွေ့ထဲကဲ့
ဒီလိုတော် ရောင်ရောင်ရော အထင်မံနိုင်ဘူး၊

'ကိုယ်အောင်နိုင်ပါးက ပြောဘာပါ၊ ဦးမောင်လောက် သိပါ၊
ချင်ဘူး'

ရောက်ဆုံးတော် ဆရာထွန်းက -

'က .. ရာမယ်ဘူး ...' လို့မြှောပြီး ကျွန်တော်တို့အား
လောပေါ်တတ်ရှာတယ်၊ ဆရာတိုးမောင်လောက် ထဲတို့ကိုလောက်လောက်

လသုတေသနအကျင်း

ကျွန်တော် မဖြောက်ပါဘူး၊ ကိုယ်သွေ့တော် စိုးတော်သိန့်ပါ၊
ရှာပါး

သော်ခုန်ငါးရာနဲ့ပောင်ချိန်ပါးတို့လွှာ ရှာတယ်၊ မဆွဲပါဘူး
ဟောင်ချစ်အတွက် ဝေးသာမီတယ်၊

ကိုယ်အောင်နှုန်းရှာရှုတယ်၊ မဆွဲဘူး၊ ကိုယ်အောင်နှုန်း အိမ်ပို့
ပါသွန်ခြုံရှုတယ်၊

"ခေါက်"

ထွက်ကျော်တော် ဇော်ဂိုဏ်ပေါင်း၊

"ဟာ .. ဒါဟာ .. ငွေ့ရိုင်ကပျောက်သွားတဲ့ ဇော်ကို
လဲအများကြီးထိနိုင်တော် ထွက်ငွေ့လည်းများတယ်၊ ကိုယ်အောင်ပေါ်
မောင်ချစ်ရော ..."

ဟောင်ချစ်က ရှာတော်ရှုကိုပေါ်လောက် တာအုံတော်
ပြောသံ ..."

ကိုယ်အောင်နှုန်း များလို့များနှုန်းရှုကိုစော်တယ်၊ ယုံဓာတ်ကြိုင်
ပျောက်စော်တယ်၊ ဘယ်သူမျှယူလဲ မောင်ချစ်ရော ..."

"ဒီပျောက်သွားတဲ့ ပို့ကိုပေါင်းက ပင်အောင်ထဲ ဘယ်လို
ရောက်စော်တော် ..."

ဆရာထွန်းပေးတာကို ကိုယ်အောင်နှုန်းမြောဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒေါက်စံး
စွေတယ်၊ ဆရာထွန်းက ဦးမောင်လောက်လို့လှုပ်ခြုံနိုင်တယ်၊ ဦးမောင်လော
ဒေါက်စံးပြောတယ်၊

"ဒါဆိုမထဲမော်ပါဘူး .. ပျောက်တဲ့ပို့ကိုဆံ့ဘယ်မှာနိုးရာယ်
ဆိုတာ ကျွန်တော် ..."

လမ်းတွင်သာဆောင်

"ဟောက် ... မင်း ..."

ထုတ်ဖော်ပြောတူသုသိများမှာရှိ ကိုယ်တော်များ
လိုက်တယ်။

"ဟောက် အောင်ရှိုး မင်းက ဘာကောင်လဲ
မြိမ်းခြောက်ရတာလဲ ... ပြောဟန်ချစ် ရဲရဲပြော ..."

ဆရာတွေနဲ့က အောင်ရှိုးကို လုပ်းငါးကိုပြီး ဟော
ဘာသာတယ်။

"ပိုက်ဆံ့တွေကို ကိုယ်ရှိ၍ ပို့ဆိုတ်အမည်းထဲများ ရှိ
ကိုအောင်ရှိုးထည့်ထားတာ ကျွန်ုတ်ထပ်ရှိုးအပေါ်တွေ
လို့တွေ့တော့ ပြောရင် ကျွန်ုတ်ကို သတ်ပစ်မယ်လို့ မြို့
တယ် ..."

ဟောချမ်းက အာလုံးဖွံ့ဗြို့ပြောပြီး ကျွန်ုတ်၏ အိတ်အား
ပြုတယ်။

ဆရာတွေနဲ့ ဖွံ့ဗြို့လိုက်တော့ ပိုက်ဆံ့ (၅)အထောင်
လာတယ်။ ကျွန်ုတ်၏ လုံးဝမသိဘူး၊ ဟောချမ်းသာ မအို
ကျွန်ုတ်ခုကွေရောက်တော့မှား၊ ဝင်ရှုံးကနဲ့ ထုတ်အပစ်ခံရန်
လုပ်တာ ..."

"ဟောက် အောင်ရှိုး မင်းဘာဆြုံးချင်သောလဲ ...

ကိုအောင်ရှိုး ဘာမူး ပြန်မပြောနိုင်ဘူး

"မင်း မိတ်ထားမကောင်ဘူး၊ သူများခုကွေရောက်နေ
ရောက်ချတဲ့ကောင်။ တစ်ခါလဲ မဟာတ်ဘူး၊ ပိုက်ဆံ့ပြောက်စဲ

မင်းပဲ့ အရွှေ့ပြောက်တာလဲ မင်းပဲ့ ..." အောင်ရှိုးကို လိမ့်တော်ပြီး
ဝင်ရှုံးမှာ သွင်းပေးခဲ့တာဆိုတော့ .. လိုပဲ တာဝန်ယူပြီးမင်းဟှိုး
ပတ္တုယော်ပြန်ရှိုးပေးရမှာပဲ ..."

ပို့ဆိုတ်ဝလေက ဆရာတွေနဲ့ ဆိုင်းညီတို့ပြုလိုက်တယ်။
ကိုအောင်ရှိုး ပွွဲညီစွာ အားလုံးသိပ်နဲ့ ဆရာတွေနဲ့
အဝေးပြုကားဂိုလ်အထိ လိုက်ပါ့၊ ကားပေါ်တင်ပေးလိုက်တယ်လို့
သိရမ်းတယ်။

သူများထွက်သွားရအောင်လုပ်လို့၊ ကိုယ်ထွက်သွားရတာပါ။

□ □ □

ကိုယအင်စာတွက်ဆွဲပြီ။ ကျွန်တော်နှင့်ထဲမှာ ဘဝံမကျော
တစ်ခုရှိပါတယ်။ ငရိုက်ခေါင်းကိုဖျိုး ငရိုက်ခေါင်းပျောက်တဲ့နောက
အစိုင်ကို ကျွန်တော်နာက်ဆုံးသုတေသနပါ။ ထပ်မံ့ပေါ်တတ်လာတော်
ကိုယအင်စာက ထပ်မံ့ပေါ်မှာရှိနေတာ။

ဒါနဲ့ ဟောင်ချမ်းများသီးလားထဲ့ပေးကြည့်တော့ ဟောင်ချမ်းက
ပြောတယ်။

“ဘာပြီးဟာလဲ .. မင်းကာသိလို့လား ...”
ကျွန်တော်ယေးတာကို သူကမဖြေား။
‘အဲဒီဇန်က ကိုကျော်စရုံးပြီး ငရုပ်ဇာာ်းဘီလှမ်းသေား
လား ...’

သူက ပြန်ဖောတယ်။

“အေး လှမ်းတယ် .. အကျိုနစ်ထည်ပါလျှော်ထားတာ
သွားလှမ်းတယ် ...”

ပြုရင်္နဲ့ အဝတ်လှမ်းတဲ့ ကြိုးတန်ဖို့ရာ ကာဆင်းစရွဲလှုံးနာက်
ဘက်ထိသွားရတာကို စဉ်းတားပိတယ်။

“ကိုကျော် အဝတ်လှမ်းပို့သွားနေတုန်း ပိုက်ခေါင်းကို ပြုတ်
လာတာ နေမှာပေါ့။ ကိုကျော်ထပ်မံ့ပေါ်တတ်မလာခင်လေးမှာ
သူရောက်လာတာ။ သူ့ပုဆိုမှာ ရောတွေစို့လို့ .. . ကျွန်တော်က

အသကြောကတည်းက ရှိနေတာ ... ”

“ ဒါမိ .. အဲခိုင်ကထည်းက မင်္ဂလာမီဇနတာလား ... ”

ဟောင်ချမ်းက မောင်ချမ်းပြုတယ်

“ အာမ ဘက်စိပြီး လျှို့ဝှက်ပါတယ် ... ”

ဟောင်ချမ်းက သဘာဝရှိတယ်၊ ကျွန်ုတ်တို့တဲ့
ရှင်းသွားပြီး

ဟောင်ချမ်းက ကျွန်ုတ်တဲ့ ကျွန်ုတ်တဲ့
သူသာထုတ်ဖော်မြောရင် ... ပျောက်သွားတဲ့ ငွောနမ်ထောင်က
ကျွန်ုတ်တို့တဲ့တဲ့မှာ ... ဟောင်ချမ်းကျွန်ုတ်တဲ့
တို့မ်းယောက် ရှိပြီး ရှိခင်ရင်းနှိုးသွားပြုတယ်၊

ကိုအောင်ပြုပို့စာတဲ့ ဝံမြောက် နေရထိုင်ရတာ ပညာသင်း
တော်အပို့ အသင်းပြုပါတယ်၊ ဉာဏ်ရှင်တည်း ကျွန်ုတ်တဲ့ကြော်လို့
ရှိပြီ၊ ကျွန်ုတ်တဲ့ ဟောင်ချမ်းကျွန်ုတ်တဲ့ကြော်လို့
တို့မ်းယောက် အပြန်အလှန်ကျွန်ုတ်ပြုပြုတယ်

မန်ကျောတော့ (၅)နှစ်မှာ နှစ်ဦယောက်အတွက်ပြီး သန့်ရှင်း
ရေး အာလုံးကို နှစ်ဦယောက်အတွက်ပြုပြုတယ်

သရာတွေနဲ့ ဝံမြောက်ရှင်ရင်းအောင်လေး ဟောင်ချမ်း。
ကျွန်ုတ်တဲ့ ဆတ္တာသာအိုးသင်းပေါ်ကြော်လို့ ကျွန်ုတ်တဲ့
ချမ်းချမ်းတို့တဲ့ သော်သွားတဲ့ သော်သွားတဲ့ သော်သွားတဲ့

ဦးဟောင်လေး ဝံမြောက်နှစ်ဦယောက်အတွက်ပြုပြုတယ်၊ ထွေးမြောက်အတွက်ပြုပြုတယ်၊ ဟောင်ချမ်းကျွန်ုတ်တဲ့ သရာတွေနဲ့ အာလုံးကို

ကျွန်ုတ်တဲ့ ပေါ်တဲ့ အတွေ့အကြုံ အများပြုခြင်းများ
တော်တွေနဲ့လွှာတွေနဲ့ ကျွန်ုတ်တဲ့ပဲ တို့မ်းတာသာ တော်တို့ပြုပြု
တယ်၊ ဦးဟောင်လေးနဲ့ သရာတွေနဲ့ ပြန်ကြည့်ပြီးလို့အပ်မှ ပြုပြု
ပေါ်တယ်၊ ဝံမြောက်အတွက်ပြုပြုတယ်၊ တင်နိုင်းလောက်မှာပဲ တော်တို့ပြု
တင်နိုင်ပြီ”

ဦးဟောင်လေးနဲ့ သရာတွေနဲ့ ဟောင်ချမ်းနဲ့ ကျွန်ုတ်တဲ့
အဆုံးလွှာသင်းပေါ်တယ်၊ တင်နိုင်းကို ဖုန်းတာအပ်အဝ်ထောင်းသုံးနှင့်
ကျွန်ုတ်တဲ့ ဟင်းကျော်များကိုပါတယ်၊ အသား ပါးတင်ချက်
အပြုံပါတယ်၊ တင်နိုင်းသာဝ် မျှေးစွဲမျိုးခိုးများအတွက်တဲ့ တွဲဗျာ
ဂီး၊ ဘာတြော်းစိုးလဲဆိုရင် ဒီမှာ သရာကေတ်ဒေါ်အေးမြှုပ်
ဝေါးနှုံးတယ်၊ ဟိုမှာ ပြောသွားပေါ်သွားပေါ်သွား

ဦးဟောင်လေးက လာပပေးပေးမယ့် ဟောင်ချမ်းကိုရော
ကျွန်ုတ်တဲ့ကိုပါ မကြော်မကြော်မှန်စိုးပေါ်ပါတယ်၊ ပေါ်တဲ့မှန်စိုးကလဲ
သော်မောင်းလွှာသာတွေနဲ့ပို့ပါတယ်၊ အဝ်ကေလေးလို့အောင်းကလဲ
တွေ ဝယ်နိုင်ပါတယ်”

ကိုအောင်ပို့ထွေးကျော်သွားပြီး မြောက်လောင်းကြော်တော့
ဟောင်ချမ်းကို ပံ့ချုပ်ပံ့ချုပ်ထွေးက တင်လော် ခုစိုးသာင်းပေါ်ပြီးလဲ
သွားတယ်၊ ဟောင်ချမ်းက ပျိုးပျိုးသားဆိုတော့ ပို့ဘေးတွေဖွံ့ဖြိုးတာပဲပါ၊
ဟောင်ချမ်းထွေးကျော်သွားပြီး နောက်တစ်လဲကြော်တော့ ဦးဟောင်လေး
က ကျွန်ုတ်တဲ့ တင်လော်သားသာင်းပေါ်ပေါ်တယ်၊ ထွေးကျော်မှာ နှစ်လဲ
မသိပါဘူး ကျွန်ုတ်တဲ့ ပထွေးပါဘူး၊ ပညာဝတ္ထားကိုသင်ရှိပါမှာပါ”

ဆရာတိ၊ ကျော်မြတ်သည်၊ အဖွဲ့မြို့တော်၊ ဂျိန်တော်လေ ပါ
လိုကြော်း၊ အတင်း၍ပါတယ်၊ ဟရီဘုရား၊ ဆရာတွေနှင့်ကပါ အဖွဲ့မြို့
ပါတယ်၊ ဒါနဲ့ဆရာတိတော်လေအဲ၊ ဆရာတွေနဲ့ကို ဝတ်စုံ တော်မြို့
အကောင်းတာ၊ ခရာကြော်တာ ထိကန်တော့တယ်”

ထိရော်အရားသင် တယ်မြို့ရှိတယ်ကိုတယ်၊ လက်မြတ်
ပါတယ်၊ တစ်ယောက်က (၁၅)နှစ် တစ်ယောက်က (၁၄)နှစ်၊ ဒဲ
ယောက်စင့်၊ သင်္ကာကောင်းပါတယ်၊ ဂျိန်တော်နဲ့၊ အတူ ထပ်မြော်ပါ
မှတ်ရတယ်၊ ဂျိန်တော်က ဆရာတိတော်မြတ်ပေါ် ဆရာတော်ပို့၊ ပြောလျှို့
ချုတ်ကို သင်္ကာကောင်း၊ အနိုင်ကျွဲ့ပြီး သိက်တော်ပို့ဘဲ မလုပ်မြတ်
မနောက်ခင်ပါဘူး၊ သန့်ရှင်းဆန်လုပ်ရင်လဲ သူတို့ကို ပိုမိုင်းပါဘူး၊
ဂျိန်တော်ပဲ ပိုစုံပါတယ်၊ တစ်ယောက်က ဇန်နှစ်၊ တစ်ယောက်က
အောင်သူတဲ့ နှစ်ယောက်ပဲ ဆင်းရှားမှ နှိမ်လို့သွေ့ပဲ၊ ကောင်းတယ်၊

ဂျိန်တော်က ဂျိန်တော်ဘဝလေ၊ အငြိုက်ပြုစ်လာပြီး၊
သယ်တော် ပြုစ်ပြုရှုပ်တဲ့ အကြောင်း၊ ဆရာတိတော်လေကို ခွို့တော်
တယ်၊ ဉာ(၁၁)နာရီ လောက်အထိ ပါးပွဲပြီး တော်မြို့ခွဲ့ရချင်တို့ပါ

“ဟာ သို့ကောင်းတယ်ပဲ ဆင်းရှားရှိပါ ဆရာတိတော်ဘဝတယ်၊ ညာသယ်
အောင်အောင်ပြုပါဘူး၊ လိုတာပြော၊ ညာကျောင်းတော်လေပဲ့၊ ကျွဲ့၍
တတ်ချို့လည်းတတ်၊ ကျွဲ့ရှင်းလို့တာ ဆရာပေးသော် ...”

အားတော်သင်ရော်ပြုပါတယ်၊ အားလုံးလိုက်ဘာ ...”

“ဂျိန်တော် ညာကျောင်းပဲတတ်များများ၊ သို့ပို့အပ်တဲ့
ဘာသာမှ ကျွဲ့ရှင်ယူမှာပါ၊ ကျွဲ့ရှင်၏ ဂျိန်တော်ဘဝသာပေါ်မယ်၊

ဆရာတိ၊ လေခေတ္တာ အပြောကြုံပေးထားတယ် ...”

“လေခေတ္တာ အလုပ်အတွက်ဆောင်ရွက်မှု ... ဟညာသို့ကွဲပော်
ဆရာတိရှုပှာပါ ...”

ပြုလိုက်၊ သားအပို့ပျော်ရွှာပါ၊

နှောက်တစ်ငါးလွှာများ

“ကိုကျော် သယ်တော်မြို့ရှုပှာဆို ...”

ပြုလိုပြုတော်အသာက် လေဆုံးတယ်၊ ဂျိန်တော်မြို့ရှုပါတယ်ပြုပြု

“ပြုလိုပြုတော်မြို့ရှုပါတယ်ပြုပြု ... အေအေပြောမှ သီရတယ်၊
လိုတော်ဘဝမှတွေ ပြုလိုပြုသိကုပ္ပန်ရန်...” ပုတ်ရေတွဲလဲ ယုံကြည့်
လိုရတယ် ...”

ဂျိန်တော်ဝါပြုရောက်စုံ၊ ပြုလိုပြုအသာက် ရှုစိတော်
ကျော်သူ့၊ ဂျိန်တော်ရောက်ပြီး၊ သို့လောက်တော် ရှုစိတော်မာပေးခဲ့
ပြုရတယ်၊ မနောက် ကိုတော် ဒါနဲ့ ဂျိန်တော် သယ်တော်မြို့ရှုပါတယ်
တော် သူက သယ်တော်၊ တက်ခဲ့ခဲ့

“ပြုလိုပြုတော်မြို့ရှုပါပဲ၊ အကျော်ပြုဆုတေသနတော် ညာသယ်
တစ်နာရီအလောက်ထိပါပွင့် တော်မြို့ရှုပါပဲ”

“အောင် .. ဒါများကိုကျော်ရမယ် ခွင့်တောင်းစရာပလိုပါဘူး၊
ပေါ်ကိုတာမှ ပဟုတ်ဘဲ၊ သယ်တော်နာရီအသိယုပ်ပါဘူး၊ အလင်း
ကြည့်လည်း ရာတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျိန်စာရေးဘဏ်း၊ ဂရိုံကိုရှိုး ..”

အောင်ကြီးတစ်ယောက်လို့ ပြောနေတဲ့ ပြုလိုပြုအောင် ကျိန်တော်ပြုမြတ်ပါတယ်”

“ဘုများတော်...”

“အစိမကြီးတိ ပြောပနဲ့ပါ...”

“စေတနာနှင့်ပြောတော်...”

ပြုပြုမြတ်သော်များလောက ကြည့်ကြည့်လင်လင် အသေး
ဆေးသေး

“ဟုတ်ပြီ၊ ကျော်လတ်မြတ်တယ်၊ ဒီနှစ်လအောင်စွာ
မြှုပ်နည်းပြုမြို့မြို့တွေ အပျော်ပြုပါတယ်၊
မြှုပ်နည်း...”

ပြုပြုမြတ် ဆံ့ပြုပြုပြုပြုပြုတယ်၊

ပြုပြုမြတ် စာအုပ်လွှာနဲ့ မှတ်ဖော်က ကျွန်ုတ်အားလုံး
အဖြစ် အသေးစားကြပြုတယ်၊ သူကျော်မှတ်စွာပွဲ၊ ကျွန်ုတ်
ရထွေအားလုံး ကျွန်ုတ်ပျော်ပျော်ရတယ်၊ သူကျော်စာတိတာ၊ ကျွန်ုတ်
တတ်တာထဲကိုဝက် ပိုအကြိုးနှစ်တယ်၊ နာမယလည်လို့၊ ပေးစိုး
စာတော်တဲ့ ပြုပြုပြုမြတ် ရှင်းပြနိုင်တယ်၊

ကျွန်ုတ် ဓမ္မာ အလုပ်လုပ်တယ်၊ ကားပြင်သူမလား
ကားပြင်စရာလိုဂုဏ် စာကျွော်တယ်၊ သူကျော်တွေ ညကော်စာတိတာ
စာကျွော်တယ်၊

တော်သေးတယ်၊ ကိုအသာင်ဖို့ရှင် မြို့ပွဲရတာ ပြဿနာ
တတ်ပြီးယပ်၊ ရှင်တော်ပြုပြုမြတ်အော ပြောသလို တော်လုပ်ဖွဲ့စွဲလဲရတယ်
ဦးစောင်လော့နဲ့၊ ဆရာကျွန်ုတ်တော် အသေးပြုတယ်၊ စာကြည့်တဲ့
အဆင်ပြုအောင် ကျွန်ုတ်တို့နေတဲ့ ထိနိုးအပါမှာ လေးလ

ပြဿနာ၊ ထွန်းပေးတယ်၊ ဝင်းထိန်းခုနတ်ပဲ့

အသေးစားစရာကိုတော်တာ၊ ရွှေမှာ အထင်းဆုံးပြု

ပြုပြု

“တန်ရာ တန်ရာ ပြစ်စဝများပဲ ပြုယ်ရာ ...”

ပြုယ်ရဲ့ ချမ်းစား မျက်နှာဝေးကို ပြင်ပောင်ပြီး ပို့သွား

အမြန်သဲ့ နဲ့မျှေး၊ ကျွန်ုတ်ကို အဖွဲ့အစည်းတယ်၊

□ □ □

ကျွန်တော် (၁၈)မှုပါပြည့်တော့ ဦးသောင်လေးနဲ့ ဆရာတွေနာက
ကားဟောင်းသင်ပေးပြီး ယာဉ်ဟောင်းလိုင်စင်ပါရအောင် လုပ်ပေးတယ်၊
ကိုယ်ပြင်တဲ့ကား ကောင်းမောင်းကို ကိုယ်တိုင်ဟောင်းပြီးစစ်ဆေးနိုင်
ဖျော်စွဲတယ်၊ ကားဟောင်းတော်မှလည်း ကားပြင်ရတာပါပြီးဆက်စပ်
နားလည်တယ်။ ကိုအောင်ရိုးရှိတွဲနဲ့ကလည်း ကားဟောင်းသင်
ကားဟောင်းတော်နဲ့ပါတယ်။

ဝံမရွှေမှာ ဂျိမ်ကားတစ်စင်းရှိတယ်၊ ကားပရွှေ့လာယ်တော့လဲ
ဒါကားနဲ့သွားဝယ်ရတယ်။ နောက်ကျွန်တော် ကားဟောင်းကျွမ်းလာခတ္တာ
ရှစ်ကားနဲ့ပဲ ဤပြို့ပြို့ကို ကျူးရှင်သွားတဲ့အခါ လိုက်ပို့ပေးရတယ်။
ကျွန်တော်အတွက် အကျိုးရှိပါတယ်။ ဤပြို့ပြို့က တစ်လမ်းလုံး
အရေးကြီးတဲ့ စာတွေ ကျွန်တော်သို့ မထိမေးတယ်။ မသိရင် ရှင်းပြ
တယ်။ သင်ပေးတယ်။ ညာကျွန်တော် ပြန်ကျက်ရတယ်။ ဤပြို့ပြို့
ကျူးရှင်ပို့ရင်းနဲ့ကို ကျွန်တော်စာတွေအဗျားပြီးရတယ်။

နောက်ပို့ပို့မှာ စာပေးပွဲနဲ့လာတော့ ဦးဟောင်လေးနဲ့
ဆရာတွေနာက ကျွန်တော်စာကျက်ချိန်များများရအောင် ပန်ကိုပို့ပို့
သန့်ရှင်းစေး ပလုပ်ရတော့ဘူး၊ အောင်သွားလုပ်ရတယ်။ နောက်
(၅)နာရီထပြီး(၆)နာရီထိ စာကျက်ရတယ်။ (၇)နာရီများ မနက်စာစာပြီး
(၈)နာရီထိ စာကျက်ရတယ်။ ညာလဲ (၉)နာရီကနေ (၁၀)နာရီထိ

ပြုပြုပါသော လိမ်းများတော်များ၊ သူ့အပေါ်များတိုင်ကျ
လေမယာ၊ ဝိုင်ရွှေ အစုံသာသာဝက္ခန ဝိုင်ရွှေပိုင်ရွှေပြုပြု
ရတာဆိတော့ ဘတ်ရှိနာဂျုပ်တယ်၊ ဝိုင်ရွှေအလုပ်သာများတွေကို
ဟောကဲတယ်၊ မိမိတော်ရှား ကောင်အကောင်ဖွံ့ဖွှဲ့ဆက်ဆံတယ်၊
ကိုယ်ရှုရှုတော်ကျတာ ဆိုတော့ ဒို့ကောင်တာလုံးဝ မရှိဘူး၊ တို့
တစ်လေ သွားကြော်ရနာက်ကျရင်ထဲ သူ့ဘာသာ ကင်တင်ရှု
စာရွက်ရင်၊ စောင့်စုတယ်၊ ဘာမှုပြုပါဘူး၊ ကျွန်ုတော်လူ့ရှိ
နှစ်လေတစ်လေယာက်တို့ ခုနှစ်ပါတယ်၊ ပြီတော့ သူက ကျွန်ုတော်
ကျွန်ုတော် သူ့ဘာရှာသွေးကြော့၊ ကျွန်ုတော်သမ်းနှုန်းကို အသင်းပိုင်း
အောင်ချိရတာ၊

ကျွန်ုတော်သယ်တန်းအောင်ပြီး၊ သုံးလေလေက်ကြားတော့
တိုက်ဝိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကိုယ်ရှုပြုပါကအဲရှုပါရနာက်တယ်၊ ကျွန်ုတော်
သယ်တန်းအောင်တဲ့အဲကြောင်းပြုပြုတော့ ကိုယ်ရှုပြုင် ဝိုင်သာ
ချို့အျေးတယ်၊ ကျွန်ုတော်ပွုံ့ပွဲလုပ်ခဲ့တဲ့အတိုင်းမဲ့ သူနဲ့အတွက် ပြုပြုမဲ့
ကောင်ပါတယ်တယ်၊

ဝိုင်သာဆိုကိုတာ၊ ပျော်ပျော်တာ၊

“ငါးနဲ့ ဒီတော်ရှားကြားကျွန်ုတော် အဆင့်သာသောကိုရှိပြီး
ကိုချို့တိုးလော်တယ်၊ မင်းခာကိုတော့ ပြုပြုပါရေးမှုပြုပါရေးမှု
မြှေပြုပါပြီး၊ ကိုချို့တိုးပေးခဲ့တာ ...”

ကိုယ်ရှုပြုင်ရှင်ပြုတယ်

“ကျွန်ုတော် ကိုယ်ရှုပြုရာ၊ ကျွန်ုတော်ဟာတွေဟာ ဒီတော်

ရအောင်၊ စုစုရှာသွေးတော်ရှားပါ ...”
ကျွန်ုတော်ရှုပြုပါ၍ စာဝေတော် တစ်ငယ်ဟန်တည်း အောင်အောင်
အသေးစိတ်၊ ထုတ္ထာပေါ်တော်နှုန်းတယ်၊ ရှို့နှို့သွေးတွေ့ ပြုပြုပါ၍
ကျွန်ုတော် ရှေ့ထားပါဝါး သို့ချို့လိုက်တယ်

တစ်တိကောင်းက စွမ်းပြီးပျော်ပေးပေးပြီးနေပြီး

“အောင် .. ပြုပြုပေးတဲ့ စာအိုတိကလေး ...”

အမြတ်တန်းနဲ့ ည်းည်းသာသာ ဖွင့်စောက်လိုက်တယ်၊
ထောက်နှင့် ထောက်ပြုတိုးတဲ့ တရာ့ကိုပြုပေးမှာရမယ့်တယ်၊
ကိုကျော် ...

အစွမ်းပေးတဲ့ အခါးကိုကြည့်ပြီး ကြည့်နဲ့ ဝပ်သာ
ပြုပြုပါတယ်၊ တစ်သာကိုထဲ့ ‘ကော်’ အော်ခဲ့တာ ချုပ်သွားစုံ၊
ကိုကျော်လိုပေးတာ

ကိုကျော်ထွေးကျွန်ုတော်က ပြုပြုလဲ တစ်နှုပ် ပလုပ်များ
အဲ့ချို့ပေးတဲ့ ပြုပြုနိုင်တယ်၊ ကိုကျော်ချုပ်နှုန်းလိုက်
တာ၊ အစွမ်းကိုလည်း မိတ်နားတယ်၊ ပြုပြုရရှိနှုန်းလို့ အောင်
မှာပဲ အနေတယ်၊ အပြုံးလဲမထွေးတော်ဘူး

အသေးစိတ်အောင် ဟန်တွေ့ကြော်ပြီး လျှော့အလေယာ
အရှုံးရအောင် လုပ်တယ်၊ အသုံးကျွန်ုတော်လို့ ပြုပြုပါတယ်၊
ပြုပြုကလည်း အသေးစိတ်မှာပဲ အပေါ်အစွမ်းကို ပြုပြုလိုက်
တယ်၊ ခဲ့သိနေရိုး ဂုံးဝယ်ကြော်ဘူး၊ ခဲ့သိနေရိုးပေးမှာရင်
အိမ်များလိုက် တွေ့ကျွန်ုတော်လို့ ပြုပြုလိုက်တယ်၊ အသေး

လျှောင်တရွယ်ပေါ်

ကျွန်တော်ချုပ်သို့ စာတမ်းအောင်ရရှိ ရှုံးဖို့
အထူးပဲပို့ဆုံးတော်များ
ကြိုက်ပြန်တော်များ လျှောင်တရွယ်ပေါ်
တဲ့အထူးပဲပို့ဆုံးတော်များ ကြိုက်ပြန်ပါတယ်။ ပြုံ
ဆောင်ပါတယ် ကြိုက်ပြန်လေသံပဲတဲ့ ပို့
တော်ဝန်များ

ဒုၢ

သို့ ဝိသာဝဏ္ဏကော်လိုက်တာ၊ လျှောင်တရွယ်ပေါ်
ကြိုက်ပြန်လေတဲ့အထူးပဲပို့ဆုံးတော်များ တရှုံး
အလောက် တွေ့ပေါ်တဲ့ အွာန်လိုက်တယ် ပြုံများကိုလေသံပဲတဲ့
တွေ့ပေါ်လေသံ ပို့ဆုံးပဲပို့ အွာန်လိုပါ။

ကျွန်တို့မှ ပို့ဆုံးပဲပို့လေသံကို အကြောင်နာလေသံတဲ့အကြောင်
ပဲပို့လေသံတဲ့ပဲ ခဲ့ဘာရတယ်။

ခံသိန်းကို လုပ်လေကြုံက်တွေ့၊ ခံသိန်းခွဲလေသံရင် အိမ်က
အွာန်လိုက်တယ်။ ပြောတဲ့ပို့ဆုံးအွာန်လိုက်တာ၊

ဒေါ်ပဲ ပို့ဆုံးရတယ်၊ နှင့်အတော်တော်လို့မှ လိုက်ချိတယ်
ဆိုတဲ့ ဝက္ခာက္ခာင်တဲ့ပဲ ပဲပို့ဆုံးလိုက်တာ၊ အောင်လေး ပဲပြန်
လေသံအထူးပဲပို့ဆုံးလို့တာ လိုက်ချိတဲ့ပဲပါ။

အစုဆို ဝိသာဝဏ္ဏကော်လျှောင်တရွယ်ပေါ် ပို့ဆုံး ...။ နှင့်ဘဲ
ပြောချိတဲ့က်တာ အကောင်ပဲ၊ ကြိုက်ပြန်လေသံတော်များ၊ ပြောလို့
ရသွားပြီ။

သို့မဟုတ် -

ကျိုး

သို့မဟုတ် သို့တော်ကော်လို့မှုပါ
ပါမှ ပို့ဆုံးလေသံတော်များ၊ သို့မဟုတ် ပေါ်လေသံတော်များ၊ မျိုး သို့တော်ကော်
လေသံပါအောင်လို့

□ □ □

ကိုညွှန်ပြီ၏ ပြန့်သွားပြီး (၄)လအထောက်ကြာတော်
ဆရာတွန်ကာ ဝပ်ရွှေ့ပိုင်ရှင် ဦးမောင်လေးကို ချွဲထွက်ဝပ်ရွှေ့ဆောင်
ရွှေ့တောင်တော်၊ ဟောင်ကော်လည်း အားလုံး လုပ်တတ်နေပါပြီ
မူကုန်လွှာပုံ၊ ရပါပြီဆိုပြီး အဆောင်းပြုတော်၊ ကင်းစိန်ဗာ ဝင်ရွှေ့တော်၊
တည်းတောင်တော်

ဆရာဦးမောင်လေးက အင်းစိန်ဝပ်ရွှေ့ကိုလိုက်ကြည့်ပြီး
လိုအပ်တာတွေအားလုံး ပြည့်ဆည်းပေးတော်၊

ကျွန်တော်ကာ ဦးမောင်လောင်ရွှေဗာ ဆရာတွန်နေရာရောက်
လာတော်၊ ဖော်ပိုးတို့အောင်သုတေသန ကျွန်တော်ကို ဆရာကော်လို့
ခေါ်သလို ကားပြင်သွားတွေကလဲ ဆရာကော်ခေါ်ကြတော်၊

ဆရာတွန်ကာသို့တော်တဲ့ လွှဲပြုစ်တော်၊ ကာပြင်တာ စွေးစိုး
သေချာတော်၊ လက်ပူတို့က်ပြီး လုပ်ပေးတာမဟုတ်ဘူး၊ သူပြင်
ပေးဝါကိုရှင် ကောင်းသွားတော်၊ ပြင်လို့ရတာပြင်ပေးတော်၊ ပြင်မချမှု
ပစ္စည်းအသစ်လဲတော်၊ အဲဒီတော် ပြင်သူအတွက် အကုန်အကျ
သက်သောတော်၊ ကားလည်းကောင်းသွားတော်၊ ပြင်သွားသောကျိုး
ဟောက်သည်တွေများတော်၊ ကျွန်တော်ကို ဝပ်စရွှေဗာ ပြင်သွားသောကျိုး၊
ဝင်ရွှေ့ကောင်းတာပေါ့။

သရဏ္ဍနှုန်းတွေကျော်သော သူတော်မည်၏ တရာ့ သူတော်
ပါသွားဘယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဦးဆောင်လောကဲ ပိတ်ဆွဲထွေလည်း သမုပ္ပါဒီ
ရှိပါသောတယ်၊ ကျွန်တော်ကလည်း သရဏ္ဍနှုန်းတော်ဆိုတော်
သရဏ္ဍနှုန်းပို့ စေတနာအောင်လုပ်ပေးတယ်၊ ဘဝပြောဆုံး
သိပ်သိပ်ကျော်များမှာ အကောင်းအချင်ပါပြီးဆောင်၊
သရဏ္ဍနှုန်းက စေတနာကောင်းပေါ့ တစ်ခါတင်ပါပြာဟနာဟနှင့်
မြှုပ်ပါဘူး ကျွန်တော်တို့ဝါယူရှု ကာပြင်သွေထွေ ယန်း
ပြန်များလာပါတယ်။

သရဏ္ဍနှုန်းတွေကျော်သော ဝိဇ္ဇာရှိရှင် ဦးဆောင်လော်
က ကျွန်တော်ရှိ တစ်လ (၄)သောင်းအပေါ်တယ်၊ ကျွန်တော်ဝပ်ဖွူ
ဆုံးတော် (၃)နှစ်ပြည့်၊ (၅)လေလိပ်သောတယ်၊ သေဆုံးတော် သို့မှာ
လုပ်ဆိုရှင် ပြုပါသောတယ်၊ ဦးဆောင်လော် ကျွန်တော် အွေးကျော်
မှာရှိ နှိမ်းနေရာတယ် ...

“ခိတ်ချု .. ကျွန်တော်လွှှာပါတယ်။ သရဏ္ဍနှုန်းမှာပဲလုပ်
နေရာပါ ...” လို့ ကျွန်တော်က အနိုင်အာ ကပါပေးတယ်။

ဦးဆောင်လော် ဝိဇ္ဇာရှိတော်များ ကျွန်တော်နော်၊ သီသာ့
အခန်းလော် လုပ်ဆုံးတယ်၊ သော်သို့ရှိရှင် ကျွန်တော်နော်၊ သို့မှာ
သိပ်ခန်းရှိတယ်၊ လျှော်ခန်းရှိတယ်၊ နောက်ပို့မှာ ရေရှိးခန်း သို့သာ့
တွဲလျှော်ပါတယ်။ အုတ်ငင်း အုတ်ကာ ရွှေ့မှာ ဝါစာလေးနဲ့

ကျွန်တော်ပို့စွဲပါနဲ့၊ လက်အပ်ပြီးခေါင်တော် ကျော်ရှိတဲ့
ဦးဆောင်လော်မှာ မဖွဲ့သွား၊ အတူတွဲလှုပ်ပေါ်၊ ကိုယ်ပို့ခိုင်ပေါ်ပါ

သော်မှင် ဒီဘာသန်မှာပေးတုပ်ယောက်လို့ ပို့ဆောင်ပြီးကြိုလိုနဲ့တို့ပြုစွဲရတယ်၊
လျှော်သောင့် ဘရုတ်ရှိုးဘလ်းရောင်တွေပြုပြုနေရပြီ။ ပို့စွဲပါနဲ့၊ အတူ
တူရှိရှိ၊ တစ်ရက်ထက်တစ်ရက်နှိုင်တော်၊ ပိတ်ကျော်တွေတစ်ရွေးနော်၊
လုပ်ရရှိရှိရာဘာ လှုက ပြုးကြုံသွာ်လောက်နေတာပါပဲ။

သရဏ္ဍနှုန်းသို့တဲ့နောက်မှာ ပြို့ပြို့ဗော်ကို ကျောင်းမျိုး
ကျောင်းကြုံရတာ ကျွန်တော်ပဲများပါတယ်။ နောင်းပြန်ကြုံရတဲ့
နှိုင်ရှိသာ သရဏ္ဍားဗောင်လော်သွားကြုံပါတယ်။

မနောက်တော့ ကျွန်တော်က (၉)နာရီ အေရာက်ပို့ပါတယ်၊
နောင်းကြုံရတာ ကာပြင်ရတာထွေများပါ။ ပြုးကြုံပါဘူး ညာဆန်ကျောင်း
(၄)နာရီမှာ သွားကြုံပါတယ်။ ဒါတော် ကာပြင်တော်ပြည့်ရှင် နောက်ကျောင်း
တတ်ပါတယ်။ ပြို့ပြို့ဗော်နှိုင်ရှိအောင် ပြို့ပါအောင်
ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကြုံရတာ နောက်ကျော်လည်း ပြသောမှာဖို့ပါဘူး
စောင့်နေတာပါပဲ။

ကျွန်တော်က အခေါ်သောင်တွေထို့ပါမှာ ဥပဒေဘာသာရုံးလုပ်
ပါတယ်။ ပြို့ပြို့ဗော် ကောင်းတယ်အကြောင်းပါ။ အမှတ်လည်း
ပို့တော် ယူဘာပါ၊ ပို့တော်စားရှိုးကောင်းပါတယ်။ လှုတိုင်းသို့သို့တဲ့
ဘာသာရုံးပါပဲ။ ခေါ်တော်ရှိအောင် ဥပဒေတွေကို ကျွန်တော်ရှိအောင်။
ကျွန်တော်ကြုံရတာကျွန်တော်ပါတယ်။ ဘွဲ့တစ်စုရုရှုံးတယ်။ ကျွန်တော်
တို့ရွှေ့မှာ ဘွဲ့ရှုရှုံးတစ်ယောက်မှုမရှိအောင်သူ့ဘူး။

ပထာက္ခာစာမေးဖွဲ့ရှိ ပြို့ပြို့ဗော်အောင် ကျွန်တော်ပါအောင်
တယ်။ ကျွန်တော်မှာ ငွေလဲအောက်ရှိပါနေပါပြီ။ ဦးဆောင်လေးပေးတဲ့

ဘမ် ပြို့ပြို့အေးယူကြာကပြုးပါ...
ကျော်ကျွော်လို့လမ်းပေါ်ရောက်တာနဲ့... ပြို့ပြို့က
“ရိုက်ရှိ စိုလ်ချုပ်အောက်ရှိရိုက်ပို့ပေပါ... လို့ပြောတယ်”
“ဘာလုပ်စို့လည်း ပြို့ပြို့...” လို့ မေးတော့
“ဝယ်စရှိလို့ပါတဲ့...”
“ဒါပြန်ရောက်သိန့် နောက်ကျွော်လို့ယော...”
ကျို့ဝတ်က သတိပေးတော့...
“နောက်ကျွေး ကိုစွာပို့ပါဘူး... ကိုကျော်နှံသွားရင်ဖော်
ပေးပေးက ယုံပါတယ်...” တဲ့

ကျို့ဝတ်လည်း ဘာမှုပြောတော့ပါဘူး၊ ပိုတ်ချုပ်အောက်
ရိုက်ပို့ပါတယ်၊ သူဇူးဝယ်တော့ ကောပါမှာပဲတိုင်းစောင့်စေလိုက်ပါ
တယ်၊ အတောက်တော့ ပြို့ပြို့အေးအိုးတွေ ဖွံ့ဖြိုး ကောပါတတ်လာ
တယ်

“စောင်ကျော်ရေ့... သီ္ကို ဘုံးပြု့လိုက်စေးပါ...”
ကျို့ဝတ်ဟိုကျော်သော်လောက်တယ်၊ ကျို့ဝတ်ဘုံးပြု့တော့
ပြို့ပြို့စောင့်နေကျွေး ကိုတင်းပါ၊ ဘူးသူငယ်ရှင်းနှစ်ပောက်နဲ့၊
အတူအတူနေတယ်၊ ကျို့ဝတ်ကျော်ပြု့တော့ ကြုံ့ကြုံ့ကျော်လောက်ပြီ
လာဖြေကားရရှိခိုးမှာ ထိုင်တယ်”

“ပြို့ပြို့ရေ့... လျှလျော်စော်နဲ့...”
ဘူးသူငယ်ရှင်းတွေက လှုပ်စော်ပြု့ရင်း၊ ရုံးကြော်ချောင်း

ဆေးသောင်ဟို လစဉ် စုံစုံတယ်၊ ကျို့ဝတ် ပိုက်ဆောင်စွာ
ဘုရားရှိပါဘူး၊ ဖုန်းကျော်စွာ ပျော်စွာ ပြု့ပြု့တော်လောက်တယ်
ဘူးတော်လောက်တယ်၊ လက်စက်ရည်က (ပြု့ပြု့ကြတယ်၊ အပြု့ပြု့၊
လိုက်ပြု့တို့ရှိ ကျော်ဆိုလော် ပြု့ပြု့တော်လောက် ပျော်ရှာ... ရို့
ဘာသာယူရတယ်၊ အဲဒီကျော်ပြု့ခို့က လစဉ် သုံးကျောင်စွာအပြု့
အပြု့ကြော်ခို့ပါတယ်”

မိန္ဒယ်သို့ ကျို့ဝတ်ထင်ခဲ့တော်တော်က အများပြုး စောင့်
ပြို့ပြို့မှုကျော် ဝေးသော်မော်ပါတယ်”

ကျို့ဝတ်ဘာဝပြောင်းသွာ်ပြီ၊ ရွာမှာင့်နဲ့ရတာနဲ့၊ ဘာ
မရှုတော့ပါဘူး၊ သရော်ချို့ဆောင်စော်သော်ရှိ သရော်ဆွဲနဲ့ရှိ ကျော်
ပလုံ့ပို့တော်အောင်ပြု့ရပါတယ်”

တင်နော်မှာ သရော်ချို့ဆောင်စော်ရှိ ပိုတ်ဆွဲတ်ပောက်
ရောင်းကားတစ်စင်းယူလေပြု့စေတာနဲ့၊ ပြု့ပောင်စော် အလုပ်ယူဆန့်
တယ်”

“မောင်ကျော်ရေ့... သီ္ကို ဘုံးပြု့လိုက်စေးပါ...”

ကျို့ဝတ်ဟိုကျော်သော်လောက်တယ်၊ ကျို့ဝတ်ဘုံးပြု့တော့
ပြို့ပြို့စောင့်နေကျွေး ကိုတင်းပါ၊ ဘူးသူငယ်ရှင်းနှစ်ပောက်နဲ့၊
အတူအတူနေတယ်၊ ကျို့ဝတ်ကျော်ပြု့တော့ ကြုံ့ကြုံ့ကျော်လောက်ပြီ
လာဖြေကားရရှိခိုးမှာ ထိုင်တယ်”

“ပြို့ပြို့ရေ့... လျှလျော်စော်နဲ့...”

ဘူးသူငယ်ရှင်းတွေက လှုပ်စော်ပြု့ရင်း၊ ရုံးကြော်ချောင်း

“ရှိခေါ်ပြုပါမယ့်အပေါ် ...”
 “ဟာ .. မထင်ရှုတဲ့ဘူး ဒီလောက်ကောင်းတာအတွေ ..”
 “ပထ်ချင်လို့ဘယ်ရှာလဲ .. စုစုံကိုကော်က ဝင်ရွှေ
 သရာကြီး ပြန်ဖော်ပြီး ... ကိုယ်နှုန်းအောင် ဝတ်ရမှာပါ ...”
 “ထိုရွှေအာရုံးထိုကာ ပေးပေးတော့ဖြို့ဖြို့ပြုပါရာ ..”
 “ပြို့ပြို့ကို မနောက်လိုက်ပို့တဲ့အခါနဲ့ လျှော့ပြုတဲ့အခါတော့
 ကောင်းကောင်းဝတ်ယုံးတော့ပါ၊ သင့်အောင်တွေကတော်ဝြောင်းနှင့်
 ကာ ပြို့ပြို့အစိုက်ကိုက ရှုပ်စွာရှုက်သာမျှ ဝတ်တော့ ပေးပေးတော့
 တော့ပြုပြုနေတယ်တဲ့ ... ပုံစံးအကြံ့လှုလှုပေး ဝယ်ဆင်လိုက်လို့
 ပါတဲ့ ...”
 “ဒါကြောင့် ရှုပ်စွာလေးတော့လို့ အောင်နေတာလား ...”
 ကျွန်ုတ်တော်ပေးတော့ ပြို့ပြို့က ဒေါ်းညီးပြုတယ်၊
 “နောက်လို့ ပြို့ပြို့က တစ်လေတစ်စုံမှုပေးမယ်” ပြို့ပြို့
 ရှိခေါ်ပြုပါရေးကျော်လို့ပေးတဲ့ ရှိခေါ်ပြုရှုရွှေအာရုံးများကြိုး
 ပါ ...”
 “ဟာ .. မဟုတ်ပါဘူး .. သရာကြီး ပြို့ပြို့တဲ့ ကျော်
 တွေက ပို့ယှဉ်တော့ပါ ...”
 “ပုံမှန်ပါဘူး .. အပြန်အလုန်ပါပဲ ပြို့ပြို့ပေးအောင်
 ပေးအောင်ပြုပြီး၊ ရှိခေါ်ပြုရှုရွှေအာရုံးတွေကိုပြုလုပ်နေရ
 တာ လာစိုး ဝတ်နှစ်နှစ်စုံပေးအောင်လို့ ပြုရတယ် ပေးပေးရေး
 ပေးအောင်သောတွေတယ် .. ပေးသိတော့ပါတဲ့ ...”

“ဟာ .. မဟုတ်တာပြုပြုပါရမယ် ..”
 “ဟုတ်တယ် .. နောက်လို့ ပြို့ပြို့တဲ့ဘူး ကျောင်းများ
 ကျော်လို့လုပ်တဲ့အခါတိုင်း ကောင်းကောင်းဝတ်ရမယ်”
 “ဘာပဲ .. ဒုရိုင်ဘာက စတ်ပြီးတော်နေတာ ရှုရှုလို့ယော”
 “ဒုရိုင်ဘာပေးဟုတ်ပါဘူး .. ပြို့ပြို့သွေးထွေကို
 အနိုင်လို့ပြုဘာတော့ .. ပြို့ပြို့ဘေးကိုလို့ ပြို့ပြို့သွေးထွေကို
 အထောင်လို့ဝေါ်လို့ .. သလဘာကျာလချင်လို့ ...”
 ကျွန်ုတ်ပြုးလိုက်ဖို့ပါတယ် ပြို့ပြို့၊ ပြုရတာကို
 သဘာကျာလို့ပါး၊
 “နောက်လို့ .. ရှိခေါ်ပါပဲတော့ဘူး .. ဘာကိုလို့
 ပြုရင်တော့ပါပဲလို့ပေါ်နော်ပါ ..”
 ပြို့ပြို့အောင်ပြုရှုရွှေအာရုံးများကိုလို့ များကိုလို့
 “ကောင်းပါတယ် .. ဘာကိုတစ်ယောက်ဝါးချို့ချို့ဝင်ပါဝေး၊
 ချို့ချို့အတွက်လာည့်၊ များများတစ်ယောက်အနေနဲ့သာ ချို့ချို့ကောင်းများ
 ရမယ့် ပြန်ကောင်းပါ”
 ကျွန်ုတ်လို့တို့တော်ဝါးပြုရန်ပါတယ်၊

□ □ □

တစ်နေတော့ အင်ကျိုချထားတဲ့ကားတင်း အင်ကျိုကိုပြောလို့
မြေဆင်လေးနဲ့ ကျွန်တော်အပ်ကျိုပြန်လုံးနေတော့ ဆိုင်ကျမ်တစ်စီးနဲ့
ရှုံးခြုံခဲ့တည်သည် တစ်ဦးအရေက်လာတယ်။ ငောကျျော်မှန်ကို
ဖြတ်တိုက်လော့အား

“ဟာ .. ကိုအောင်စီး ...”

ကျွန်တော် အုံပြုသွားတယ်။

“ဟုတ်ပါတယ်။ ငါမှာအဲတော့ သရာကိုရော မင်္ဂလာရော
ဘာင်းပန်ချင်လို့လောတယ် ..”

ကိုအောင်စိမ္ပာကိုအား ကြည့်ကြည့်လင်းလင်းအောင်ချုပ်ချုပ်
ပြန်ပါတယ်။ သူ့ဆိုင်ကျမ်မှန်ကို (၁၄)ခုနှစ်အားမှ ရွှေယဉ်တစ်ယောက်
လည်း ပါလာတယ်။ ဒီးဆောင်လေးနဲ့ ကျွန်တော် အထုပ်နားပြီး ဝပ်လျှော့
ထဲက ခုံတန်ချုပ် ကိုအောင်စိမ္ပာလို့ကြတယ်။
စော်ပို့နဲ့ အောင်သူကိုတော့ လက်စာက်လည်နဲ့မှန်။ အထုပ်နှင့်
ထိုက်တယ်။

အမှန်အတိုင်းပြောရင် သရာတို့ သရာစွဲနဲ့က သော်ကော်
ကို ချို့မွော်တိုင်း ကျွန်တော် ပနာလိုပြစ်ခဲ့တယ်သရာ။ ဒါကြောင့်

သူရှိမှုပ်အံစရိတ်၊ အပြစ်တင်ခဲ့ရသာင်တဲ့ ကျွန်တော် ၁၄ပါ့၊ ဒေါ်ပြုတော်တယ်၊ ဆဲဖွဲ့မဲ့ ဓမ္မပြီး ဘုရားစီးပွားရေးဝန်ကြီးကဲ့သို့ ခဲ့ခဲ့ပဲ ခဲ့ခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်လုပ်တာ အားလုံးက ဘူမှားဆက်စပ် ကိုယ်ပဲ ပြန့်ခဲ့ရတယ်ဆူရာ

ဆရာတို့ဟန်တော် ဒေါ်ပြုတို့ပြုတယ်၊

ကျွန်တော်များပြုနေရကဲ့သောင်း အပဲမဲ့ကြော်၊ ရှိနှိုး
ပြန်လာပြီး ဒီကောင်ကို သတ်မှတ်လို့ ကြော်လေသောင်း အဲဒါ့ကို
ကျွန်တော်ဘြေးများတော် မဲ့သူ့သာတို့ရင် ပုံစံပောက်လဲ သေ
ယော ပင်တယ်၏ ထောက်ကျော်၊ ဘာဘာရှိနှိမ်လို့ပေးတယ်။ လို့
အရှေ့ကြိုးပြုတယ်ဆောင်ရွက်တဲ့အပြီး ပါဝါးကျော်များလဲ အရာနှိုး
ရှိကြားမဲ့တွေ ဒေါ်လာတယ်၊ မင်္ဂလာနှိုးကို ဝိဇ္ဇားထောက်ပါတဲ့
ပြောပြီး ခုခုဝါယောတယ်၊ အဲဒါ့၊ ခိုးကျိုးပြုရင်၊ ပြုရင်၊ ခုခုနှိုး
ရှိနှိုးခိုးရှိနှိုးပြုရှိပြီး၊ ခိုးကျိုးဝါယောတဲ့အဲဒါ့၊ ခိုးကျိုးပျော်လို့မျိုးနဲ့
အရာတယ်၏ အဆင့်ပြုပါတယ်။ ကျော်ကြိုး ကောက်နှေ့ ပါယ်နှင့်
ပို့ကျော်တယ်၏ အိုးအောင်လုပ်ရန်ပြုပြီး

ကိုယာင်ရှိ ဝောကြော်တော် ကျွန်တော် သေသာသောတိ
ပြန်တယ်၏ ဆရာတွေများ အောင်ကျော်၊ ကျွန်တော် တော်နှင့်ပါတယ်၏
ဆရာကိုယ်၏ ထောင်းပိုးပါတယ်။

ကိုယာင်ရှိ ပြောရင်ကော် တန်တွေ့ချေပါက သင်ပြီးဆော်
သို့ဆောင်လေကို ဝတ်ဖိတ်စုံနဲ့ ရိုးရောင်းတွေ့ အဲင်းအဲဖိုးတော်စုံ

“ဝောက်တော်များ... ရှိနှိုးပြုပါတယ်၏ ပြုအောင် ယင်တို့

ရှိနှိုးများပြုပါတယ်...”

ရှိနှိုးဆရာ ဦးဟောင်လေက စွမ်းပေးတယ်။

အဲဒါ့အသိနှင့်မှာ အောင်သွား အောင်ပို့ ပြန့်ဆရာကိုယ်လို့၊

ကျွန်ပါ့က ဖုန်းနဲ့ လေကိုပေါ်ရည်ရွယ်ရောက်လေတယ်၊ ကြည့်မှုမာ
တို့ကိုယ်လည် ပွဲစလေးပြစ်သွားတယ်။

“ကိုယာင်ရှိ ဝိဇ္ဇားလည်း သက်စွဲပါသွား ပညာဆိတ်
မျှနှင့်နဲ့ ရိုးကျော်သွားပါပဲ့။ ကျွန်တော်တဲ့ အကျွားလျှော့
နှုတ်ရှိရင်လဲ ပြောပါ...”

ကျွန်တော်ပြောတော် ...

“အေး... အကျွားလျှော့တယ်ကျွား... ဒီကောလေက ရှိပြန်မဲ့
ခွဲ့ဆောင်လေးပါကျွား ရှိန်တန်းအောင်ပြီးပြီး၊ အကောင်းအွေးပညာကို
သို့ပိုးဆုံးပေးပါတဲ့ ဒီလေလို့တော် ဒီကောလေကို ဝိဇ္ဇားပညာသင်ယောက်
ပါ...” သူရှိမှုပ်ကမြှင့်နိုင်တဲ့ ...”

ဦးဟောင်လေးနဲ့ ကျွန်တော်က သင်ပေးပို့အကြောင်း၊
ကတိပြုပြီး ကောလေကို လေကိုထောက်ပိုးပါတယ်၏ ဆရာတို့ဟန်တော်
ကိုအောင်ပို့တဲ့ မဲ့ဆောင်အောင်အတွက် သို့ပိုးတော်လို့
ကို လေကိုပွဲ့လိုက်တယ်။ ကျွန်တော်ကတော် ပြုပြုပြီးအေား ဝယ်ပေတဲ့
ဝတ်နှိုးတော်ရှိကို ကိုယာင်ရှိကိုပေးပိုးတော်တယ်၏ ကိုယာင်ရှိက ဖြင့်
သေယာ၍ အတောင်းပေးပိုးရတယ်။

ကိုယာင်ရှိ ဆရာတွေနဲ့ ကုန်တော့ရွှေ့ အင်းစိန်ကို
သွားပါတယ်။

အုပ္ပန်တွေ့ဆုံး

လျှပ်စင်တွေ့ဆုံး

၃၇၂

“မြန်.. ဒီလိမ့်ဘူးပဲ လျှောက်ခွဲစ်ဝရာပါဘူး...”
ကျွန်တော် စိတ်ထဲမှ မြန်မြန်လူနှစ်ယောက်ပါတယ်..”

မြေပဲ နောက်တစ်ခု၊ ငန်းခင်နိုင်ယူ ပြို့ပြို့ဆောင်
သွားကြတယ်၊ သူအမြတ်တန်းဝယ်ယောက် ပုဂ္ဂိုလ်အဲ အမြတ်
ကိုအောင်စိတ် ပေါ်ပေါ်တဲ့အတွက် ပြို့ပြို့ဆောက် ပေါ်ပေါ်ပါ၏

“သွေ့ဝန်ရွှေတောင်မှတော် စိတ်ထဲမှ သင့်သာကျော်ပါ
သို့မောင်ပဲဘုရားလို့စေတာ ဆရာတော်နှင့်ဖျော်ပြုဆောင်ရွက် အမှတ်အား
တစ်နှစ်ပေးချွင်လိုပါ၊ သူကလည်း ပြန်တော်မှနိုင်တယ်၊ သွားကျော်နှင့်
ဘဏ်နှစ်မျိုးတော်များအားလုံးလိုပါတယ်၊ ပြို့ပြို့
ပေါ်ပေါ်ရင် အဲခိုးတိုင်း ပြန်ဝယ်ဝတ်ပါမယ်...”

ကျွန်တော် တောင်သုတေသနကာများရှာတယ်၊

“တော်မြို့ သမ်္မတမှာ ပြို့ပြို့ဆောက် ပြန်ဝယ်ဝပါယ်”

“ဟာ .. မဟုတ်ဘာ .. ခုံပို့ပေးရင်တော် မဝတ်ချို့ဘူး”

“အဲခိုးလို မပေးရရင်တော် ပေါ်ပေါ်ရဘူး...”

ပြို့ပြို့ဆောင်၊ ကျွန်တော်အဲပြို့ပြို့ဆောင်ရွက်တယ်၊

“ပြို့ပြို့ယူ ဝင်စွဲပဲနှိမ်သူ့ဘူး...”

“ပြို့ပြို့ယူ ဝင်စွဲပဲနှိမ်သူ့ဘူး...”

“ပုံဖော် လတိုင်း အသေးစိတ် ပို့ဆောင်ဆောင်ပေးတယ်၊ ပေးပေး
ဝါးလတောင်ပေးတယ်၊ ပြို့ပြို့ဗျို့ဝေးဝေးပဲမြတ်စွာ အောင်ရှိ
လိုက်ပါတယ်၊ အောင်ရှိတဲ့တော်များ အောင်ရှိတဲ့တော်များ အောင်ရှိ
လိုက်ပါတယ်၊ အောင်ရှိတဲ့တော်များ အောင်ရှိတဲ့တော်များ အောင်ရှိ
လိုက်ပါတယ်...”

“ပြို့ပြို့အဝတ်အစားး အလှကုန်ပစ္စည်းများပဲပါ ..”

“ရှုံးမြေအတွက် ပေးပေးပေးပေးဘူး ...”

“ကဲ .. ဒီလိမ့်လိုလုပ် နောက်တစ်ခုမှသွေ့ဘူး .. ဒီတစ်ခု
တော် အေးလိုက်ရတယ်...”

“ဟင့်အင်း ပထားနိုင်ပါဘူး .. ဝယ်ပေးပေး ...”

“ပြို့ပြို့အောက် မလျှော်”

“ဒီလိမ့်ခုပါဘူး တစ်ကိုစိတ်ထွေ့ပါယ် ...”

ပြို့ပြို့အောက် စဉ်အပြုံးပြုံးပေးတယ်၊ ပြို့ပြို့အောက်

“ဝယ်တော်ရှိတယ်၊ ပြို့ပြို့အောက်သာမယ်ယ်”

ကျွန်တော် အဲပြု့ပြု့အောက်တွဲပဲမြတ်ရတယ်၊

“ဒါဒို့ ကျော်အေးတဲ့သော ငရွှေတို့သွားယယ် ...”

“အဲလို့မောင်း ..”

ကျွန်တော်ဘာဘူး လုပ်အကြောင်းပြု့ပြု့လိုက်ပါတယ်၊

“ပေးပေးတော် အောင်ရှိတဲ့ သိပ်ချို့မွေ့ပေးဘာပါ၊ ပို့ကဲပဲမြတ်စွာ
လုပ်းသွေ့မယ်တယ်၊ ပုံးပေးတော် အောင်ရှိတဲ့ လုပ်းသွေ့မယ်တယ်၊ ပို့ကဲပဲမြတ်စွာ
လုပ်းသွေ့မယ်တယ်၊ အောင်ရှိတဲ့ လုပ်းသွေ့မယ်တယ်၊ အောင်ရှိတဲ့ လုပ်းသွေ့မယ်တယ်၊
အောင်ရှိတဲ့ လုပ်းသွေ့မယ်တယ်၊ အောင်ရှိတဲ့ လုပ်းသွေ့မယ်တယ်၊ အောင်ရှိတဲ့ လုပ်းသွေ့မယ်တယ်၊
အောင်ရှိတဲ့ လုပ်းသွေ့မယ်တယ်၊ အောင်ရှိတဲ့ လုပ်းသွေ့မယ်တယ်၊ အောင်ရှိတဲ့ လုပ်းသွေ့မယ်တယ်၊
အောင်ရှိတဲ့ လုပ်းသွေ့မယ်တယ် ..”

“အရာရှိးပောင်အသေး အဲခိုးလိုလုပ်ပေး ...”

ကျွန်တော်

အုပ်စုမြတ်စွမ်း

“မဟုတ်ဘူး ရွှေဟူသော် အငောက တစ်ဦးဘဲလည်းသေခါကို
ပြန်ပေးတော်များ အောင်ဆုံးလို ပြုပြီးစေအေးလိုအပ်တဲ့ ...”
“ရွှေဟူနေရာက ဘရားဆင်းတူပဲ၊ ဒါ အော့ပြုသော
နှစ်ဦးဘဲကို ကျွန်ုတ်တော်ဆုံးရတယ်”
“အောင်ချောက် အနိုင်တန်ဝါးနှင့် ပြုပြီး
သတ္တယ်” ပြုပြီးအတွက်လဲ ရောဂါးထုတေသနပေးတယ်
အောင်ပေးရင်၊ ပြုပြီးစေအေးကပြောတယ်。
“ပြုပြီး ဘာဆုတေသနပေးတော် ...”
“အနိုင်ကျွန်ုတ်များပါဝေ၊ ချမှေးသာပါဝေ၊ ချစ်တဲ့ သူနဲ့
သို့မဖောင်းဆောင်ပေးတယ်”

ကျွန်ုတ်သောကျွန်ုတ် ပြုပြီးတယ်၊ ပြုပြီးအတွက်
အော့ပြုသောကျွန်ုတ် ပြုပြီးကြောင် အုပ်စုမြတ်စွမ်းပါတယ်၊
“ပြုပြီးကျွန်ုတ်များပါဝေ၊ ချမှေးသာပါဝေ၊ ချစ်တဲ့ သူနဲ့
သို့မဖောင်းဆောင်ပေးတယ် ...” လိုပဲပဲ

ပြုပြီးအေး ပျော်နှာလေပြုပဲ!

□ □ □

အုပ်စုမြတ်စွမ်း

အူရှေ့ပုံးများကိုရောက်တော့ ကာသပါမှာနဲ့ချုပ်ပေမယ့်၊ မှ
အုပ်စုမြတ်စွမ်းတော်များနဲ့ခိုင်း ပို့ဆောင်ရေး
“အနိုင်ဘာ ဘာမှနဲ့သားလဲ ...”
“တန်လဲသား ...”

ပြုပြီးအောက် တန်လဲနဲ့ ပြုပြီးရှိနိုင်ရွှေအားလုံး၊ သူ
ရှိပြိုင်းတော်များ ရွှေအားလုံးတွေအားလုံးကိုတော် သူတစ်ကာလွှာ
လျမ်းကြော်ကြတယ်၊ အတွင်းများနဲ့ ကျွန်ုတ်နောက်လျှို့တယ်၊
မရဘူး ပြုပြီးအောက် ပုံးမှာနဲ့ခိုင်းရှိနိုင်ရွှေအားလုံးကိုတော်

ဘာမှနဲ့အတွင်းပြောရန် ပြုပြီးအောက် ဘာတော်ဆုံး
လျော့တဲ့ ပို့ဆောင်ပြုစွမ်း ပျော်နှာလေပြုပဲတယ်”

တန်လဲပြုပြီးတိုင်းများ ရှိတဲ့ ဘာနာဆင်းတွေတော်ကို ပြုပြီး
အောက် ရောက်ကောင်းမှု အကြိုင်းများနှင့် လောင်းစွဲပြီး ကျွန်ုတ်ကို
ရောက်ကောင်းပေးတယ်”

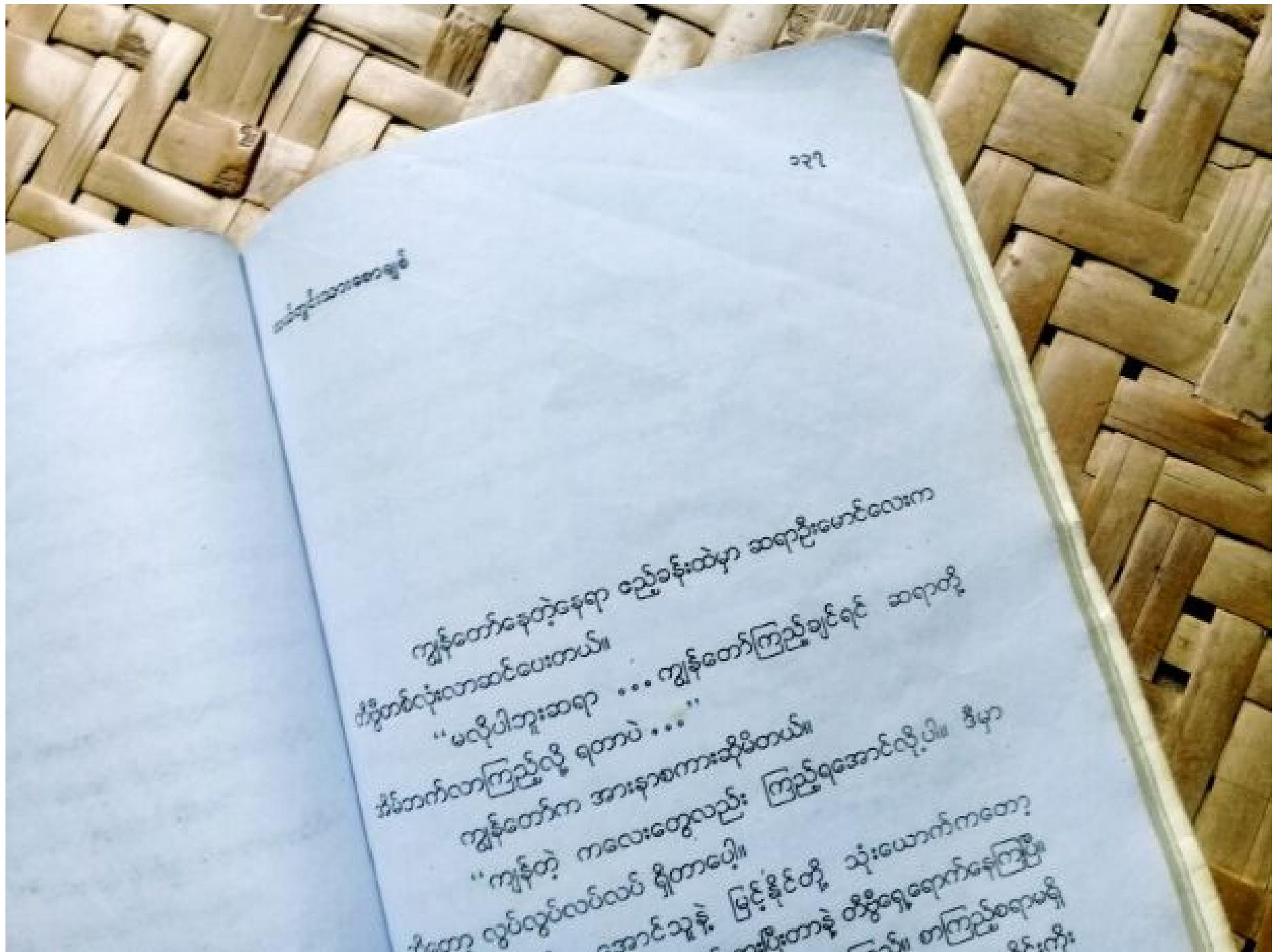
“ကိုယ်ဘာသာလည်း စေရွှေပြီး အုတေသနဲ့တဲ့ ...”

ပြုပြီးအောက်တော့ ဘာနာဆင်းပါးသို့ ကျွန်ုတ်
ကတော် ပို့ဆောင်းမှု အပြန်ဆုံးနဲ့ရပါဝေ ...” အုတေသနဲ့တယ်
စဉ်းစာဆောင်ရှိ၊ အတိအကျော်ရှိတော်များသော အုတေသနပါပဲ၊

“ပြုပြီးအတွက် ရော့ချွေးလှုံးကြိုးစိုး”

သူဓရုက္ခာကွောက်လွှားတယ်”

“ပြုပြီးက တန်လဲမဟုတ်ဘူးလာ ...”

ကျိုးတော်မူနဲ့မရှု သွေ့ခန်းထဲမှ ဆရာတို့ဟင်းလောက
ပို့ဆောင်ရွက်ပေးတယ်
“မလိုပါဘူးဘေး ... ကျိုးတော်ကြည့်ခွင့် ဆရာတို့
ဖို့တော်ကြည့်လို့ ရတယ်...”
ကျိုးတော် အာများကာလိုပို့တယ်
“ကျိုးတဲ့ ကလေးတွေလည်း ကြည့်ရအောင်လို့ပေါ် ဒေါ်
မီးက လွှဲပျော်လောင် မိုးတပေါ်
အားလုံး မြင့်စိုင်တဲ့ သုံးပောက်ကတော်
အိုးတော် တို့စွဲရွှေတော်မူလို့
ကော်မူလို့ မူလို့

အဲများစံတရာ့သေးတွေ

"ဦးမြိုင်း၊ သူငယ်ချိုးတွေရေးလား . . ."

ကျိန်တော်ကျေးဇူးလား

"သူတို့က ပရ်ရှိယာကြည့်ပြီး ဦးမြိုင်းနေလို့ အမိန့်
တို့တို့ပြုစိတ်ဘာ"

ဦးမြိုင်းအေး ပြောပါက လျမ်လွယ်လေး

"ကောင်းပါမလား ဦးမြိုင်း"

ကျိန်တော်သာ့နှစ်ယောက် ပေလိုက်ပါတယ်

"ကောင်းပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

ပြန်လေဟဲ့ ဦးမြိုင်းအေးခဲ့ မျက်နှာမှာ ဆုံးပြုခိုပ်လေးများ

"သရော့က တစ်ချို့ထဲမှာ နှဲလိုပါ . . ."

ဦးမြိုင်းအေး မျက်နှာလေးပြုသွားတယ်

"ပထင်ပါဘူး၊ အသေချွေသောက အစိုက်ပို့ယုံပါတယ်"

"ယုံလို့ထဲထားသင့်တာပဲ့၊ ကတ်ပြုချုပ်နှာသာပေါ်
ကွဲပွဲအဓိုကတယ်၊ ကျော်ကရာ၊ နှေ့လည်ဘူး အပြောခံရမှာ
နှဲလိုပါ"

ကျိန်တော်က ခံခဲ့ပော်ဘူး

ဦးမြိုင်းအေး ပြုပြန်တယ်

"ပတ္တုပါဘူး မိမိစောင် ရုံရှင်လောက်မှတ်နှစ်ဗောင်လေးလို့
ကျော်ဆင်းရင်ပြန်သော့ဘူး အမိန့်တို့က ရုံရှင်လိုက်ပို့ခိုင်းယမယလို့
ဖုန်းဆက်ပြောပြီသော်ဘူး၊ ပြုလို့မြန်ပြန်ခဲ့လို့ အပြုံပါဘူး"

ကျိန်တော် ပြုပို့ပါတယ်၊ ဘာမယ် ပြုချုပ်နှာတော်ပါဘူး

အဲများစံတရာ့သေးတွေ

လောကွေပေတာ တစ်နှစ်ပြန်တော်သို့မှာ ကျိန်ဝေါ် ငွေ့ပါပါနိုင်တဲ့
လိုပေပြီး၊ ဘုရားလိုပြီးကျော်လိုပေပြီး သရော့က ပယ်တော်များ
ပြန်ပြန်ရှိတော်ပါ၊ ရွှေပြန်စုံ ပောင်းသွားချင်တဲ့ ရုပ်ရှင်ဝင် ကျား
ကိုတို့ပေတာတော် ရွှေနှင့်ပြီး၊ နောက်ထပ်တော်သို့ လောက် ထပ်ပြီးနဲ့
ရွှေပြန်လိုပြီး

သရော့ရွှေ့တော်ပြန်ပြီးသေးမှာ၊ ပိုမိုကိုယ်ဝင်ယူနှိုင်တဲ့ ကျား
လော့ခဲ့ ရှိနှင့်ပြန်လော်ပြီး

"ဒါ... တစ်ယောက်၊ ဘယ်လောက်ပျော်ဆူချောက်တို့က
မဝေး... နာချင်တဲ့အရာရှား၊ ကျော်တော်များ၊ ပျော်လည်သော်လို့
လောက် ပို့တော်သော်နေပါတယ်..."

ရှိနှင့်အောင်တော်၊ လိုပ်ပို့ပောင်းသွားရှိနှင့်သော် ခုခံနတဲ့ နောက်
လောကွေပေတာ သရော့ရွှေ့တော်ပြီးနော်များ၊ သို့ခေါ်ခဲ့တဲ့ ပြန်လော်
ခိုင်မှုပါ၊ သို့ခိုင်တဲ့ သက်တော်ခေါ်များ၊ ရွှေ့လို့ ပို့တော်
ရှိနှင့်ကျော်တို့တယ်

ထို့ပေါ့ ဒါအပို့နှာပဲ ပယ်ပေါ်လို့တဲ့ ပြုသာရာလေးတော်ခိုင်း

ကြုံရတယ်၊ တစ်နှစ်ဗျာ ဦးမြိုင်းအေးကို ငါဆောင်ကျော်သွားကြုံတော်
ပြန်ပြန်တော်၊ သယ်တွေ့ရှိရှိတော်တော်နဲ့ လက်မှတ်နှင့်တော်ပြုတယ်၊
သွားသွားရှိုး ပို့လိုက် လက်ဆောင်ပောက်၊ ပို့လိုက် ပို့ဘေးတော်

"သမ္မတရှုပ်ရှင်ရှုပို့ကိုပြုပါ၊ နားသွားရှိုးတယ်" တဲ့

အမြန်ခံသတ္တု

ပြန်ရှိခဲ့သတ္တုများ မှတ်ကျော် စီတ်ကျောင်ပန်ပါဘူး၊ အတူ
လွှာများ ပြုလိုက်ခဲ့တက်ကျင်ကဲလဲ ဆုတိငါးဖုံး လက်တန်ခါပါ။
ပြုလို စွဲကြောနားခဲ့ခဲ့သာမျိုး၊ ကာချွဲကျော် ဖို့ကာက်တာမျိုး
ဖြစ်လို့ ချုပ်ခြား ကိုယ်သိကြာ အပြန်အလုန်လေးစားပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ပုန်တဲ့အတိုင်း ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ မောင်ဆနဲတဲ့
ရုံးရွှေရုံးများ ချွဲသာမေးတို့ ယောက်ရှားလေး၊ ပိန့်ကေလေးလေး
ရွှေသွေမှုပေးကျော်လျှော်စွဲ အသက်ရှုပ်ပြုဆနဲရေးအင်
မြန်မာပို့ရှုပြုတယ်ဆိုတဲ့ အသိကေတာ့ စီတ်များ ပုန်ပါတယ်။
အခြေအနေကလည်း ကိုယ်ဘက်က စီတ်ဝင်တာရင် လူ့ရှုံး
နှင့်ရှုံးတွေ မိဘလတွေကပါ ဟန့်တားတားမျိုး

ပြေားပြေားအောက် ကျွန်တော်ကို စုရိုးတင်မဟုတ်၊ လူအလို
င်ထင်ချင်စရာ၊ ထင်ချင်လေသင်ပါမေးတော့၊ ကျွန်တော်မှတ်တဲ့ ပိဿာ
ကင့်ရာအပြည့်ယူထားတော့၊ တြေားတစ်ယောက်ဝင်စရာအနားဖို့
တော့လိုပါ။

ကျွန်တော်လတွေသာလို့ ပြုလိုကောင်လဲ တွေးလေသလားမျိုး။
ရုံးရွှေရုံးအပြန် အင်ယာကန့်မှာဘူးမျိုး၊ ကြိုးဝင်စားကြေတော့
ပြုလိုပေးကျော်တွေကို ကမ်းစပ်မှာလုပ်ရှားလော်တဲ့ လိုင်းကြော်ခွဲ
လေးတွေကြည့်ရင်း -

“ကိုယ်ဘက် တစ်ခုလောက်လေးကြည့်ချင်တယ်...” တဲ့
ခွင့်ဆောင်းစကားပြောတယ်။
“မေးပါ ...”

လျှောင်းတင့်

လျှောင်းကောက် သမ္မတရုံးမှာ ဦးတည်လိုက်ပါတယ်။ ရုံးရွှေရုံးရှေ့
လော့ ရုံးရွှေရုံးပြုလိုမှုပေးကျော် အကျောင်းကြော်တယ်။ စီတ်များ တင့်
ပါ၊ ချုပ်သွေမှုပေးကျော်တဲ့ ရုံးရွှေရုံးမှာ နှစ်ယောက်အတွက်လွှာပါ။

ကျွန်တော်ဘက်ဘေး ဘာများပြုသွားရှုပ်ပြုတဲ့ အင်ကိုတစ်ယောက်လိုပါပဲ သော်
ထော်ပေးပါတယ်။

မိုးတွေမှုပေးကျော်

ရုံးရွှေရုံးမှာ ပျော်သွားပါတယ်။

ပြောသွားရှုပ်ပြုတဲ့ သွေးနော်သွေးတို့၊ ကိုယ်နေရာကိုယ်လို့
လျော်ပါပဲ၊ ပါလော့ ခုချွဲး ကမ်းစပ်အော် ပြုပြုမှုပေးကျော်က စီတ်များ
နှင့် စွဲမှုပေးကျော် လော်လော်တွေ သိမှုပေးပါတယ်။

လို့သောအတိုင်း ပိန့်ကေလေးဘက်ကို ယိုင်းလို့ ထိန့်
ကပ်ဖို့အခွင့်အဆရာရှင် ရှာသလို ယုန့်လိုတဲ့ စီတ်များမျိုး၊ ကျွန်တော်
မှာဝါယာပျော်ပါဘူး။

သန့်ပြောတဲ့ အတွေးလေးတို့တွေက ပြုလိုပါတယ်။ “အေး
ချုပ်ကေပျော်ရှုပ်ရှုသွား ပြုပြုပါတယ်၊ ပျော်ပျော် ပြုပြုပါတယ်”
ဆိုတဲ့ အတွေးပေါ့။

ပိဿာသာဆိုရင် လက်ကေလေးဘက်မှာပါတ်ထားပါယ်။ ပေါ့
လောက်လည်း ကော်ထားပါတ်များ၊ ကျွန်တော်လော်တွေက သွာ်ဘက်ကို
ကျွန်တော်အနေဖြင့်လိုပေးကျော် ရုံးရွှေရုံးသွေးတွေက ပြုပြုကြော်ပေါ့။

ခုတော့ ကိုယ်လိုင်းလောက်တန်းနှင့်ဆိုတဲ့ အတိအကျ

ကျွန်ုတ်က ဒုပ္ပတယ်
 “ဘန့်ဘတိုင်း မြှောက်ဘူး”
 သာရာရှင်တဲ့သာဘူး
 “မြှောက်ပါ...”
 သာရာတဲ့သာဘူး
 “ဘို့ကို ... စွာဘူး ချို့သူ့လား”
 ဤမှတ်တည်ပြုထိုးတော် သမဟည်မထင်ပါ။ သေးလောက်
 လည်း မညာရင်ပါ။
 “ရှိပါတယ် ...”
 ဤပြုလိုအေး ကျွန်ုတ်ဘို့ကြော်ပြီး ပြုတယ်။
 “တကယ်လား ...”
 တို့တော် လွယ်တော် မယ့်ချင်ဘူးလော် ဟင်း။
 “တကယ်ပါ ...”
 အနိုင်အဟာပြုရတယ်။
 “ဤပို့ ပြုပြုမလား ...”
 ဤပြုလိုအေးအသေဆုံးက ပုံပြင်နာဂတယားချင်တဲ့ကောင်းထို့
 ကျွန်ုတ်ပြုတိုက်တယ်။
 “သူမှတ်တယ်သူတဲ့လဲ... အစိုးတဲ့ စွာဘူး”
 ကျွန်ုတ်ကန်ချေပြင်သေးရင်း ပိတ်က အဝေးကြီးမောက်
 သွားတယ်။
 လျှောင်သာရာ လျှောင်ပြီးအကြောင်းက စံပြုတော်

ပြုတိုက်တော် သူမှတ်တယ်။
 “ဒေါက် လျှောင်ပင်ကြော်ကို မြင်ဘူးချင်လိုက်တာ” တဲ့
 လျှောင်ပင်တော်ဘူး၊ လျှောင်ပင်တေသနပုဂ္ဂတော်ဘူး
 တော်ဘူး ပျော်ဆရာတို့လျော်ရလို့ အိမ်ရှားကောင်းပြုတော်
 ရုပ်ပြုစွဲတဲ့ ပို့ဆောင်ရွက်ပြုရတယ်။
 “သူမှတ်တယ် ပို့ဆောင်တဲ့လား ... သာမှတ်တယ်”
 ရာတေသာင်တဲ့ ဤပြုလိုအေး ပို့ဆောင်ရွက်ပြုရတယ်။
 သက္ကန်ကောင် လျှောင်ပင်ကြော်ဘူး အကျွော်အမျှတွေ
 နဲ့ ကုစိုင်လုပ်ကြတာ ပြုပြုတော် ဤပြုလိုအေးသာဘက္ကနာရွှေတယ်။
 ပို့ဆောင်ရွက်ပြုတဲ့ ပုန်လုပ်ခွေ့ရှိရတဲ့ လျှောင်ပြုပါပဲမှာ ကျွန်ုတ်တော်ပြုရတဲ့
 တဲ့အကြောင်းပြုရတဲ့ -
 “ဟင်း... ဟင်း အမိုက် အတော်လားနိုင်ဘာပဲတဲ့”
 မှန်လို့ ဇော်ပေါ်ယူတဲ့ ပို့ဆောင်ကျွော်ပြီး ငရဲ့
 ပေါ်တဲ့အောက်ဘူး ပြုပြုတော် ကျွန်ုတ်နဲ့ပို့ဆောင်ဘတ်ကို ဤပြုလိုအေး
 အေးပျော်သွားဖို့ရပါတယ်။ ကျွန်ုတ်ဘေးကျော်လွန်တာ အသက္က
 လွန်တာ ကျွန်ုတ်ဘေးကျော်လွန်ပြီး တရာ်နှာလုပ်ရတော် ပြုပြု
 တယ်။ ပိတ်ဆက်စံရာတွေပဲပါ။
 ရာတေသာင်ဘူး လျှောင်စံရာနှာပဲနဲ့ လျှောင်စံရာနှာပဲပြီး
 ပို့ဆောင်ရွက်သော အပြုစွဲတဲ့အောင်မှာ စံသိန်းဝင်စောက်လို့ ပို့ဆောင်က တန်
 ရာတေသာင်ရွှေတို့ အနေလက်နဲ့ ချွောက်နိုက်ရာလာတယ်။
 “ဤပို့ဆောင်လိုက်တာ လူချင်းအတွေတွေပဲတဲ့ ဤပြုလိုအေး၊

မကျိုးမှု၊ အနောက်တာ အနောက်တာ ပြုလုပ်ပါရိုက်တော့ သူ
ပြောတော့ -

“အသေး ရှားကိုလိုက်တာ ...”

ပြုလိုပေးအေး စိတ်မကောင်မြှင့်တယ် ...

ခဲ့ခဲ့ ညားပွားရေးကိုတွေ့ပြီး ကားမှာဘုန်ထင်မေးယူ
သော လက်မေးကိုလည်ယာကင့် ဝိဇ္ဇာဒောက်တော့ပြီး တို့စု
တန်ရာမြှင့်တော် ပြုအားလုံးတဲ့အကြောင်း ပြုပြုတယ်

“အောင်ရှုစ်သူ... ပြုမ တင် ပကောင်ပါဘူး ပြုသတော်
ဖွေမလိုအပ်မယ်”

ကျွန်တော်မဲ့လျှို့ပြုပြုတယ်

“ပန်ယော ဟိုဝါရီ မယုဘူးလေး”

“မယုဘူး...”

“အောင်ရှုရီ ဆောင့်နတော်ဘူး”

ကျွန်တော်မဲ့လျှို့ပြုပြုတယ်

“အသေးအသွေးမျိုးလေး...”

“ကိုယ့်ပြုတို့ကောင်တော်နဲ့က စာပါလာတယ်”

“ပကောင်ရှုရီကိုတာ အရာတန်ရာတန်ရာပြုစို့ ဘယ်လောက်
လိုအေးလဲ...”

ပြုလိုပေးအေးလုံးက အားတတ်သောရာ

“အောင်ရှုဘာ ပါဘီန်လောက်နာပြီး၊ သရာဇ်တို့ပင်ပြီး ၁၃
ကာတိန်စီးပွားရေးကာနိုးက စုနေပြီး စုသိန်းက အိုင်ကော်လောက်

ပဲနိုင်တော်မဲ့လျှို့ပြုပေါ် အောက်ထောက်လိုနဲ့လောက်
သောပြီး ကိုယ်ကော်နှုန်းပြန်ပေါ် ဝိဇ္ဇာနှုန်းတင့်တယ်ယူ
သောပြီး ပြုတော့ နှစ်ယောက်ဘတ္တရာန်ပြန်လောပေါ်”

ကျွန်တော်မဲ့လျှို့ပြုပေါ်တယ်၊
“ပြုလုပ်ပြုပေါ်ပါဘူး” ပြုလိုပေါ်ပါဘူး...”

“ပြုလိုပေးအေး ကားကြောင်တယ်၊
“မဝါဒချင်ပါဘူး” ကိုယ်ဘာသာရုံးပါ...”

“ရတာကြောင့်မှာသို့လိုပါ။ အလက်ပယ့်ချင်လဲ အေးမယ်
အောက်ပြုမှ ပြန်သပ်”

ပြုလိုပေးအေးလဲ ကော်နာရီ ကျွန်တော်လေးလားပါတယ်၊
“ပကောင်ပြီးလေ ဒါဆိုရင် နှစ်လေလောက်ရပြီးရင် ရပြီး...”

“ပေပေတို့ ပေပေတို့ရီ ပြုပြုပေးလုပ်လော်...”

ကျွန်တော်မဲ့လျှို့ပြုလျှို့ရပ်ပြုလျှို့ရပ်ပါတယ်၊
“ပုံပြုခါနဲ့မျှပြန်သိုး သေခြားမှ ပြုတော်ပါ...”

“ကာကွေးရော့...”
“ကာကွေးတော့ သရာဇ်တို့ပင်ပြီး ယောက်တော်မယ်လဲ”

“အောင်ရှုက ကိုယ်ပိုင်ကော်နဲ့ပါလေ...”

ကျွန်တော် လက်မေးကိုပြုလိုက်တော့...”

ပြုလိုပေးအေးလဲ ကျွန်တော်ပြုရှုနဲ့က ပြုလုပ်တူရမ်းလိုက်ပါ

မြန်မာ့ဘုရားတော်ကို အဖြင့်နီးဆန်တွေကို အတွယ်ကျ ထပ်မံ
ချာမောင်း ဆောင်ရွက်ကြရင်၊ ပြိုးပြုပါသေး။ ဘွဲ့တော်မြို့ပြု
ဗုံးလင်းလှုံးနှင့်ကြရတယ်။

□ □ □

သမာန်ရေးသာမဏေ

သရော်မောင်လောကို စုသောက် ငွေ့ဆုပါရှစ်ဝင်ကားတစ်ခါး
၎မ်းစိုးကြရင်၊ ပြောစတော့ ဦးမောင်လောက် ကားပျော်တန်းခေါ်သွား
တယ်။ သူ့ပို့တွေ့တွေ့၊ အကျအည်း၏ မကိုတဲ့လစ်ငွေ့ဆောင်ကား
လောက်တယ်၊ ဒေသိန်း၊ ပြဿနာတယ်၊ ကားလောက် အတွင်းအပြုံ
သစ်ကြိုင်းကောင်းမွန်တယ်။ အင်ဂျင်လောက်တယ်၊ ကျွန်ုတော်တော်များ
ပထမဆုံးပို့ဗုံးတွဲကား။

ပို့ဗုံးကိုပေးခုံ်ယူ၊ ပို့ဗုံးနဲ့ကတူ အညာပြောင့် ရန်ကုန်
ကို အတွေးလာမယ့် ကားလော်။

“အိပ်ပြန်ရောက်လော့ ပြိုးပြုမော်ကားလော်ကိုကြည့်ပြီ
သောက်ဘွဲ့နှင့်တယ်”

“ဟယ် ကားလောက် လူလိုက်တော့”

“မောင်ကော်က ကွမ်းမတား၊ ဆောင်ပို့မသောက်။ ဘီယာ
အချက် ဆိုတာ ဝေဇာရော တို့ကော် ရမိတော်မျိုး ...”

ဦးမောင်လောက် ကျွန်ုတော်မျိုးတွေကို နှမ်နာပြုတယ်။
ရောက်တစ်ငွေ့ ပန်ကိုမှာကားလော်ကို ဆုံးပြုလေ့လျှော့ကြော
သန့်စင်တယ်၊ အောင်သူ့မြဲ့မြို့နှင့်တို့ ကုဇ္ဇာကြော၊ သုတေသန

ထော့ ကာသလေက ငွောရှင်ဖွောစွဲလို့ လှုပိုက်တာ၊
မော်တော်ကာ၊ သံရှင်အကျော်စိမ်လုပ်တော့ ပြုပြန်လော်
က ပြင်ဆင်။

“မြန်မာဘာ ယန်မာဘာကို ဝယ်တဲ့ကား ဦးခိုးများ
သိပါဘူး၊ ယန်မာရှို့မဲ့ ဒီးယော် ...”

ကျွန်တော်ဘယ်တို့ ပြောခိုးရတဲ့အတွက် ခုံတိုးကား၊
ကျောင်းမြှုံးကျောင်းကြိုးတယ်၊ နောက်ငွောရွယ်လည်း လုံးဝမီးဘူး၊

ကျောင်းမြှုံးကျောင်းကြိုးသွားတို့၊ ပြုပြုပြုးအော်က ပြုပြု
ဘကြောင်းရွှေအကြောင်း၊ လျှောင်ပင်ကြိုးအကြောင်း၊ စိတ်ဝင်တယော်
လို့ နေတို့အပြောပြုရတယ်။

“အင်ကိုခိုးမန္တ် လက်ထပ်ပြီးရင်း၊ အင်ကိုတို့တွဲနေတဲ့
အင်ကိုရွှေကို တစ်ခါးကိုလောက်တို့ကိုယ်ချို့တယ်”

ပြုပြုပြုးအောင် သွေး

“လိုက်ခဲ့ပဲ၊ သွားကြမယ်လေ ...”

“သကြန်တွေး၊ လျှောင်ပင်ကြိုးအောက်မှာ အကျွော်များကို
ကောင်းမြှုပ်ထဲအသိနှင့်သွားရအင် ...”

“သိပ်ကောင်းဟောပဲ ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီရှင်သွားရမှာ ...”

တစ်ရာကုန်တော် ပြုမ်းက သယ်နှစ်ပြုးကြိုးကြောင်း၊ ကျော်
လာရင်စပ်များလေး၊ တစ်ပုံးအပြုံပုံးလာတစ်ပုံးကြောင်း၊ ပြောပိတာနဲ့
မောက်တစ်ဦးကွောက်တွေးမှုများအား ဘမ်းဆောင်လာကြောင်း၊
သိပ်ရှုံးများ ကျွန်တော်တွေးမှုများအား လော့များလော့များ ...”

ပြုပြုးအောက်တိုင်းစိုက်တယ်၊ အမှုအတွက်အပွင့် တွေ့ခဲ့လို့
“ယန်မာရှိုး ငါ့တိုင်းသယ်နှစ်ပုံးရအင်လို့ ...” တဲ့
တို့နဲ့ ကျွန်တော်တွေးမှုများလည်း၊ အရာတိုးမောင်လောက်
စက်တိုးသစ်တစ်စွဲလာချေပေးတယ်၊ ပြုပြုပြုးအောင်ပြုးပြုး
မြှောင်မြှောင်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တွဲပို့စ္စယ်အတွက် အတော်ပြုပြုးစွာနေပါပြီး

“ယန်မာရှိုးရောက်လာရင် ပို့စ္စကော်အသုံးအောင် အလျှပ်စီး
ရွှေ့လိုက်တွော်လုံး၊ ထည့်ပေးယော်မှု ကြိုပြုရစွာနဲ့” လို့ ပြုပြုး
အောင်ပြုးပြုးပါတယ်။

ကြုံတ်ပြုးဆင်ထန့်ရာတဲ့ရှင်အတွက် အောက်ဆရာ ပျော်စာ့
မှာက်ထည်သုံးလောက်လောလယ်ရောက်တာနဲ့ သိတ်ကျွန်တို့၊ ကျွန်
တော်လဲ ငွောမီလီနှင့်ကျော်ထဲပို့ယော်မှု ပြုပြုပြုးအောက် တစ်သိန်း
နဲ့ဆိုရင် နှစ်သိန်းကျော်။

သိတ်ကျွော်မှာ ခွားပြုပြီး ပို့စ္စမှုရို့တော်းခြားလောက်ထပ်
ဖွားထွေးမှုများ။

ဒီအဲရှို့မှာပဲ ကိုပြုပြုးပြုးကြိုး၊ တစိတ်ဆီးပို့တာနဲ့ လိုတာ
တွေ ပြုပြုးဖို့ဝင်ရှေ့စေရာကိုလော်တယ်။

ကျွန်တော်ဝင်းသာလိုက်တာ၊ အခို့နဲ့ရှင်မှာရောက်လာလို့
ကြုံတ်စီလုပ်ပြုးဆင်နိုင်တော် ပို့စ္စယ်သိကို တော်လောက်မှုများ။

“ကိုယ့်မြို့ပို့ တာပါလာ ...”

“ရှုံးပြု့ရှုံးကို ပတ်ချင်တဲ့ ဓာတ်၊ အဂင်မော်ရောက်တယ်။

လျှောင်းတွေ့ဆုံးမှု

၁၇၁

“မြတ်မျှ ...”

ကိုယ့်နှင့်သူတော်ကဲခဲ့တော်ဘို့ဖြူး၊ ဓာတ်ဝေါယ်ထဲတော်တယ်၊ ဓာတ်ဝေါယ်ပဲဖို့အသုတေသန၊ အလျင်ဆင့် အိုး၊ အိုးထဲတော်တယ်၊ အသုတေသန၊ မြတ်မျှ ...”

ထို့ကြောင့်ပါမှ ထို့ကြောင့်ပါမှ သာတော်များ၊ မြတ်များ၊ မြတ်များ၊ မြတ်များ၊ မြတ်များ၊ မြတ်များ၊ မြတ်များ ...”

“ဟင် မင်္ဂလာမှ မဲလောင်ဆောင်တဲ့ရင်”

“ဘယ်လှုပြစ်တာပဲရာ ကိုယ့်နှင့်”

ကျွန်ုတ်ဘဲစီစာအပျက်ရွာလေစီတယ်၊ ရင်ထဲမှာလည်းဖုန်းတောင်လိုပါ။

“အေး၊ အေးလို့ မင်္ဂလာမင်္ဂလာ ကြို့နို့အောင်လို့ ပါထွက်ပေး၊ ခင်များကို သွားခဲ့တယ်၊ ဒီမြတ်များမျိုးပဲ နတ္တတာကြာ၊ အုံမှ ကပ္ပါဒ် ပွဲစားခိုးတော်၊ မဲသီးနှံအောင်၊ ပွဲစားအောက်အောင်ပို့ထဲ့ ပါတဲ့၊ ပါကဲ့ မွှေးရာက်အောင်သွားခဲ့တယ်၊ ကြုံမျှတို့အဲတော်၊ ပလတ္တာရွာရွာ ဒါပေမဲ့ ဟုတ်တယ်၊ မဲလောင်ဆောင်တွေ့မှာတဲ့၊ ပြစ်ရပ်က၊ မင်္ဂလာပေလေးလဲ၊ အေးလှုံးအောင်သွားခဲ့ကြော်ရွှေ့ပြောရွှေ့ပြောရွှေ့ပြောရွှေ့ ...”

“မြတ်”

ကျွန်ုတ်နှာလည်လိုက်ပါပြီ၊ ပိုမ်းသွားအောက်ရှာမြှုပြုပြီ၊ “ဦးအောင်သာသောတော်၊ မဲသီးနှံအောင်ပဲတော်တွေ့ ဦးအောင်သာသောတော်၊ အများပြုကြော်နှင့်အောင်တွေ့ လောင်စိုက်နှင့်အောင်ကြိုး ထွက်နှိမ်ကျကျခိုးတော်၊ အကြောင်းတွေ့အောင်တော်ပဲကြော်၊ မို့ မဲသီးနှံတော်က

လျှောင်းအားလုံး

အောင်နှင့် ပြုပေါ်တွေ့ဆုံးမှု၊ ပိုမ်းကို အကျိုးစိုး အောင်နှင့် ပုံးကျွောများရင်လဲ ပိုမ်းရအောင်အား၊ အူတို့ မင်္ဂလာ ဆောင်ခိုင် အုံရောက်ဘူး ပါထွက်ပေးအတော်၊ ဓာတ်ကြိုးကိုနှိမ်သွားပဲ ပြုဆောင်ပြုကြော်၊ ရန်ကုန်တော်ရာရာကြား၊ ပင့်က မင်္ဂလာအောင်ရော် ပြုကြော်၊ ရိုက်တော်ရှိ ပိုဆရာဒိုင်က တောင်းဆုံးတော် ...”

ကိုယ့်နှင့်က အပြည့်အစုံရှင်ပြုပါတယ်”

“ဒိုင့်ဆိုရင်တော်၊ ဓာတ်နဲ့စိန်းပြစ်သွားတာ နှစ်ရက်နှုပ်ပဲ ...”

“ဇော်သိရှိလိုပါကြော်... မေ့ပစ်လိုက်ပါ” မင်္ဂလာ အရာသိ အမှတ်ပေါင်းစောင် ဝံစံရှုပြုသွားတို့တော်၊ မြှုပ်သံမှာ စိုက်တန်တဲ့ ပို့ကောင်းလေးရှုပါ ...”

ကိုယ့်နှင့်က အားလေးစကားပြောပေယ် ကျွန်ုတ်တစ် ကိုယ်လုံး အေးမရှိသော ဓာတ်အနေရှိပါတယ်”

အေးတိုးရှုမြှုပြုတဲ့ပို့ဆုံးတို့ သုတေသနတယ်၊ မချုပ်မရန်ဘက် သုတေသနတဲ့ပို့ဆုံးရင်မှာ ပင်ပန်းဆင်ရာရွာပဲ ပို့ဆုံးရှုကြော် မင်္ဂလာကျင်းဆောင်ပြစ်ရတယ်”

ကျွန်ုတ်လည်းမှန်းရှုက်ထားပြီး၊ ကြုံးတော်တွေ့တွေ့ အားလုံး ကိုယ်နှင့်မှ သော်မှာက်သော ပြစ်ရာရှိပါ

ထို့အပ်ပေါ်ကြုံးစားရာရောင်လိုက်တော်၊ ရွာရှိလဲ အယ်တော်၊ ပြု့ချင်တော်ပါဘူး၊ ညောင်ပဲပြု့နှုန်းတော်လုံးအော်သွားသော ပြု့ချင်တော်ပါဘူး၊ ညောင်ပဲပြု့နှုန်းတော်လုံး ပြု့ချင်တော်ပါဘူး၊ အောင်ပဲပြု့ကိုရှိတော်

ကြည့်မြင်ခဲ့တဲ့ ရှိခဲ့တယ်ပဲဘူး

“ချို့ကိုခဲ့တဲ့ အသေဆုံးပြင်လေပါးကွာ...”

ကြည့်မြင်က ပြောတော့ ပြုချိုင်လေယ် ပြုစီးပွားရေးကိုတော့
ကြည့်မြင်က ဘန်စီးပွားရေးတော့ အားလုံးရှိပါ ဒါတော့
ရာသေး ပြုချိုင်က ဘန်စီးပွားရေးတော့ အားလုံးရှိပါ ဒါတော့
ရာသေး ပြုချိုင်ပါတယ် ကြည့်မြင်က ပိုက်ဆံလေပေယ် ယခု
ဘုရား လက်မောင်လျှိုင်လည်း တိုက်ပိုက်ပါတယ်”

‘နောက်လည်း ရှိကိုဝောက်စိုင်း ကျွန်တော်ဆီ ဝင်ပြ
ရာ ...’

“အေး အေးတဲ့ ယင်းကို ပြောမလို့ ငါနောက်ဆီ ရှိကို
ရောက်စို့ ပလွှာမေတ္တာဘူး၊ တော်ပြီးမှာ အိမ်ဆောင်ကျော်ဖြူး၊ ငါ
အဖို့သော် ကားပစ္စည်းအရောင်ဆိုင်ကြာ ဒီထင်ငါးကိုပြီးချင် ကား
ပြန်အပ်ပြီးတော်ပြီးမှာပဲ အဖို့သော်နှေအတွေ အခရာင်အခင်လျှပ်
တော့မှာ ...”

ရွှာနှင့်သတ်အဆက်ပြတ်ပြီးယူ နာထော်လိုက်ပါသည်။
အေးလေပြတ်တာလဲ ကောင်းမြတ်သော် နောက်ဆက်တွဲစီးပွားရောင်း
စရာတွေ ဘာမှုကြားချင်တော်ပဲဘူး

ကြည့်မြင်ကားပြန်သွားပြီး ညျမောက်တော့ ပြုပြုပြီးအေးကို
ကျောင်းသွားပြုပါတယ်။ အပြန်လည်အား ပြုပြုပြီးအောက်တော့ ထံခဲ့
အတိုင်း ကေားဝေးပြုလိုပဲပါ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ဘာမှုဟက်ဟက်
ပက်ပက်ပြန်ပပြုမြှုပါဘူး။ ပြုချိုင်းတဲ့လည်းမနိုဘူး။

အင်းယားကိုဝောက်တော့ အောက်ဆိုင်းမှာ ကျွန်တော်ကား

ရုံးနှင့်တော်

အောက်တော်များတယ်၊ ဒါပဲပဲ တော်ချိုင်းတဲ့လိုက်ဆုံး ကန်ပေါ်
ပြန်သော်များတယ်၊ ပြုပြုပြီးချို့ဆုံးများတော်ချို့ဆုံးများတယ်
ကောက်နှင့်ဗုံးပါတယ်။ ပျက်သွားသလို ခဲ့တယ်များ

“အောင်ကို ဒီဇန်နဝါရီဖြစ်နေတော်ပဲ ဓမ္မဝင်ငါးငါးနှင့် လမ်း
ကတည်က ပြုပြုသောတိတာမြတ်တယ်၊ နေမြတ်ကောင်းဘူးလေး...”

ပြုပြုပြုအေးမောက်ကို အောက်ဆုံး ဆိုတဲ့သော မိမိဘယ်လေး
ရှိထုတ်ဖော်လိုက်ပါတယ်။ ပြုပြုပြုအေးမော်လိုင်းနှင့် သူတော်ချို့ဆုံး
ကုန်ထုတော်သာတိတာမြတ်တယ်။ သူပါးပြင်ပေါ်မှာ ပျက်စည်း
ကျော်ဆောင်ပြတ်စီးကွဲပော်တယ်”

“သမားစရာကောင်းလိုက်တာ အောင်ရမ်း...” လိုပြုချို့
ပြုပြုပြုအေးမော်လိုက် ပျက်စည်းများ၊ ကျွန်တော်များလည်း ပျက်စည်းများ
ပြုပြုလျှောက်ပါတယ်။ အင်းယားကိုဝောက်ပြုပြုပါ စေဆုပါးမိုးမိုးပေါ့။

“တန်ရာ တန်ရာပြုပါနီးယူပဲ အောင်ရမ်း...”

ပြုပြုပြုအေးပြုပဲက နာကျည်းစရာ။

ဆောင်ရွက် မှာယားတွေအဲကြားတွေကို နှစ်ယောက်လုံးတို့
တော်မှတ်ကြားနှင့် ပိုက်ဆံပေးဇော်ပြီး ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။

တစ်လျှော်လုံးတော်ယောက်နှင့်တော်ယောက်လဲ စကားမပြုခဲ့ကြ
ပါဘူး၊ ခဲ့တယ်ကိုယ်စီးပွားပါး

ပြုပြုပြုအေးမောက်တာ မြှေးကျေလာတဲ့ ပျက်စည်းတွေကို လက်
ကိုင်ပို့ဆောင်းမကြားကြားသုတေသနပါး

□ □ □

ကျန်စောင့်နှုန်းဆိုသောင်းမှာ ပြုလိုက်သော ပိုက်ပယာ
တဲ့ စုည်နှစ်ပင်က ဖြူဖွှာလှပတဲ့ အပွင့်လေးတွေ ဖွင့်ဆုတယ်၊ အရှင်
သခ်မဟို ကြိုဆိုနေကြပေပါ။ အရှင်သာခင်မက မလာနို့တော်ပါဘူး၊
ဉာဏ်မျှတော့ ပေထဲပန်းစေးစတဲ့ ညျှေးစွမ်းသွားကြပါတယ်။

ကြကျေစာဌားပြုစိုး မေ့နိုင်ဖို့ကားပြုစိုး အလုပ်ကို ကျန်
တော်ကြိုးကြုံသားလုပ်ပါတယ်၊ ကောင်းတော့ကောင်းပါတယ်။ ကား
ပြုင်တဲ့ တော်သည်တွေပျေားတော့ နားချိန်၊ အားချိန်ပန္တသောက်
ပါပဲ။ ဖော်ပို့နဲ့အောင်သူကဲပဲ မျက်နှာတွဲရပါပြီ။ ပြုင်ဆိုင်က ကျန်တော်
နဲ့တွေ့ပြီး ကုလိုဏ်တယ်။ ဆူလဲ အတော်တိုးတက်နေပါပြီ။ သရာဇ်မဟာ်
ဓာတ်ကောက်တော့ လာအပ်တဲ့ ကားတိုင်းကြည့်ရှုဝင်ဆော့၊ အလုပ်လောက်ပဲ
ငွေးသိမ်တော်ဝန်ယူပါတယ်။ တစ်နွေဦးတက်လျှော်လက်ညီ အပြုံးအသိုင်း
လှုပ်နေရတော့ အလွန်သာက်သာပါတယ်။

ပြုမြိုင်သောက် ကော်ပို့ကော်ကြိုလုပ်တော်လဲ အရှင်က
လို့ ဝကာတွေ အပွင့်ခြုံပြုပြုမြိုင်တော်ပါဘူး ကျန်တော်စိုးကောင်း
ပြုစာဖို့ပွဲပြုမြိုင်တော်ကဲပဲ ရွာအကြောင်း၊ ဘာမှုပယေတော်ပါဘူး

အိပ်ခြုံမြန်မာ့၊ သီပေါ်ပြီး စုသာပါတယ်။

တဲ့ ပြို့ပြုမြတ်၊ သီပေါ်ပြီး စုသာပါတယ်။
သိတင်းကျော်ရက်မှာ စိတ်အတော်လေလိုက်မိုးမိုး သိတင်း
ဖွားကျော်တော်လည်ပဲပူနဲ့ဖြစ်တယ်ပါ။ စာမေးကလည်း
နှုန်းတော်လည်။ စာတွေပဲကျက်ရတယ်။ ကျို့တော် ထိခို့တော်
မြှုပ်နည်တော်များ

ဇွဲခိုင်းကျော်နှင့်ကားပြို့ရ ကျောင်းပို့ရ ကျောင်းကြို့ရ

နဲ့ စားကြည်နိုင်ပါဘူး။ ဉာဏ်မှ ကြည်ရတာ၊ ဆရာတိမာရိတော်
သိတင်းကျော်လေကျော်နှင့်လေလိုက် တစ်သောင်းပို့ပြီး ပါး
သိတင်းကျော်လေကျော်နှင့်လေလိုက်မိုးမိုး သေဆုံးပါတယ်။ ဇွဲနှုန်းကျော်နှင့်လေလိုက်မိုးမိုး စေဆုံးပါတယ်။

တြေ့လည်းမြည်းနဲ့ ကျို့တော်ဟုပေါ်နဲ့လာပြီ။ သရာက
ကျို့တော်ဟို ကားပြို့တာ အနားရှင်တယ်။ သူရှင်မျိုးလုပ်ပါတယ်။
ကျောင်းကြိုင်ကျောင်းကြိုင်တော် ကျို့တော်ပဲလုပ်ပေါ်တယ်။ စာမေးရက်
ရောက်မှု ဆရာတိကြိုင်လုပ်ပါတယ်။

ကျို့တော်ကတိယရှင်စာမေးပဲကို ကောင်းကောင်းဖြနိုင်ပါ
တယ်။

ကျို့တော်တို့စာမေးပဲတွေပြီးတဲ့ ဇွဲခိုင်းကျော် ဇွဲခိုင်းစာလွှာတွေ
ပြီး လေပျောလရွှေတွေတို့ကိုတဲ့ ဇွဲခိုင်းကျော် ပြို့ပြု့အောင်
စာ စေဆုံးပြုရတယ်။ ဇော်တော်ကြိုင်းစာရရှိပါတယ်။ ဉာဏ်ရက်အောင်
စာ ကြည်နှုန်းကျော် ဇွဲခိုင်းနှင့်လေလိုက်တွေရတယ်။ ကျောင်းသွား
ကျောင်းပြန်လေကျော်ပါမှာ လက်မတော်ကျို့ပျော်နဲ့ သူကြည်ရတော်
လိုက်တယ်။

“အနေကို ဒီစာတော်များတော် ဥပဒေနှင့်တော် တင်ဆုံးတော်
တယ်၊ စာမေးပဲတော်ပို့ပဲ ဂရို့ကိုတော်...”

ပြို့ပြု့မြတ်အား ကျို့တော်ဟို သတ်မံပေးတယ်၊ ကျော်မှုတော်
များ၊ စိတ်အားဖျက်ဆောင်းထို့ ကောင်းကျော်များပုံရှိရှိ မဟန်တော် ကျို့
ဘဝကျို့တော်တို့ဘာ ကြို့ကျော်ပါတယ်။ ဒီကြို့ထဲကဲပဲ ပြို့ပြု့မြတ်
သတို့ ဇွဲခိုင်းကျော်များ ဒီနှစ်နှစ်တော့ ကောင်းခြုံရတဲ့ ထို့ကဲ့သော်
ဖြစ်နိုင်ပေးတယ်။

လွှောက်ဘေး တော်ကြည်နှင့်ဆားကောင်းနှင့် စွမ်းသွားသလိုပဲ
အော်ရွှေ့ဆားကောင်းတော် ကျို့တော်ဟို အတော်ပို့ပြီး ပြို့ပြု့မြတ်အား
ပါ သယနိုင်တော်သလိုပဲ၊ သူတော် သုပ္ပါယ်ကြို့ကျော်တယ်၊ ကျို့ပျော်
တို့ ကျို့သည်ထို့ကျော်များအောင် လေ့ကျို့တော်။

သိတင်းကျော်ပြည့်ကျော်တော် ဇော်တို့ အောင်သွေးတို့ ပြု့ပြု့
တို့၊ ဝင်ရွှေ့ဆားတော်များ လျှော့ဝင်ပါ့ရနဲ့နေတို့တော် အွယ်တန်းကြတယ်။
ပြု့တော် လျော်နှင့်တွေ့ဆာ်ကြတယ်။ သူတို့ကိုပြု့ရတဲ့ ပျော်တို့
ပြု့ပြု့ ပြို့ပြု့အား သူတို့ဒါမို့ဘို့မှာ ဒီပုံးစေလေတွေ စွမ်းရင်း
ကျို့တော်နှစ်နှစ်တော်များပါ။

လွှောက်ဘေး ပြို့ပြု့မြတ်အား မလျော့ဝင်တော် တော်သလိုပဲ
လောက်ရနိုင်ပါတယ်။ ကျို့တော်ဘေးမှာ မရှုံးမှုပါဘူး။ သူတော်ဘေး
ပြု့ပြု့ပါ။

လွှောက်ဘေး ပြို့ပြု့မြတ်အား မလျော့ဝင်တော် တော်သလိုပဲ
လောက်ရနိုင်ပါတယ်။ ကျို့တော်ဘေးမှာ မရှုံးမှုပါဘူး။ သူတော်ဘေး
ပြု့ပြု့ပါ။

ပြုပြုစွဲဆောင် ပြန်လာသမာန်တော့ ခေါင်းညီးပြုတယ်
အရွေအကိုင်များထဲ ကျွန်းတိုက်ကာဆောင်၊ သိမ်ကာဆောင်သမာန်
သရိုတုပါတယ် ဖို့ရှင်း ပြဿနာကပြုချွားပြန်တော့ ပြုလုပ်လောင်
လ ဘာများပြုဘတ္တုပါဘူး။

တင်းပွဲမောက်ဆုံးမောက်မှာ ကျွန်းတို့ကားလေးနဲ့သွားပြု
မောင် ကာဆောင်ရှိ အသေအချာဆောင် ပြန်လုပ်တိုက်ထောင်းပြု မြှုပ်
လုပ်မြေတယ်။

ပြုလုပ်သော ဓာတ်ပွဲခန်းက ထွက်လာတော့.. ဖုန်း
အတိုင်း:-

“ပြန်လာ..” လို ကျွန်းတို့က မောက်ပြုပြု၍
သောက ခေါင်းညီးပြုတယ်၊ ရုတ်ထုံးသမာန်စုစုပေါင်း မောက်ပြု
မှုတယ်။

ကာလုပ်နိုင်တော့ သက်ပြင်သမာန်ချက်ကို မှတ်ထုတ်
ပစ်လိုက်တယ်။

“ပေါ်နှုန်းတော့ ဒီဇုန်ပဲ ဂွဲပဲပြောက်တော့တယ်၊ အစိုး
က အလုပ်တစ်ကို ပြောအောင်ပြီး ပြုပါက ကျွန်းမှာဖို့လို့..”

“ပြုစိန်ပါဘူး ပြုပြုပြုပါ ဒီလောက်တော်တာ”

“က စာပေးပြီးပြီး ပြုပါတယ် အမိန့်မှုတယ် အစိုး
ဆောင်..”

“ဘာရှုပေးရမှာပဲ..”

“သမ္မတရုပိုက်ပြီး ရှုပ်ရှင်ပြု ..”

“ဘာကာလဲ..”

“ရှိုင်တန်းနှင့်..”

“တက်မှတ်မှတ်ပေးတော့ ကာက် နာမည်ပြီး”

“ရတဲ့နည်းနဲ့ ထိုကြည်မှာပဲ..”

“ကောင်းတယ်.. ပြုမယ်..”

ပေါ်တော်ကာက် သမ္မတရုပိုက်ပြုတယ်၊ ပြုလုပ်မြေတို့ကိုပဲ ပြုပြုပါ အေားမျက်နှာလေးကို ခွင့်ဆွင့်လန်းလန်း ပြုလုပ်ရတယ်၊
ကျွန်းတို့ကိုပဲ သွေ့ကိုပြုပြီး ခွင့်လန်းစီတို့ပြုလုပ်ရတယ်။

ရုပ်ရှင်ရုပ်ရှုရောက်တော့ ပြန်လုပ်နေပြီး လက်မှတ်ရောင်းတော် ဝက်
မှုတ်ဆောင်ရတယ်၊ အထွေထန့်က ရပ်ယူပဲ သေးဘက်အွန်ပှာ ပြုပါ
မှတယ်၊ ရတဲ့ပဲ တို့သောရှုသာ.. နှစ်ယောက်အတွက်ထုတ်ပို့ လျှောက်
ကြပောင်တော့ ရုပ်ရှင်ရှုရောက်ရောက်တော်ယောက်
က ပြုပြုပြုသေးကို လုပ်ကြည်ပြီး:-

“ဟနဲ့ အောင်လိုက်တာကျွား” တဲ့ အောင်တရာ့ ဒီကျော်တယ်၊
သူရှုပ်ယူပဲတွေက ပြုပြုပြုအောက်လုပ်ကြည်နေတယ်၊ ပြုပြုပြုပါ
အောက် ကျွန်းတို့တော့နှာက်လော်ပြီး ကျွန်းတို့လက်မှတ်းကို သွေ့
လက်ကောင်းနဲ့ ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်တယ်၊ ရှိုတယ်လို့ ပြုလိုက်သလိုပဲ၊
ကောင်းစောင်တွေ ကျွန်းတို့ကိုလုပ်ကြည့်တယ်၊ ကျွန်းတို့ရှင်စဲမှာ
ရုတ်ယွှေ့သလိုပြုပ်ဆွာတယ်။

ရုပ်ရှင်ရုပ်ရှုရောက်တော့ ကျွန်းတို့က အစွန်ခံခဲ့မှာ ထို့
လိုက်တယ်၊ ပြုပြုပြုအောက် ကျွန်းတို့တယ်ဟာကိုမှာ ရုပ်ရှင်ပြေတော့

ယင်းမီးထွေပိတ်နိုက်တဲ့ ဖုန်းများများတော်မူ ပြည်သွေး၊
အလဲထော်အလေပြုရော့နဲ့ ကိုယ်စေရာ ကိုယ်ပြန်နိုးလိုတယ်၊

ရှုရှုံးတော်ကာလျှော့ပြီး၊ တိုင်တန်းနှစ်တော်ကာက ရှား
ကြိုး၊ တိုင်တန်းနှစ်သော်လျှော့ပြီး၊ စိတ်ဝင်းစားစရာ၊ လျှော်နှစ်
သော်လျှော်မျိုးများနဲ့ စွဲကိုပျော်ပြင်ဆင်နေရာက သမုပ္ပဒဏ်
သော်ချင်ချုပ်ဘုရားပြီး၊ ပျော်တည်းက စိတ်ဝင်းစားစရာ ကောင်း
တယ်၊ အောက်ရှိတဲ့ ပြိုမြို့မြို့သော်မျိုးက လွှာရှုံးတယ်က တေသာင်ဆင်
နဲ့ပါး

ဘမ်းသံနှစ်ကာလျှော့ရှိနှစ်ဟောတဲ့ မရကြောင့်ထုတ်ပို့လိုတယ်
ပြီး၊ ကျွန်ုတ်တို့ပေးသော်၊ ကျွန်ုတ်က မတော်လျှော့ပြီး၊ လက်
ကျွန်ုတ်ကာလျှော်များ

နောက်တော့ တော်ကာလျှော့ သာ်ကြည်းပါး ကျွန်ုတ်စိုးလို
စားနေတော်များ-

“အောင်...”

ပြိုမြို့မြို့သော်ရှိနဲ့ ကြည်းလိုက်တယ်၊
ကျွန်ုတ်လို့လော်ရှိနဲ့ ပြိုနှစ်ပြီး၊ အဲနဲ့ပြီးများ နောက်
စောင့်တွေ့ဆုံးသော်များ

ဝါယာတစ်များ ဖတ်ရှုပါတယ်၊ ခုခံသွေ့သောက် ရုပ်ရှုံးတော့
ကြည်းလျှော့၊ နောက်စွဲလေးတွေ အပြန်အလုန် အဲနဲ့ပြီးကြတာ
ပြိုမြို့မြို့သော်လဲ ပတ်တွေ့လေသားများ၊ နှုတ်နှုန်းတွေ့တဲ့ သူတော်
အောင်းသော်တွဲနဲ့ ကျွန်ုတ်လို့လော်ရတဲ့ ရှားလို့

တစ်မွန်ချင်းယူတော်တဲ့ သို့တဲ့အရသာဂလောက် စံစားရပါ
တယ်၊ သော်ဘပ်မှာပါတော့ ကောင်လေးနှုတ်ကာင်းလော်၊ အချို့
ဆင်လောင်ကာလဲ ရွှေကိုဝေရာ၊ နှစ်သောက်စဲလုံးကပဲ အောင်ယ်ချွေးချွာ
တယ်တော့

ကျွန်ုတ်လို့လော်ထဲ့ ပြိုမြို့မြို့သော်ပေးသောတဲ့ နောက်စွဲ
စောင့်တွေ့ဆုံးသွားပြီး၊

ကျွန်ုတ်လို့လော်က ကျွန်ုတ်လို့လိုင်းရှင်းရှင်းရှင်းရှင်းရှင်း
ကျော်ပြီး၊ ပြိုမြို့မြို့သော်ရှေ့မှာ လက်ဖြေနှစ်ထားလိုက်ပါတယ်၊ ပြိုမြို့မြို့
သော်က နောက်စွဲလေးတွေအဲနဲ့ပြီး၊ ကျွန်ုတ်လို့လော်ထဲ ထည့်ပေး
တယ်၊ ရှင်ထဲ့ ကြည်းလို့လိုင်းပါတယ်

ဘရင်တစ်ခါ ပြိုမြို့မြို့သော်နဲ့ ရုပ်ရှုံးကြည်းကြတော်
ကျွန်ုတ်လို့လော့၊ ပိဿာကျော်ရှားအပြည့်ယူတော်များလေး၊ တွေ့ဗြား
တစ်ယောက်စင်ဝရာနေရာလျှော့မျှော့ချုပ်ဘူး၊ အရုပိန္တယ်က ခံသိန်းခဲ့အတူ
ဘဝတစ်ခုတွေ့သော်လိုက်ပြီး၊ ကျွန်ုတ်လို့လော်ထဲက အပြုံသံပို့စွဲကိုချွာ
သွားခဲ့ပြီး

လစိဟာသွားတဲ့ နေရာများ၊ အစားထိုးရုပ်ယ်ဆိုရင် ဘဲဒီ
ပိဿာကျော်ဟာ ပြိုမြို့မြို့သော်ပဲ ပြန်ရှင်းပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုတ်လို့
ပြုမှုပဲပို့စွဲနေရာတွေက ပိဿာသော်သွေ့ဆုံးတဲ့ ပြိုမြို့မြို့သော်
ကို ကျွန်ုတ်လို့လော်တဲ့ ပြုမှုပဲပို့စွဲနေရာတွေက ပိဿာသော်သွေ့ဆုံးတဲ့
အဂျာယ်ရုပ်ယ်တစ်သေားများ၊ ယူဆသွားရင်၊

ဒါပေမဲ့ ကျွန်ုတ်လို့လော်သလို ပဲပော်သဲ ကျွန်ုတ်လို့လော်ပါ့

နိတ်ကောင်းဖို့တဲ့ ဦးပြိုင်အသာက်ကဲ ကျွန်တော်မှတ်သာမေးယူ
ကို ခြေထဲပါတဲ့ ဆွဲရှိရင်း။

ကျွန်တော်ဘာကုပ်ရှုနှစ်သေး၊ ဆုံးပြုတ်စွာကိုပါတယ်။ ဒု
နော်သာမာက ကျွန်တော်အသေးတဲ့ ဓမ္မာဗျာရှိလဲ အပုန်သတ္တု
သီချင်တယ်။ ဖုန်ဆရာက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာများ နောက်အနေလည်းကောင်းမွှေ့ကျွန်တော်ပြီ ကျွ
န်တော်ထံပြောသော်မြန်မြတ်စွာပါဘူး။ ကျွန်တော်သာကို လော်
တန်ဆုံးများ ဦးပြိုင်အသေးတဲ့ပါတယ်။

သတ်ကြာအတွေ့ နူးပူးတဲ့လောက်အသေးကို လက်တန်
ပါတင်အသေး ကျွန်တော်ဘာကုပ်ကို အသာဆောက်ပါရို့လို့ပါတယ်။
ပြီတော် ကျွန်တော်လောက်ပါဘူး လုန်ပိုက်တယ်။ အခြားပြုသာမာ
ကြောနေလော်တွေ အမျှားပြုဆည်းပေးတယ်။

ဦးပြိုင်အသေးကျွန်တော်အသေးတဲ့ နိတ်ထားချွဲဖြည့်ဆည့်
ပေးချေပါတဲ့ အေားမာရ် နားလည်ပို့ပြို့ခဲ့တယ်။ ရင်ထဲများ လျှပ်စီး
ရှုံးရှုံးခဲ့တော်လိုက်ရပါတယ်။

“ဦးပြိုင်”

သူ ကြောဆလာက်ရဲ့ တိုးတိုးဆလော်လိုက်တာပါ။

“အော်ကို”

သူများနာလေး ကျွန်တော်ဘာက်ကို တိုးကပ်လာတယ်။
တကယ်ပြုသေးလိုတော် နှစ်ကြောလို့ မထွေကို ခေါ်
လိုက်တာ။

ရှင်းရန်သံတွေကလဲ ပြန်လိုက်တာ၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်ရှုနှစ်သေး
“ပြုရေး အော်ကို...”

ဦးပြိုင်အသေးခဲ့သာဆောင်မှာလဲ လိုက်ပို့ဆောင်နဲ့
သူဘာက်ကလာက်တန်ပေါ်မှာရှိတဲ့ ဦးပြိုင်အသေးခဲ့လက်
ကလောက် ကျွန်တော်တင်းတင်းလေး ဆုံးရှုံးလိုက်လိုက်ပါတယ်။ သူကလဲ
ပြန်လည်ဆုံးရှုံးလိုက်ထဲပါတယ်။ ပင်သက်တစ်ဦးရှုံးရှုံး။

“ချုပ်တယ်... ဦးပြိုင်”

တကယ်ကို တိုးတိုးဆလေးပါ။

“ဦးပြိုင် အော်ကိုရှုံးပါတယ်...”

ကျွန်တော်ဘာက်ကို နှိမ်ပါတယ်တဲ့ ဦးပြိုင်အသေးခဲ့မှာကိုနှာ
လေး ကျွန်တော်ရင်မှာ ကပ်ပေးထားလိုက်ပါတယ်။ လျှင်ပြန်ရွှေ့ လျှော့
ရှားနေတဲ့ နုလုပ်သာရင်ရန်သံတွေ သူကြောဆရာရှိပါတယ်။

ပိတ်ကော်ပေါ်မှာရတော် တိုးတန်နှစ်သော်ကြောဆရာရွှေ့တော်
နှစ်ဦးရှုံးလို့ အလေးပေးအပြုံပြီ ပျက်စီးကျွန်တော်ပါပြီ။ တစ်ကွဲပါ့ပြစ်နေတဲ့ ချုပ်
သူနှစ်ယောက်တန်ယောက်ကို တစ်ယောက်အပြီးအလွှာလို့ရှားဆုံး
ကြတယ်။

“ပြုည့်ချုပ်တော်ဘူး အော်ကို...” တော် ဦးပြိုင်အသေး ပိတ်
မောက်၏

“ပြုည့်ချုပ်မျှ...”

သူရှိသံလောက် အေးမပြုပြီး သူများနာလေးကို ကျွန်တော်
ရင်ခွင့်ထဲများ ဂုဏ်ထားပေးလိုက်ပါတယ်။ အစွမ်းဆုံးချုပ်မှာ ရောက်ရောက်

အသုတေသနများ
အသုတေသနများ
အသုတေသနများ
အသုတေသနများ

ဌ်ပြီးမြတ်အန္တ
ချိန်သာဝရေကရတဲ့အတွက် ကျွန်တော်
နိုင်တဲ့မှာ အပျော်ကြံး လျှို့ဝန်မီတယ်၊

ရပ်ရှင်ကထဲမြန်မှာ ဆွဲတို့ဘုရားပေါ်တက်ပြီး နှစ်ယောက်
အတွက်ရားမှာ ပန်းလျှို့ကြတယ်၊ ပန်းလေးနှစ်စည်းအတွက်ပေါင်းပြီး ပန်း
အိုးမှာ စိုက်လျှို့ရတာ ကြည်နှစ်ရား ပြီးတော့ ဆွဲသက်နိုက်ပြီး ၄၄
လူဘာရာသက်နိုတော့ဆုံးတော်ကြတယ်၊

“ဌ်ပြီး.. ဘာဆုတောင်းလဲ”

ဘုရားက အပြန်လမ်းမှာ ကားဟောင်းရင်းပယ့်ကြည့်တယ်၊

“အစိုင်းနဲ့ နှစ်ယောက်အတွက် အသက်ထက်ဆုံး ချို့ခိုးရေး
ပေါင်းရပါစေ.. လို့ အဣတောင်းတယ်”

ဌ်ပြီးပြောပုံလသက် ချို့စေရာ၊

“ကောင်းလိုက်တော့..”

“အစိုင်းရေး ဘာဆုတောင်းလဲ..”

“ဌ်ပြီးလိုပါပဲ.. ဌ်ပြီးနဲ့အစိုင်းကိုထာစ်သက်လုံး ချို့ချိုးခိုးခိုး
ပေါင်းရပါစေ..” လို့

“ကောင်းတယ်..”

တစ်ပြို့တော့ ကောင်းတယ်၊

နောက်တော်တန်က ရပ်ရှင်ကြည့်လျှင်တွေ သမော်ပြုပြီး
ရှိမှုပြုမောက်တွေက ပို့သောက်စောက်နေဖို့မှာ ရှုပ်ရှုနှင့်
ရှိသုတေသနမောက်ကြောင့် မျက်စိုးစေနောက်ရှစ်တော့ဘူးပေါ့၊

□ □ □

“ပြို့ကမ္မာ ြင်းလိုက်မှာတော်လို့ စီးပို့လိုက်ရတဲ့။”

“ဘယ် ြင်းမှာလို့ပြုတော် အစိုးကို ချုံစနတော်မြှုံး
ပြု...”

“ဘို့... ဟုတ်လော် ဘယ်တုန်းကော်မြှုံးတော်လဲ...”

“အစိုးကို ဆော်ကတည်းကော်...”

သူမှာရှိရှား ရှုံးထွေထော်များလုံးပါပြီးမြှုံးလှုံးရှား
ချော်ထော်များ

“ချုံတော်တဲ့ ဟုတ်ချုံမှုဟုတ်မှာပေါ့။ သာဇားကျေတား
ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အစိုးကိုကြည့်ရတာ နိုင်းဆောင်တော် ထိုင်တာကော်
မျှော်စွဲရှုံးရှုံး စော်စော်ပါ ဆင်းလို့ စိတ်အောင်ယောက်နှင့် ပုံစံလဲ...”

ပုံစံကြောင်းခေါ်ပြုလိုက်တယ်။

“လောက အစိုးကို စော်စော်သေားကျေတာ အဖော်
လို့လဲ အစိုးကိုရှိပြီး စိတ်ဝင်းသွော်တဲ့...”

“ဆရာက ဘာမြှုံးလို့လဲ...”

“လောင်းကော် စီသားတယ် ြို့အော်တယ်၊ လျှော့မှန်ချက်
လဲ ရှိရတယ်။ လျှော့မှန်ချက်ရှိရှိ အောင်နှော်ကျိုးထော်လွှာကို သည်သ
ပြီး လျှော့မှန်ချက်မျက်နှာင် ြို့အော်တဲ့”

ရွှေ့နော်ထပ်ပြီး ခေါ်ပြုလိုက်တယ်။

“အဲဒော်အောင်ပေးက သူနှုံးတယ်... တဲ့ ဒော်ပေး သူထက်
သာသာတော်ချက်ရှိချက်သားတယ်တဲ့...”

“ဘာပါလို့...” ဆိုပြီး ရွှေ့နော်သိခိုင်ပါတယ်။

“ဘုာ ဝ်တွေးလာမြဲ့နှိုးကျော်ရရှုံးလို့တဲ့ ဘေးရဲ့
ဘုာ အစိုးကို အတန်းယဉ်အနဲ့သွဲရနိုင်ပါ ြို့အော်
တဲ့...”

“ဆရာက စိတ်အော်ကို လော့မြှုံးပါတယ်။”

“အော် အော်လို့ လျှော်စောင်းက အစိုးကို သာဇားကျေတား
လောကလဲပြုတယ်။ ဟော်အောင်နီးမြှုံးရှား တော်မြှုံးပါ။ ကိုယ်အင်္ဂါး
ကျေတား ပေးပေးရော် ပေးပေးရော် ပါကြိုက်တဲ့”

“နောက်ဝတဲ့ သူအော်လွှာ သူသိသွော်ပါတယ်...”

ကျို့တော်က ကိုယ်အင်္ဂါးသာ်ကပြုလိုက်ပါတယ်။

“တော်သေးတာပဲ့...” ပဟုတ်ရင် သူဘဝာယ်လို့လို့
ကောင်ယင်း သူကြောင်းသလိုသာ အစိုးကို သတ်မှတ်နှစ်ပေးကိုလဲ
ကျော်ရောက်ပြုပဲ့...”

ကျို့တော်သို့ပေါ်လိုက်ပြန်တယ်။

“အစိုးကို သပ်တော်မြှုံးပေးကဲ့ ကျို့ခြုံရတာ သို့ဝင်သာတော်
ပဲ၊ အစိုးကိုခြုံအတွက်ရှားရလောရတာ သို့ပေါ်တော်ပဲ၊ အစိုးအဝတ်
ကော်ဆော်က အွေးစန်းလို့ သူငယ်ချင်းဆော် ပြုကြတော် စိတ်ထဲမှာ
မောက်လိုက်တော်၊ ဒါနဲ့ ပေးပေးမေးမေးပေးရှိပြုတော် ပေးပေး
ဘယ်လို့ပြုသော်သို့တော်ပဲ၊ ပေးသို့တော်ပဲ၊ သမိုက် ဓမ္မာင်းပို့ကြောင်း
ကြိုလုပ်ပေးဟဲ့ ဓမ္မာင်းတွေ့ရှိတော်ပဲတဲ့”

“ပြို့ဝတဲ့ ဝိသားရှုံးရှုံး ကျော်က ပို့များပါတယ်”

ကျို့တော်က ပြတ်ပြုတော်...”

အောင်ပိုင်စွဲမှတ်

ပြုသနရောက်တော်

ဒိုက်ကော်နှီးခါးသာ ပိန့်ကေလေဟို ကာယောင်ဆန်း၊ ကျွဲ့
သံတော်ကြော်နှုန်းမြို့တယ်၊ သူများနှင့်သာက ပြောစိုးတော် ပါ့
နောင့်

“အာရုံ ပိန့်မိုင်တော်မှ ဒါတွေအောင်ပိုင်မြို့တယ်”
“ဘေးလဲ... ဟုတ်ဟင်ပြောတော်” အဲဒီကျော် ပြောမြို့
သတ်သနမိတယ်၊ အောင်ရှိ ပြောယ်လို့ စုရိုက်ပေးယ် အောင်ရှိ
တက်က ပြောရှိစိတ်ဝင်တော်နှဲ၊ လဲစုရိုက်ရှိ ပေးကျောင်းများနှင့်
ရှိနှင့်အတူသွားကြည့်တော် ပိုသေသနလျှော့၊ အောင်ရှိလဲတယ်၊ အောင်ရှိ
ပိုတော်မှ၊ အဲဒီနှင့်သာများ တစ်ယောက်ရှိနှင့်ပြီ... လိုပြီ”

ပြောပြီးအောင်ပြုပိုကို သဘောကျလို့ ပြုပေးပြန်တယ်၊

“အဲဒီရှိရှင်ရှင်အပြုံ့မှ ပေးကြည့်တော် အောင်ရှိက သွားနိ
တယ်နှင့် ပညာသွား ဘုန်းအတိုင်း ပြောယ်၊ ခဲ့သွာ့တဲ့ အောင်ရှိ
ရှိတော် သေးနိုင်ပေါ်သွား၊ တကယ်ရှိ ခဲ့ဖို့မှတ်ခဲ့တဲ့ အောင်ရှိ
ချို့ချုပ်သွား၊ အောင်ရှိပြောတော် သို့နှင့်အတူတော်တော်၊ အောင်ရှိ
တဲ့ ချို့သွားနိုင်ပေါ်တော် ပိုစိတ်ချို့ချုပ်တော်တော်၊ အောင်ရှိ
ပွဲမှန့်ဆုံးတော်တော်၊ ပိုစိတ်ချို့ချုပ်တော်တော်၊ ပိုစိတ်ချို့ချုပ်

ပွဲထုတ်နိုင်သွားသွား ပြောပြီးအောင်၊ ဝက္ကားကြုံင့် ဝေးသေး
ပေးပြီးရတယ်၊ ငိုကာပေးနဲ့ ပြောပုံလောက် ရှိရှင်းလွှာနဲ့ပါတယ်”
“ပြောက အောင်ရှိအပေါ်မှာ စိတ်ထားသိပ်ကောင်တော်၊
အောင်ရှိစွာပြန်လက်ထပ်ပြီး ပြောသပေါ်မှာ အကောင်းဆုံးပြီးအောင် ပြောသ
ပေါ်”

အောင်ပိုင်စွဲမှတ်

“ရှာတယ်ပဲ၌ ကားရှိသွားနှဲရာမှာင်းအောင် ဟန်ပဲ့
ပြုသနရောက်ပြုပို့မှု၊ အဲဒီ လဲတဲ့ သမီးပေးတော် အောင်ရှိ
ဆတ်သနပေးတော်နှုန်းတို့တော် ကြည့်လို့စုရိုးအောင်တယ်၊
ကျွဲ့မြှုတ်ပြုပို့လိုက်တယ်”

“ပြောလွှာတို့ကဲတယ် ဒေါင်းနှေသာရှိပိုင်မြို့တယ်”

“ဘေးလဲ... ဟုတ်ဟင်ပြောတော်” အဲဒီကျော် ပြောမြို့
သတ်သနမိတယ်၊ အောင်ရှိ ပြောယ်လို့ စုရိုက်ပေးယ် အောင်ရှိ
တက်က ပြောရှိစိတ်ဝင်တော်နှဲ၊ လဲစုရိုက်ရှိ ပေးကျောင်းများနှင့်
ရှိနှင့်အတူသွားကြည့်တော် ပိုသေသနလျှော့၊ အောင်ရှိလဲတယ်၊ အောင်ရှိ
ပိုတော်မှ၊ အဲဒီနှင့်သာများ တစ်ယောက်ရှိနှင့်ပြီ... လိုပြီ”

ပြောပြီးအောင်ပြုပိုကို သောကျလို့ ပြုပေးပြန်တယ်၊
“အဲဒီရှိရှင်ရှင်အပြုံ့မှ ပေးကြည့်တော် အောင်ရှိက သွားနိ
တယ်နှင့် ပညာသွား ဘုန်းအတိုင်း ပြောယ်၊ ခဲ့သွာ့တဲ့ အောင်ရှိ
ရှိတော် သေးနိုင်ပေါ်သွား၊ တကယ်ရှိ ခဲ့ဖို့မှတ်ခဲ့တဲ့ အောင်ရှိ
ချို့ချုပ်သွား၊ အောင်ရှိပြောတော် သို့နှင့်အတူတော်တော်၊ အောင်ရှိ
တဲ့ ချို့သွားနိုင်ပေါ်တော်တော်၊ ပိုစိတ်ချို့ချုပ်တော်တော်၊ အောင်ရှိ
ပွဲမှန့်ဆုံးတော်တော်၊ ပိုစိတ်ချို့ချုပ်တော်တော်၊ ပိုစိတ်ချို့ချုပ်

ပြည်ထောက်သူရှိ ကျွန်တော်လာက်တစ်ဦးကို ဆုံးဖို့ပို့၊
လိုက်တယ်။

“ပြိုင်ပဲ အနိုင်ဆုံးမှု အခေါင်းဆုံးဖြစ်အောင် မြန်မာ
မှာပါ...”

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ဖြတ်နှစ်သက်နှာ ကြည့်မြှင့်
တယ်

“ပြိုင် ဘယ်သူ့ဆုံးသေးမျှ...”

ကျွန်တော် လိုက်ပို့ချုပ်လုပ်တယ်။

“ဒီအကောင်းသာဝော ပျော်ရွောကောင်းစွာတော့ အိမ်ပြို
မှာပါ...”

ပြည်မြို့ခေါ်ကို သောက်ချိတယ်၊ ပျော်ရွောချိန်မှာ အိမ်
ပြိုး ပျော်ရွောကောင်းတဲ့ နေရာတို့လဲ နေလည်းပို့ကိုပါတယ်။

“သရာစိုက် ဖွင့်ခြောတော်မှာလာ... ပြိုင်...”

“ပေါ်မြေသော် ဘဲ့... မြေပဲ အေးပဲမြေသော ယဟာ
မင် ကတည်းက ဟာတ်မှုပြီ ထင်မော်ကြတော့ ဒီဘဝါးပဲ လွှဲဖြောက်
နေကြတော်ပါ”

ကျွန်တော်သောက်ပါတယ်။

“အစိုက်ပါ ဘယ်တော့ ယက်ထဲပြောလဲ...”

“နှစ်ယောက်စင်းသွေးရှု လော်ထဲပြောတော်ပါ...”

ကျွန်တော်မော်လို့တို့ကိုတယ်၊ လက်မထောက်သော်လေးပဲလဲ
ကျွန်တော်တို့ရှိတယ်ကိုတို့တဲ့ တစ်ဝါးထဲ့ အတွက်ပြုတော်

တော် တော်မော်လို့တို့အတွက်အနုတ်တော်ပဲ၊ သရာစိုး သရာက
လော်လော် သာများနဲ့တော်မော်လို့တို့ပါဘူး။

“ဒီဇွဲကပြီး ဒီကောင်းတော်၊ ပိုင်ရှင်ပကြိုးဖြစ်သွားပြီ
ပါ။”

“ပြိုင်ကို ဒီကောင်းတော်ပိုင်ပေါ်ယော်...”

“ကောင်း ဘယ်ကလဲ၊ ကာရို့ရှင်ရှင်ကိုပါ အပိုင်သော်...”

“ဒါဆို... အစိုက်ပါ ပြိုင်ပိုင်သွားဖြစ်ပါတော်...”

ပြိုင်ပိုင်အောက ကျွန်တော်လာက်ဟောင်းကို သွောက်ကတော်
ရှုစာကိုဆုံးဖို့ပိုင်တယ်။

ရှင်ထဲ့မှာ ကြည့်နေပါတ်ဖြစ်ပေါ်ပါရင်း: “သော် ခုခံစွမ်းမှာ ပို့ဆောင်
သူ ဘယ်သူ့သာက်ဟောင်းကို ဆုံးဖို့ပိုင် ဘယ်ထဲ့အောင်ရှုရွောလဲ...”

တော်ပြီး ဒီတော်မော်လို့ရှေ့သောတယ်။

၁၀၉

ရွှေမှာနနဲ့ရတို့က ငွေဆိုပါ ရာကတာနိယဟုတ် သယ်ကတန်
တော် ပြည့်အောင်မကိုင်ခဲ့ရဘူး၊ ဆင်းရှုလိုက်တာ၊ အနိုင်း၊ အချုပ်၊
အထင်သေးခဲ့ရတယ်။

ရုပေါ် ကျွန်တော်မှာ ကားမျိုးပြီ၊ ဝံစရွှေ့ပညာလဲတတ်ပြီ၊
ကျောင်းပညာလဲ မကြာခင်ဘွဲ့ရတော့မယ်။

ဘကောင်းဆုံးကတော် လုပ်လိမ္မာပြီ၊ ဘလွန်ချုစ်စရာကောင်း
တဲ့ ချို့သူလေးရှိနေတာပါပဲ၊ သူမျှကိန္ဒာလေးမြှင့်ရတိုင်း ကြည်ရှုံးဝရာ၊
သူ့ကေားလေးတွေကြားရတိုင်း နှစ်သာက်စရာ၊ အချို့စို့တို့င်း ပျော်ဇနရ
တယ်။ ကောင်းကောင်းလေမိနေတဲ့ လေတဲ့ခွဲနဲ့တွေတဲ့ ကျွန်တော်ဘဝါ။

ငွေဆိုတာလဲ ရှိနိုင်စို့က်တာ၊ ကျွန်တော်ရတဲ့ လေစာစွဲအား
ငွဲ့ ပြို့ပြို့အေးသီဥား အော်ပြုရတာ နှစ်သိန်းကော်ပြီး ပြို့ပြို့အေားက
သူငွေပါပေါင်းရေတော် သုံးသိန်းကော်ပြီး၊ ကျွန်တော်မှာ ပို့သုံးတာ
ဟောတို့ဟာ၊ မေးလာအသေးစိုး ကိုယ့်တာသာစုံဖူး၊ ဒီအော်ကြား ပြို့ပြို့
အေားက သူ့အောက် ပြောလာသလို့၊ သရားဦးဟောင်းလေးက ကျွန်တော်
လေ ငါးသောင်းကို နောက်ထပ်နှစ်သောင်းတိုးပြီး စုံပေးတယ်။

ဒီသာချို့စို့မှာ ကားရော်တွေတော်လုံး ဝါးသိန်းနှစ်သောင်းလေး

အလျင်တေသနများ

လျှပ်စီးဝန်ဆောင်ရေး

၁၇၆

ပြု၍ ဝယ်ယောက် ဖုန်းစစ်ဆေးလောက် သယ်ယူနိုင်သွားခြင်းလောက်၊ နှစ်သောက်စိုးသွားလောက်၊ သရာက ရောင်မလောကသောက်၊ ကျိုဝင်၊ ပရောင်ပါဘုရား ပထောက်ပိုင်တဲ့ကော်၊ ပြီးထော် ဒို့ပြုမြင်မသောက်၊ ပုံ၊ လျှပ်စီးဝန်ဆောင်ရေး

ဝယ်ရောင်အတွက်ပြုသွားနေစွာ ကာလုပ်၊ ကျိုဝင်တော်မြတ်လျှော့
ဝယ်ရောင်ကော်ပွဲသွားနေစွာ ဝယ်ရောင်လုပ်ဖို့ ကျိုဝင်တော်မြတ်လျှော့
ကြတယ်၊ ကျိုဝင်တော်ကော်အင်ဂြိုဟ်လုပ်၊ နာလည်တယ်၊ ဘယ်နှင့်
မြတ်စွာသွားလောက်ကိုသုပ္ပန်တော်လျှော့နိုင်တယ်၊ စွဲလျှော့နေသွား
သောက်ကော်သွား ကျိုဝင်တော်ဝယ်ပြုပြင်တယ်၊ သော်ဘေးရီပါ ပြုပြီး
ပြု၍ ရောင်အတွက် အပြုတဲ့ပျော်များရှုတယ်၊ ထိုင်စင်ရောင်အတွက် အပြုတဲ့
တို့မြတ်စွာသွားလောက်

ကျိုဝင်တော်မြတ်လျှော့ နောက်သော်သုပ္ပန်သတေသနကို စွဲ
လောက်၊ သရာနှင့်ပျော်စွဲလော် စွဲရောင်ပျော်တော်လျှော့ အပြုတဲ့ပျော်
များရှုတယ်၊ လုပ်ငန်းစွဲအင်ဂြိုဟ်လုပ် ကျိုဝင်တော်မြတ်လျှော့ကို စွဲ
ပြုပြီး၊ သော်ဘေးရီပါလုပ်တယ်၊ ဝယ်ရောင်ပွဲသွားနေစွာ အပျော်ကြိုးကြော်
ပြုပြီးလော် ဝိဇ္ဇာကြော် ဝင်အွောက်လုပ်စွဲများရှုတယ်၊ ကိုယ်တိုင်လျှော့လှုံး
ဝယ်ရောင်ကော်လှုံးတဲ့တော်လျှော့၊ အပြုတဲ့နည်းတွေ့နှုန်းများတော်လျှော့
ပျော်စွဲအောက်လှုံးတွေ့နှုန်းများတော်လျှော့

သော်ဘေးကျွမ်းကျင်အပုံးသွားလွှဲပဲ တိုးလှာပြီး သို့
ထားရှာကွဲပဲ၊ နောက်လော် သုတေသန အတွက်လှုံးနည်းတွေ့နှုန်း၊ သော်ဘေးရီလှုံး
လှုံးကိုပါ ကျိုဝင်တော်မြတ်တိုးတွေ့နှုန်းတော်လျှော့ပျော်တယ်၊ လောင်းချောင်း

နှုန်းလောင်းချောင်းကို အလုပ်လုပ်ရာ အသေး ပျော်စွဲ
ရာတော်လျှော့

ဒါပေမဲ့ စာလျော့တို့တော်လျှော့ ပမာဏပါရှာ၊ ပြို့ပြုပြင်အောင်ရော်
ကြတယ်၊ ပြို့ပြုပြင်အောင်ရော်ကို ဘွဲ့မှုနှင့် လက်ထပ်ခုံးကြတယ်၊
အော်မြတ်ကို နှစ်ယောက်လုပ်းစာလျော့ပျော်အင်ကြတယ်၊

သရာနှင့်အေး လက်ထပ်ပြုပြင်အတွက် သရာက
ဘမ်းလော်နော်များ လုပ်ချင်သလဲ သူအကုန်အကျော်များလို့ ပြောပါ
တယ်၊ ကျိုဝင်တော်မြတ်ပြုပြင်အောင်ရော်ကို ပြို့ပြုပြီး သယ်ယူလော်နော်များ
မှာ လုပ်ချင်ပါ၊ နှစ်ယောက်လုပ်ချင်သွားရီပါသော်လုပ်များ လုပ်များ တို့ဘွဲ့
လွှာရှု ကျွမ်းပျော်၊ ငွေတစ်သိန်းလှုပ္ပန်များ ပို့သွားတွေ့ကို သို့ဘွဲ့ခို့
သာဆန်များ ပို့ဆောင်မယ်၊

သရာနှင့်အေး သရာကတွေ့ကျင်တယ်၊

ဒွဲပြုပြင်အောင်ရော်လော်တွဲ ပေါ်လော်အောင်ဖို့ပြင်ဆင်ကြ
တယ်၊ ပြို့ပြုပြင်အောင်ရော်တွဲ၊ နှစ်ယောက်လျှော့မြတ်လျှော့မြတ်လျှော့၊ ပြို့ပြုပြီး
ဆောင်ပြုရင် ဟန်နှင့်ခွဲ့အုပ်ပါ ပွဲလော်လျှော့မြတ်လျှော့မြတ်လျှော့၊ ပြို့ပြုပြီး
အော်ရွှေ့တက်လုပ်စွဲများရှုရေးအစိုင်အမြန်က ကျိုဝင်တော်လျှော့လျော်ပဲ
ပြုရှု၊ သွားကြည့်ချင်တော်လျှော့၊ လျောင်းပို့ကောက်များ ပြုကြတဲ့ အလုပ်၊
လွှာရှု၊ ပါဝင်ချို့တယ်၊

ပါဝင်ချို့တယ်များ သက်ကြေးဆွဲများကို အကိုးအဘွဲ့အတွက် ဝေါး
ရာတော်လျှော့မြတ်လျှော့ရွှေ့တက်လုပ်စွဲများရှုရေးအောင်ရော်တယ်၊ အပေါ်ကောက်များ သတိ
တရ အမျှဝင်တယ်၊

ညောင်ပင်အောက်များ

ညောင်ပင်အောက်များ လွှဲတွေစည်ငန်ပြီး၊ ကောင်းမှုပြုတဲ့
သာကျော်များတွင် စင်ပြီး၊
ညောင်ပင်အောက်ထိအောင် ကျွန်တော်ဘာလောက် ဟော်
ချမှတ်မှ လွှဲတွေ တစ်စံတွေလှုပ်ကြပ်နေပြုတယ်။ ဘယ်ဘက္က
ဖို့ ဘယ်သူတွေပါလို့။

ညောင်ပင်ကြီးအောက်များ ညီညာပဲ ပြောတင်းက ထဲကျိုး
တစ်ရုံးရှင်းသုန်းနေတာပဲ၊ မှန်လုံးရောပါ၊ မှန်လက်ဆောင်း သကြော်
ထင်း၊ ချွောင်းအော်၊ မှန်သီးကြားနဲ့ ရောစွဲကြိုးကုန်စုံလုပ်သွေး
သူရှိခြင်တွေနေရတယ်။

“မှန်လုံးရောပဲတော်မောင်... အော်ကို...

ဦးက ကျွန်တော်ကယ်တော် သတိရဟန်တုပါတယ်။

ကားလောက် ညောင်ပင်ကြီးပဲပင်မျင်စည်နားအတိုး ဟော်
များပြီးမဲ့ ရုပ်လိုက်တယ်၊ ညောင်ပင်ကြီးပဲပင်စည်များ လွှဲပဲပဲပြီး
ကျွန်းများကိုတော်တယ်၊ ကျွန်းများပေါ်များ လွှဲကြေးတွေထိုင်းနေပြုတယ်။

ကျွန်တော်ထို့ကောင်လောက် တစ်စံတွေ လှုပ်ကြပ်နေပြုတယ်။
ကျွန်တော် အလုပ်ပြို့မဲ့ရုပ်များ ရိုးရိုးလောက်တယ်၊ ရိုးရိုး

ကျွန်တော် အလုပ်ပြို့မဲ့ရုပ်များ ပြောတော်လိုက်တာ၌..

“ဟယ်... လှုပ်လိုက်တာ၊ ချော့လိုက်တာ၊ ကြည့်လိုက်တာ၊

လိုက်တာ” တစ်စံတွေ ရှိုးကျော်သွေဖွံ့ဖြိုးလောက်။

ကျွန်တော်ဘာလောက်တဲ့မှုပြီး၊ တွော်လိုက်တာ၊ ကြည့်လိုက်

ညောင်ပင်တွေအောက်

ခုံတွေတရုပ်ပုံမျိုး ပုစ်တော်များ အထုပ်တော်များရှိတယ်။
လမ်းမှာ ရောက်သုတေသနပို့ဆောင်ရွက်တွေ တစ်ပင်လုံးရှုံးနိုင်သော်
ပုစ်တော်များ ပြီးခဲ့မှု သော်ဘာကျော်လွှဲတော်များလောက် ထုတေသန
ဖုန်းပြုနေတယ်။

“ပေါက်သော်ဘာလော် အော်ကိုတို့ ရွှေ့ကောင်...”

ပြီးခဲ့မှု ရောက်သုတေသနပို့ဆောင်ရွက်တွေ...

“ရောက်သုတေသနများ...”

ဘယ်ပြုလုပ်နေတော်များ ပြောတော်များလောက် အောင်ပင်ရွက်တွေများ
ပုစ်တော်များ အောင်ပင်ရွက်တွေများ ပုစ်တော်များ အောင်ပင်ရွက်တွေများ
ပုစ်တော်များ အောင်ပင်ရွက်တွေများ ပုစ်တော်များ အောင်ပင်ရွက်တွေများ

“ပါးမှာ ပြီး... ပြုပြုလိုက်... ညောင်ပင်ကြီး...”

ရွှေ့လိုက်တော်များ ပုစ်တော်များ အောင်ပင်ရွက်တွေများ

“ဟယ်... ပါးမှာ လှုပ်လိုက်တာ၊ ကြည့်လိုက်တာ၊

လိုက်တာ” အောင်ပင်ရွက်တွေများ အောင်ပင်ရွက်တွေများ

ရွှေ့လိုက်တော်များ ပုစ်တော်များ အောင်ပင်ရွက်တွေများ

အောင်ပင်ရွက်တွေများ အောင်ပင်ရွက်တွေများ အောင်ပင်ရွက်တွေများ

“ဟယ်... ပါးမှာ လှုပ်လိုက်တာ၊ ချော့လိုက်တာ၊ ကြည့်လိုက်တာ၊

လိုက်တာ” အောင်ပင်ရွက်တွေများ အောင်ပင်ရွက်တွေများ

ရွှေ့လိုက်တော်များ ပုစ်တော်များ အောင်ပင်ရွက်တွေများ

လျှောင်ပင်တရွေ့မြန်မာစာ

တယ်

ဘက္ကိုးထွန်းသတိပေးပါ။

“ဟုတ်သာပဲ တေသာက်မြန်မာအင်”

ကျွန်ုင်တော်သာကို ပြောခြင်းကြောင်း

လျှောင်ပင်ပို့ကြော အေမြှင့်ကိုတာ ကျွန်ုင်တော်တို့၏ယယ်
ကနိုယ်မှာ ဖော်ပြုပါ။

ပြောပြီးအေနဲ့ ကျွန်ုင်တော်သာမှာ လူအားကြိုးကဝန်ခံရလို
ပါ။ ကျွန်ုင်တော်နဲ့အတူ လျှောင်ပင်တရွေ့ကော်မှုတဲ့ သူငယ်ချို့တွေ
သို့ လိပ်ပရာကိုလို လိပ်ပရာခဲ့သွားတွေ ကျောင်းမောက်အတန်းတူသွားယ်
ရှိနေတွေဆိုတော်ကြောင်း၊ ဝိုင်းသာကျွန်ုင်တော်ကြောင်း၊ ဒီပေါ့
ပေါ်အတဲ့မှာ ပို့ဆုံးပါဘူး။

လွှာတွေက အေတိုက်ကြော ပြောတိုက်ကြော မူညွှန်တယ်။

“ဟဲ ပိုင်းအုံနေကြတာနဲ့ ဓမ္မာသည်တွေကို ဘာမယဲ့ မကျွေ
ကြဘူး။ ဟိုမိန့်ကေလေးကို ငါတို့စွာခဲ့၊ သကြံနာလျှော့စားကောင်း
သာကိုဖွှေမှတွေ ကျောကြပါပြီး။”

ဘက္ကိုးထွန်းသတိပေးပါ။

“ဟုတ်သာပဲ တေသာက်မြန်မာအင်”

ကျွန်ုင်တော်သူငယ်ချို့မိန့်ကေလေးတွေ ပြောကိုခဲ့သွားကြ

လျှောင်ပင်တရွေ့မြန်မာစာ

ဘက္ကိုးထွန်းသတိပေးပါ။

“ဟဲ ပေါ့ကောင် ကော်ပါး။”

ကြာမနေကျောသံ၊ ကိုချုပ်တို့ရဲ့ တစ်နဲ့တေသာက်နှစ်တော်သံ

“ဒဲ ဟုတ်ပဲ့ ကော်ပါးပဲ့။”

“ဟဲမဲ့ ပြောတို့တေသာက်နှစ်တော်သံများတွေ...”

“ဒဲ တော်သံများတွေ...”

ကြာမနေကျောသံ

“ဒဲ တော်သံများတွေ...”

နှေ့ကျောသံ

“ဒဲ တော်သံများတွေ...”

○ ○ ○

အာရုံးပို့ဆောင်ရည်

“က... ချစ်တီး ဟောင်ကျော်သွားမှန်ကျော်၊
မှတ်ခိုက်တော်ဝင် ပေါ်လိုက်ပါ...”

ဘဏ္ဍာနိုင် နှစ်ထပ်မဲ့

“ဘ... မြှော ... ဖုန်းမီးကြုံ ဓာတ်မောက်မြှုပ်
အောင်”

ကုန်ခိုက် ဖုန်းမီးကြုံကောင်မြှုပ်ဘူး အစွန်ကျတဲ့ စူ
ပြတ် အော် အား အော် လျှော်တယ် အော်ပိုင်းမှာ အင်ဝိုင်း
အော်တွေ့ လိုင်ရတော်

“ဖုန်းမီးကြုံ ပုံတော်များပါပေါ့...”

ကုန်တီး ရေးဆောင်ရွက်တော့ ဖုန်းမီးကြုံမှာ ရေးဆောင်ရွက်တယ်
တယ် မှန်မီးပါ လျှော် သီကလ လက်ကြေားပါခြေခြားပါ

“ဟွာခြားပါခြို့တွေ့၊ ခုတ္တာသာ အောင်အောင်အောင်
မြှုပ်ပေါ်ပေါ် ပြောတော့ ရှုံးတော်ကြေားပါ...”

ကျွန်တော်မီးပါ ရှုံးတော်များတွေ့ ဘဏ္ဍာနိုင်က လုပ်
ကုန်လိုက်တယ် သီလိုက်တဲ့ ဘဏ္ဍာနိုင်ကရွေးတင်ဝရာ၊ ဒါဇိုင်း
နှင့် ရွှေဝရာဝါယာ၊ သို့မဟုတ် ပြို့စုံတော်၊ ကုန်တီးအတွက် သိ
လေတဲ့ ဝတ်စုံနှစ်ကို ကျွန်တော်မီးလိုက်တယ်

“အောပါဘွား... မင်းပေါ်တော်လ ဘရာများကျောင်မျှဝတ်ရဲ
တော်ပါ၊ မင်းကျောင်နှစ်လိုက်တာ နှစ်တွေးအကြောက်ပဲ ပြန်မလေဘူး
အခုပါတော် ပင်သိန့်ပေါ်နေ့နှင့်... ဟာတ်လေး...”

ကျွန်တော်က ဟုတ်ဖုန်းကြုံး ခေါင်ညွှတ်ပြုခြားတယ်

မြန်မာစာပေ

“လတိုက်တာဘွား” ပျက်နှာစေလောကလဲ ချို့ဝေရာ၊ အင်း
မြောက်တော်မြှုပ်ငါးလဲသွားတာ ဝင်းသာပါတယ်ဘွား ပို့ဆောင်ရွက်
တွေ့ရေးတွေ့ရေး ပင်ဘာမှုဆိုတဲ့ မဟုတ်တော်...”

“ဘာရို့သိမှုပါတယ် သို့သိတော်ပါ၊ ပို့ဆောင်ရွက်တွေ့ရေး
မျိုးမှာ ပြုးစေမှတ်လုပ်ရင် သွေ့စွဲမှုပါပြီး ပို့ဆောင်ရွက်တော်ရင်
ရာမှုပေးပို့ပြီး သိတင်းကျော်ရင် ရွှေ့ပြုပြီး ပို့ဆောင်ရွက်တော်ရင်
ရှုံးမှုပါတယ် သူက စံသိန့်နှုတ်တယ်ဆွာတော်”

“ဘာဘူး ပင်းကို ဘယ်သူ့ပြုတော်လ”

ကုန်တီးအောင် ကျယ်စွဲနှင့်တယ်

“ဘယ်သူ့ပြုရမှာလဲ၍ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဒိတ်စာပြု
ရတာ”

“မဟုတ်ဘွား လုံးဝယ်ဟုတ်ဘူး၊ ပို့ဆောင်ရုံး ဘယ်သူ့မှာ
မူဘာ...”

“ဘူး” ဘယ်လို့ဘူး

ကုန်တီးအကောင်မြှုပ်ငါး ကျွန်တော်မီးပါသွားတယ်

“ကိုယ်မြှုပ်ငါးတို့ကောင်ပြုပဲ ရောက်တော်ရင်၊ ဒိတ်စာပြုတော်
တယ် အော်လွှာက သုတေသနတော်ဆောင်ပြီးတဲ့ နောက်တော်ဇူး

“ဒိတ်စာပြုပဲ ကျွန်တော်သောက်တော်မီးရာမှုရာ၊ သုတေသန^၁
တော်မြှုပ်ငါးဆောင်တော်သာမျှ အာရုံး၊ အထက်ပြုတော်...”

“အင်း ဒါလိုင်တော် လွှဲကြုံပြုဘူး...”

ကုန်တီးတော်တော် ဒိတ်စာပောင်မြှုပ်သွားတယ်

"ဘယ်ရိုက်တော်များ ပြောစေမယ့်"

ကျွန်တို့မှတ် ဖူးလောင်တော်ပြောလောက်။

"ဒါတဲ့ စိန်တဲ့အထူး ဟုတ်တယ်။ ဒီကြွယ်နဲ့ တော်တွေ
လိုက် နိုင်သော ခုနှစ်များ တို့မှ စံသိနိုင်တယ်။ တယ်
သာမျှ အဲနဲ့ လမ်းတွေပဲ ဆွဲရိုက်တော်တွေ လို
သာမျှ ရှုံးရောက်တော်လိုက် စံသိနိုင် ဒီနှစ်များ
လိုက် ပြောစေမယ့် အနေအထူး၊ နောက်ခုံအခြားတွေပေးလေမယ်။
မျော်းနဲ့ လမ်းများနဲ့ အကျဉ်းရှိတော် ဒီကြွယ်
က မြှုပ်နှံရင်ပဲတော်တဲ့ ပဲလော်ဆောင်ပြီးလုပ်တာကို။

မိုးလိုက် ပဲလော်ဆောင်ပဲတော်၊ ပြီးမျှမျော်လိုက် အိမ်
က ဆွဲရိုက်တော် ပို့နေတော်သာများ၊ ဘာမှုလဲ မောက်တော်။

ကျွန်တော်နားလော်ရင် ဒီတဲ့ ဆောင်ပြောရတယ်။

"နောက်တိုင် မနောက်လော်ဆောင်ပဲတယ် ခုံတော် ညာမှ
ပြု့မျှများလျှော်ဘဲများ..."

"မှ မြစ်ပြုရမယ်..."

လျော်ကြံမှုမှာ တော်ယောက်ထဲအိမ်ကွော်လို့ ပြီးယောက်
ရှိပြောယောက်ပါတယ်။

နောက်တိုင် ပဲလော်ဆောင်လုပ်ရှိသွားတော်လိုက် စံသိနိုင်
တို့သော အရာရှိတဲ့ အောင်တွေပြောလိုက် ဒီကြွယ်သားအိမ်
ရှုံးရောက် မဲလော်ဆောင်တော်တဲ့ ရွေ့တွေပဲ ကျောတဲ့ ရှုံးရောက်
လွှဲနဲ့ ပြောပဲ လွှေလွှေပါယ်တဲ့ ဝန်ကြီးကိုပြုခဲ့ရတော်တော်။ ပြီးယောက်
ပေးတယ်။ ပင်းဘီတင်ကျွော်ရောက်လောရိုင်လဲ ပြီးယောက် သူကတို့ကို
ဖျက်ဖျက်ရောက် သူက အောင်လွှာစုံရင်၊ ဆရာကြီးတို့ပဲ ထိုး
အောင်ပြီး သိလိုင်အားလုံးအောင် လွှဲပေးခံတွေ့ရှိတယ်။ ကျွန်တဲ့အို့
တွေ့ဗျားတို့ တရားမှုပဲလုပ်တယ်၊ လွှဲတွေ့ဖဲ့ အောင်လွှဲနဲ့လိုက်။

အရှင်တော် ပြုံပြီး ပို့လိုပဲ။

"ပြီးယောက် ဘယ်လောက်သွားတယ်...?"

"နောက် ခုံတဲ့ကို မြှုပ်နှံတွေ့ရတော်။ အောင်မြှုပ်နှံတော်
သိလိုင် ပေါ်ပေါ်ပေါ်များ သိလိုင်ပြုံပြုံတော်..."

"ဟာ လျော်စားပဲတော် မဲလော်ဆောင်ရောက်လောရိုင်
ရှုံးရောက် အဲနဲ့ ရှုံးရောက်နှုန်းပြုံရောက်လောရိုင်
ကိုပဲ့ပြုံမှုပဲလိုက်..."

ကိုချုပ်တော် ခေါင်းမျိုးပြုတယ်။

"ပြုံပြုံစိန်တော်များ ပဲတော်...?" ပြီးယောက် ပြုံရောက်တော်ပြီး
တိုက် ဖို့ကောင့် သိလိုင်ပဲတယ် ဆရာကြီးတို့ ပျော်ရော်တော်အို့တော်
လောက် အရှင်တွေ့ထပ်ပဲလိုက် အောင်မြှုပ်နှံတော်တော်..."

အိမ်မှာ ပြီးယောက် သူကရှိသိလိုင်ထိုးပေးရင် ပျော်ရော်
သက်တဲ့ သူနဲ့မပေါ်ပဲ့နဲ့တဲ့အတွက် သူကရှိသိလိုင်အောင်တွေ့သွားလို့
ပြောတယ်။ တကေယာပဲ သေများ၊ အဲနဲ့တော်တဲ့ ဆရာကြီးတို့ ပျော်ရော်
ပို့ဆောင်းတို့ တစ်သောက်လုပ်ဆောင်ရွက်ပဲများ၊ လောက်ရှိုး စွဲမြှို့
လောက် ပေါ်ပဲ လွှေလွှေပါယ်တဲ့ ဝန်ကြီးကိုပြုခဲ့ရတော်တော်။ ပြီးယောက်
ပေးတယ်။ ပင်းဘီတင်ကျွော်ရောက်လောရိုင်လဲ ပြီးယောက် သူကတို့ကို
ဖျက်ဖျက်ရောက် သူက အောင်လွှာစုံရင်၊ ဆရာကြီးတို့ပဲ ထိုး
အောင်ပြီး သိလိုင်အားလုံးအောင် လွှဲပေးခံတွေ့ရှိတယ်။ ကျွန်တဲ့အို့
တွေ့ဗျားတို့ တရားမှုပဲလုပ်တယ်၊ လွှဲတွေ့ဖဲ့ အောင်လွှဲနဲ့လိုက်။

"ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တဲ့အိမ်တော် နောက်ကျွော်ရောက်ပဲရာ၊

လသိတ္ထိ၊ အသာဆုံး

ပန်ခနဲစွာထုတေသနပါယ်မှု

“ပြောစ်း ပါများ...”

ကျွန်တော် သီချင်တုပြီ

“ဟီး... ဟီး... ပါနဲ့...”

နိမ့်ဂေတ္တော် ရှိခိုန်တော်များများကိုနဲ့ ဘွဲ့ပြုပါယ်မှု

တွေ့ပါတော်မှု

“ဘာဒဲ ငင်ချုပ်ပူးပေါ်လား...”

ကျွန်တော် တုန်းတုန်း ပြန်ပေါ်တော်မှု

“ဟုတ်တယ်လေကျား ဟိုက မယ့်တော်... ဘုရားပြောတဲ့
တန်ရဲ့... တန်ရဲ့ပေါ်ကျား”

ကျွန်တော်ကို ချို့တိုးကြည့်နော်တော်မှု

“တန်ရဲ့ တန်ရဲ့ပိတ်က မြှော်က သီးသနာ်ပြုတဲ့ ဘုရား
ဘမ်ယောကုံးပါ ပြုပိုကြေား ပို့မှုကလဲ ပုံစံကျော်ကြေား ပဲပို့
တဲ့ အကြွောကွေ ဆပ်ဖို့တယ်တွေ အများပြုမောင်ရတယ်။ ငါဟိုလဲ
စာရင်ရာ့အရာမျိုး ဆပ်ဖို့တယ်တော်များ ငါလဲ ပြုအုပ်ဆောရ လုပ်စာရာ
ပရိုတော် ဘုတို့ပဲ အကျွေန အကျွေဝါ၊ အကျွေမာတပါ။ ဘုတ့္ထ့အတော်
ဒိုက်ကလဲ ငါတစ်ယောက်ပို့နော်မှု၊ ပြုတော် အနေ့ကျောင်း သမုပ္ပါဒ်
ကြတယ်ကျား အတွင်းတော်ကြတော်များပဲ အိမ်အတော်အိမ်အတွက်ပြီး
ယုတ်ပို့ကြတော်များပဲကျား...”

ကျွန်တော်ဆိုပို့ပို့တို့ဟိုပါတော်မှု

“ဘုလဲ ငါဟို ယူပြီး ဘုဘာလွန်မာကျွဲ့ပြုမောင်တဲ့ စကားတွေခဲ့

လသိတ္ထိ၊ အသာဆုံး

ပို့ဆောင်ရေးအောင် ကျွန်တော်ပရှိရတယ် ပို့ဆောင်ရေးအောင်၊
ပြို့ရှိရတယ် မရှိရတယ် အပေါ်တဲ့ ကျွန်တော်ပရှိရတယ်ပါတယ်၏
ဘုံး”

“အေး၊ ကျား မင်္ဂလာ အကျွေနပို့ဆောင်ရေးအောင်...”

“ကျွန်တော် မကြော်ပြောတဲ့ တန်ရဲ့ တန်ရဲ့ မိုတဲ့ စကား
ကို မကျွဲ့ပို့တဲ့၊ တန်ရဲ့ တန်ရဲ့အားလုံးအားလုံး ပြုချင်လိုပ်စိုး
ရောက်ရောက်ရောက်ရောက်ရောက်ရောက်ရောက်ရောက်...”

“ဒါ ပို့ဆောင်ရေးအောင်တဲ့ ဒါနဲ့ပေါ်ပါ”

ကိုရှုစ်တဲ့ စကားတွေ အများပြုးပြုပေါ်ရတဲ့ ပဲတွင်းချို့သွေး
တန်တုပ်တယ် ဘုရားများ ပုံနှိပ်တို့ပေါ်ပေါ်တယ်တဲ့ ပလမ်းထောင်စီလဲ
ကျော်ဆုံး အတော် အသေးစိတ် နည်းနည်းတော်များ ပြုတော်များ၊ ပြုတော်

“မကြော်လဲ ရေယာကျော်ရေယာကျော်...”

“ဟင် ဟရိတော် ဘယ်သူနဲ့...”

တန်ရဲ့ တန်ရဲ့အားလုံး မကြော်တယ်သူနဲ့များ ရပါဝို့ သို့မှာ
တယ်”

“ဘယ်သူနဲ့ ငင်ဆောင်”

“ဘာများ၊ ကျွန်တော်တယ်သီပို့ဆောင်...”

ကျွန်တော်ကို ပြန်ပေါ်စွာ ကိုရှုစ်တဲ့ ကိုရှုစ်တဲ့ ဒိုတ်မရှုပါပြီး
တယ်”

ကိုရှုစ်တဲ့က ငါတော်တဲ့ အသေးစိတ် အသေးစိတ်ရေးတွင်ပေါ်လော်လော်

လျှောင်းတွေ့ဆုံးလေသာ

၁၁၈

ရှုနှစ်ခုပါကြာ...” မှတ်? မိတ်ဟန်တွေ ကျော်ပါပြီ...”
ကျွန်ုတ် သေတေသန ခေါ်ပြုတို့ပြုလိုက်ပါတယ်
“ဒေါ် ပြုမှတ် မေတ္တာရပါလားလှ”
“ဘာပါလိုနယ်၊ ဘန်ကြီးကျောင်းသွားပြီး ပုံစုံပေါ်ပါ
လျှောင်းပါ”

အဲဒါနီးမှာ ရွှေလီဘက်ဆိုက ခြေားဆည်သံကြားမှတယ်
“သာ သေတေသန ကိုရှင်တွေ လျှောင်းပိုးအောက်ကို ဆွမ်း
ကြတဲ့ပြီကြား တော်များကိုလောင်းကျောင်းက သရာကြီးမျိုးသို့
ရှင်တွေပဲ ပါသော မိန္ဒယ်ကို ယောက်လျှင်လျှော့မှာပါပြီကြား”
လျှော့များပေါ်အောက်မှာ ပုံစွမ်းများလောင်းတွေပါ ပြင်
သင်္ကန်ကြုံများ၊ ကျွန်ုတ်ပဲ ကိုခြားစိုးနှေတွေ အလှုံးရှင်တွေပဲ
အောက်က ခုံကြည့်လုပ်လိုက်တယ်

“ဒါ ... မှာ ... ပြို့ ...”

ကျွန်ုတ် သေတေသနကို လှုပ္ပါ သူလောက်ထဲမှာ တစ်ဦး
တန်အသိကျော်လောင်း ကိုရှင်တို့

ပြုအပ် သေတေသနတွေကြောင်းလှို လောင်းကြုံတယ်
အောက်ထဲမှာ သီးလရှင်ဝတ္ထု၊ သရာကြီးမျိုးမျိုး ဦးဆောင်လို့

ကိုရှုံးလိုက ကျွန်ုတ်ပဲလောက်ရှိလှုမီးတို့လိုက်တယ်၊ တွေ့ပါ
ပြီ၊ မိန္ဒယ်ထုပ်ပဲ သီးလရှင်ဝလာ၊ ပန်နေရာင်ဝတ်ရုံးလိုက်လက်ရှာ
ထိုးပါတဲ့ အသာအဓာတ်စွဲတွေကို ပတ္တုရေတာ့ပါဘူး
လျှောင်းတွေကို အရင်ကလို့ မာနတွေကို ပတ္တုရေတာ့ပါဘူး

လမ်းနှော် ၁၁၅

ပြို့ကတော်ထာ်တန်အသိကျော်ကို ခုံကြုံထားပါ ၅၇
တည်ဆောက်ထဲသို့လှုပြုလိုက်တယ်၊ ပြို့ကိုလဲ ပြင်ဆင်ပထ်၊ တစ်
အောင်တစ်ဦးလဲ ပြင်ဆင်ပထ် တရားအမှတ်နဲ့ ကြွေလှုံးသွားပါ ပုံစုံက
ကြည့်လျှော့ရာ။ အားအားမရာ။

ကျွန်ုတ်ကြုံများတွေငါးလျှော့ပြီတွေ၊ ပြို့နဲ့ကျွန်ုတ်ကိုလိုက်
ကျွန်ုတ်ကြုံများတွေငါးလျှော့ပြီတွေ၊ ပြို့နဲ့ကျွန်ုတ်ကိုလိုက်
အဗျားပြုံးဝန်းရုံလို့ပေါ်ပါ။

ကျွန်ုတ်ကိုလို ကာလပ်ပေါ်ရတို့ လျှော့ရှာဖို့မှာ -

“ခဲာ ခဲာလေး လောင့်ပါးပြီကြား ပါမှာ ပြုံးလျှော့နတို့”
ကိုရှုံးလို့ပြုတော်နဲ့ အယောက်အရာများ၊ လောင်းမှာ ရှုံးလျှော့
ဟက်နှုန်းလျှော်တော်ကို ပုံစွမ်းလုပ်တွေ ယူလောက်မှာ လျှော့အောက်တော်ကို ကျွန်ုတ်
တာပဲ၊ ပျော်နှာမှာလဲ အရင်ကလို့ မာနတွေကို ပတ္တုရေတာ့ပါဘူး
အဝတ်အသင်ကလဲ ခပ်စွမ်းခွင်းပါပဲ။

“လမ်းနှော်သွားပြီး...”

ကျွန်ုတ်ကိုလို လှုပ္ပါယောက်များ၊ ကျွန်ုတ်ယွှေ့ပြီး ပြို့ကိုလား
လိုက်တယ်များ

“ကျွန်ုတ်ပါတယ် ဘန်၊ ပြို့ကိုပြုံးကြုံကဲတယ်၊ ထော်
တွေ့သွားမယ်ဆို”

ပြို့က ပေးသူ ခိုးလျှော်သားအောင် ပြုံးနောက်ပါတယ်၊
အားလုံးကို အုပ်စုတော်ပြီး အသိတ်နှုန်းအသိတွေ့သွားတဲ့ တစ်
အောင်တစ်ဦးလဲ အုပ်စုတော်ပြီး အုပ်စုတော်ပြီး အုပ်စုတော်ပြီး

ပင်အောက် သော်ဖွံ့ဖြိုးပါတယ်၊ ကျိုးတော်ဖျက်စီအားလုံး၊
မျက်လွှာအသေးခြား၊ ဗျာမြို့ရွှေ လျှောက်ထွေးစရတဲ့ သီလရှိလေး
ကို မြင်းသော်လိမ့်တယ်။

“သိတ္တုပြုလောက သို့ကြည့်ပါဝရမောင်းတာပဲမေ့။

အောက်။”

ဦးပြော ဖွံ့ဖြိုးလာတဲ့ စကား အူဘာမှ ဟသီပောက်လျှော့
ထင့်ပဲလေ့ အားမျိုးကို သိမေ့ဖြေတယ်။

“ဦးပြော ဘာဆွဲ သိမဲ့လို့ပဲ။”

“အောက် အူငါးချိုးမေတ္တာ ဦးပြော ပုံစုံပေါ်ပေါ် အော့
ရှင်အားလုံးအပြောပြုတယ်”

ဦးပြော အူသိမဲ့ဖြို့ရှိတဲ့ နားလည်ပို့ကြပါတယ်၊ ကောင်ပါ
တယ်၊ ရှုံးပြုဝန်ဆိုတော့ရှုံးပါ။ ကာကွယ်အို သက်လောင်းလာ့
ပါတယ်။

“အူအတွက် သာမဏေလို့ပါ အောက်။”

ဦးပြောရင်းမူးအသေး တိမ်သွားတယ်၊ ပါးပြောပါ ဒီကျ
လာတဲ့၊ မျက်လည်မေတ္တာ လောက်ရှိပါတယ်နဲ့ သုတေသနတယ်။

ကျိုးတော်ရှင်ထဲများတဲ့ သာမဏေလို့ပါ။ မျက်လွှာအဲမြို့များ မျက်
လည်များနဲ့ဝေါးတော်တယ်၊ ထောက်အကောင်းမြှင့်ရေတွေ့တာနဲ့
ဦးပြောရှုံးများပဲ မျက်လည်များကို လက်နဲ့သုပ္ပါယ်လို့ကြတယ်။

ဦးပြော သူမျက်လည်သုပ္ပါယေးတဲ့ ပန်းနှောင်လက်ကိုင်ပါ။
လေး လုမ်းသပေးတယ်၊ ဦးပြောမျက်လည်များ ဂုတ်စိုးနဲ့ လက်ကိုင်ပါ။

အောင့်ပဲ ကျိုးတော်ဖျက်လည်များကို သုတေသနလို့ကြပါတယ်၊
ရွှေ့ကျွေးမှုပဲ လင်းကို ထင်ထင်ရှာရှားပြုမြင်ခဲ့ပြီး အေး
ချို့သာယာတဲ့ ဓာတ်ပို့မြို့နဲ့ ပြောပို့သွားတော်တာ။ နောက်
တိနာ ၃၀၈... ၃၀၉... ၃၀၈... ၃၀၉... ၃၀၈...

လမ်းစဉ်သမဂ္ဂတော်

ရှား-၂၁၉ (၁၇၁၀-၁၇၁၁)

□ □ □